

Edebiyat Defteri

Pınar CETİN **-Şiirleri-**

Oluşturulma Tarihi:
28 Mayıs 2021 Cuma

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

GONUL YARASI

Dokunmayın!...
Gam yüklü Gönüle,
Bilinmez kaç gönülden yara alıp,
Kaç Gönüle elveda dediği,
Değmeyin!..
Yuvasız kalan Gönüle,
Belli olmaz Gönül telinin,
Kaç gönüle konacağı...
Bilinmez!...
Yaralı, gamlı, yuvasız... Gönülün,
Nerde ne söyleyip,
Ne söyleteceği...
Hercaidir her zaman durağı...
Bağlamadan, sazdan öte..
Hasret, özlem çalar tüm telleri...
Bilmez ise DELİ gönülün,
Gönülden Gönüle, giden yolları,
VUSLAT nağmelerinde buluşmayı,
Susmayı susturmayı bileceksin!..
Gönülünü, gönülün,
Çağlayan sularına,
Kaptırmadan..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/986114/gonul-yarasi.html>

SESSİZ KALSADA ÇIĞLIKLAR

Gecenin kaçını bilinmez,
Elinde ucu yanmış,
Dumanından özlem, hasret...kokan,
Tonlarca izmaritler içinde,
Yarım kalmış bir sigara..
Sabahın ilk ışıklarına kürek çeker,
Tıpkı Sen, Ben, Biz...gibi...
Özleme, hasrete...
VUSLATA erişmek umuduyla,
Dudaklarda beliren,
Bazen tatlı bir tebessüm,
Bazen acı bir iç geçirişin..
Sessiz sedasız kendi sesi eşliğinde...
Öyle ya yaşaması, yaşatması gerek,
Tüm benliğe, gönüle, yüreğe,
Dem vursada, yorgunluk ateşi...
Gözlerde beliren,
İki damla göz yaşını...
Yürektekenden yüreğe akıtmak,
Anları, zamanı en tatlı hayallerde,
Yaşatmak, kurutmamak... için.
Bilir ki İNSAN denen varlık,
Bu hayatta;
Ancak,
Yüreği, umutları, hayalleri...kadar
Yol alıp, var olur...
Tonlarca izmaritin içinde,
Yarım kalan sigaranın...
Bitip tükenmek bilmeyen...
Hasret özlem kokan dumanı gibi,
Sessiz kalsada ÇIĞLIKLARI...
Bir gün VUSLATA ermek umuduyla...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/986360/sessiz-kalsada-cigliklar.html>

SENSİZ GEÇEN GECE

SENSİZ GEÇEN GECE!

Sen'siz geçen bir gecenin sonunda,
Yağan yağmur, toprakla buluşurken,
Sensizliği düşünüyorum,
Hercai bir gecenin kırıntıları arasında,
Beyhude kapanan göz kapaklarım,
Boram boram toprak kokan,
Hayalinle Can buluyor!...
Tüm ruhumu ılık bir Meltem kaplıyor,
El ele tutuşup, mehtabı seyrederken,
Kulağımıza fısıldadığımız,
Aşk nağmeleri kokan şarkımız,
Yüreğimin derinliklerinde,
Notaları vuslatı mırıldanırken,
İki damla gözyaşı yanağımdan süzülüp,
Dudaklarda beliren,
Tatlı bir tebessümle harmanlanıp,
Özlem, hasret...çeken ruhum,
Boram boram toprak kokan serabınla,
Sensiz geçen gecenin,
Derinden gelen kendi sessizliğinde,
Toprak kokusu tadında,
Usulca Vuslata eriyor,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/986656/sensiz-gecen-gece.html>

AŞKIN SEVDA HALLERİ

Bugünde,
Sensiz bir güne,
Eyvallah dedim...
Saat başı Sensizlikle,
Bölünen uykular,
Özleme, hasrete,...
Tanıklık ederken,
Geceler gündüzleri,
Gündüzler Geceleri,
Haram kıldı,
Viraneden farksız
Deli Gönüle!..
Vuslat yolu,
Bencillik ateşinde
Kavrulurken,
Sevda yenik düştü..
Yalan Dünya telaşına...
Daha yolun başında
Böyle mi son bulacaktı?..
Ruhları yakıp kavuran,
Bedenleri titreten,
Geçit vermez dağları,
Bir zerresi ile eriten,
Virane Gönülü!..
Gül bahçesine çeviren,
Aşk'ın sevda halleri!..
Anladım ki,
Taramar olan,
Deli Gönülde,
Serap imiş,
Gül bahçesini,
Umut etmek!..
Elvada!..
Deli Gönlün!
Susuzluğunu,
Çöle döndüren!
Aşk'ın Sevda Halleri!.
Kim bilir belki bir gün!..
Bu Deli Gönül!..
Aşkın bir başka
Sevda halinde!..
Seraba karışmadan...
Vuslata erer!..
Sen, Ben demeden uzakta,
Bencillik ateşinde, kavrulmadan,
Biz olarak Can Bulur!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/986953/askin-sevda-halleri.html>

BU YÜREK..

BU YÜREK

Ne fırtınalar atlattı...

Bu yürek...

Her defasında demir attı...

Yaşama, sevmeye sevilmeye...

Bu yürek...

Adalet azigi, hakkaniyet gözü oldu..

Bel bağlamadı riyakarlığa, ihanete...

Bu yürek....

En olmazlarda susmadı...

Acıya, zulme...boyun eğmedi...

Bu yürek...

Sevdası Vatan, Aşkı Millet oldu...

Ağdi Şehitler, umudu Al Bayrak oldu...

Bu yürek....

İmanla can buldu...

Gözyaşları ile beslendi...

Umutla sevgiyle aşkla yeşerdi...

Bu yürek....

Yılmadı Yıkılmadı...

Boyun eğmedi!..

Zulmün, ihanetin... Karşısında

Bu yürek...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/987288/bu-yurek.html>

BABAM

YORULDUM BE BABAM...
KARANLİK LARA DOĞMAYAN
GÜNEŞTEN....
UMUTLARİ ALİP GİDEN,
BENCİLLİK TEN...
YÜRÜNMEYEN KALDIRİM,
TASLARİNDAN....
BACALARİ YOKSULLUKTAN
TUTMEYEN EVLERDEN...
BİR HİC UĞRUNA YOK OLUP,
GİDEN CANLARDAN...
DÜŞÜNCE UZANMAYAN,
ELLERDEN...
TUM SOKAKLAR,
HÜZÜN KOKUYOR....
İNSANLIK ÇIKARLAR,
DERYASINDA KOYBOLMUS
YORULDUM BE BABAM...
GÖRMEYEN GÖZLERDEN....
SARİP SARMALAMAYAN
SEVGİSİZLİK TEN...
ANLADİM Kİ SENİ,
COK OZLEMİSİM BABAM...
KALK GEL!...ARTİK UYUDUGUN,
KARA TOPRAĞIN ALTINDAN...
ÖZLEMLERİMİ, SEVGİMİ,
MUTLULUGUMU, UMUTLARİMİ,
YENİDEN BANA GERİ VER...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/987681/babam.html>

RÜZGARLA HASBAHAL

Esme be deli rüzgar
Gönül yorgun, beden yorgun
Var git yoluna
Sevdalı yürekler
Dayanmıyor
Sımsıcak yaz ortasında
Donuyor, üşüyor
Yok oluyor birer birer
Hasret çekiyor
Umuda, Aydınlığa
Gelecek güzel günlere
Esme be deli rüzgar
Var git yoluna
Kırılmasın kanatlar
Sönmesin tüten ocaklar
Ağlamasın çocuklar
Düşleri, hayalleri yok olmasın
Esme be deli rüzgar
Var git yoluna
Toprak yağmurla bulussun
Karanlık günler yerini
Aydınlık günlere bıraksın
Yarım kalan sevdalar, özlemler
Can bulsun tamama ersin
Umut tohumları filizlenip sürgün versin
Ağaçlar yeşersin, çiçekler açsın
Kimsesiz kuşlar, böcekler, bülbüller
Yuva kurup, dans etsin, kök salsın
Mutluluk, sevgi, barış şarkıları eşliğinde
Esme ve deli rüzgar
Var git yoluna[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/987916/ruzgarla-hasbahal.html>

SUSUYORUZ!

SUSUYORUZ!

Ayağımızda frangalar
Çaresizliği, yok oluşlugu
Yudum yudum içiyoruz
Kan ağlarken yüreğimiz
Susuyoruz!
Gözlerden gözyaşı değil
Kan, irin akarken
Susuyoruz!
Bedenimiz zindanlarda
Ruhumuz acizlik
İçinde kıvranırken
Susuyoruz!
Haykırmak isterken
Tüm Dünyaya
Sesimiz hıçkırıklarda
Boğulurken
Susuyoruz!
Doğmamış çocuğa
Kefen biçiyorlar
Diri diri gömüyorlar
Susuyoruz!
Uyan! ey insanoğlu
Bu ne?gaflet uykusu
Susma! Sustukça yok oluyor
Birer birer değerlerin
Sahip çık! Seni Sen yapan,
İnsanlığa, insanca yaşamaya!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/988226/susuyoruz.html>

Anadolu Çocuklarıyız!

Anadolu Çocuklarıyız!
Azla kanaat etmeyi, şükretmeyi
Doğar doğmaz öğrendik
Yağsız bulgur aşı ağızımız
Lastik delik ayakkabılar
Yamalı elbiseler gaz lambası
Evin içindeki kerpiçten ocak
En büyük mutluluğumuz
En büyük ışığımız oldu
Sevgiyi saygıyı paylaşmayı
Mertliği dostluğu can olmayı
Bozkırların eteğinde
Yalansız hilesiz
En saf haliyle öğrendik
Torosların gücü!
Geçit vermez amansız dağları
Hayatla verilen mücadelede
Dostla içilen ahu şerbetinin
Vazgeçilmez hazzı oldu.
Harama helâl diye el uzatıp
Ekmek elden su gölden demedik
Alın terini emeğe akıtmadan
Ne mutluluğu ne huzuru bulduk
Biz Anadolunun bağrında
Sekiz on kardeşle yoksulluğun
Parasızlıkla değil değersizlikle
Olduğunu öğrendik
Herbirimiz Anadolunun bağrında ki
Toros dağlarında kopup gelen
Vatan Millet Bayrak aşkıyla
Yanıp tutuşan!..
Saf masum yoksul ama onurlu
Anadolu çocuklarıyız!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/988549/anadolu-cocuklariyiz.html>

Aha da Bu Yaman Gönül Pare

Ne acılar, ne fırtınalar atlattı
Aha da bu yaman gönül pare
Yeri geldi, demir gibi dövüldü
Altın gibi eridi, ince ince işlendi
Kör kuyularda yağruldu
El aman dilemedi
Aha da bu yaman gönül pare
Ölüm, ayrılık, hasret dağladı
Yağmur, toprak, börtü böcek
Diz çöktü gözyaşları önünde
Acımadı, acınmadı
Aha da bu yaman gönül pare
Sahte gülüşlere, sahte sevgilere
Yalan sözlere, riyakar yüzlere
Bel bağlamadı
Aha da bu yaman gönül pare
Gönül gözüyle bakmasını bilenleri
Gördü, duydu, sevdi..
Aha da bu yaman gönül pare
O yüzden bos yere uğraşma
Gönül gözü kör yürekler
Kula kulluk, Secde edip,
El aman dilemez
Aha da bu yaman gönül pare
Altın kapta sunsalar da
Dünya nimetlerini,
Dönüp de bakarsa
Kor ateşlerde yansın,
Aha da bu yaman gönül pare

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/988847/aha-da-bu-yaman-gonul-pare.html>

Gecelerin İhtişamı Gündüzlerin İhtişamı Kadar

Akşamın karanlığı çöktü
Diz boyu umutlara sessizce
Tüm sesler sessizliğe büründü
Binbir çeşit hüznler, mutluluklar
kapalı kapılar arkasın da kalırken,
Damgasını vurdu! karanlık geceye,
Gökyüzünde aydede'nin etrafında
Çıkan yıldızların muhteşem büyü,şü,
Yorgun gönüllere, beyinlere, unutturdu
Güneşin muhteşem aydınlık doğuşunu,
Biliyorum! Gündüz olup da,
Güneş yeniden doğduğunda yeni günde
Tüm göz alıcı muhteşem çıplaklığıyla
Umut, aydınlık, huzur dolu yarınlara
Damgasını vuracak!..
İşte o can alıcı zaman geldiğinde;
Aydedeli yıldızların büyü,şü unutulacak,
Habu ki!.. Gecelerin ihtişamı,
Gündüzlerin ihtişamı kadar var
Gündüzlerin ihtişamı da,
Gecelerin ihtişamı kadar var
Hayat denilen beyhude ömürde
Bilseler di unuturlar mıydı?..
Birini gördüklerinde bir diğerini?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/989153/gecelerin-ih-tisami-gunduzlerin-ih-tisami-kadar.html>

Sen Gittin Gideli

Gönül virane,
Tarma dağan olmuş
Feryat figan eyler
Has Bahçede solan
Güller misali
Sen gittin gideli!
Biçare ağlar bu yürek
Gül cemalin geldikçe akla
Rüzgar bir başka eser olmuş
Toprak yağmura küser olmuş
Sen gittin gideli!
Avluda ki çiçekler
Gül benzin gibi, solar olmuş
Börtü böcek konmaz olmuş
Sen gittin gideli!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/989552/sen-gittin-gideli.html>

İnsanlık Güneşi

Ruhum bedenim üşüyor
İliklerime kadar titriyorum.
Bir yaz gününde
Çaresizliği ilmek ilmek
Taşıyorum boynumda
Yüreğim kan ağlıyor!
Bir kuru ekmek için
Yok oluşları gördükçe
Ruhum ızdırap çemberin de
Sırtımda ateşten gömlek
Can çekişiyor!
İnsanlık cellatlarını gördükçe
Haykırıyorum artık delicesine
Ağlamasın, üşümesin yürekler
Açlık, sefalet olmasın cellat
Tüm ruhlara, bedenlere
Doğsun artık İnsanlık Güneşi!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/989746/insanlik-gunesi.html>

Gönülden Gönüle Akan Nağmeler

Gönülden gönüle akan nameler vardır
Kışı bahara, baharı kışa çevirir
Hiç bir name bir diğerine benzemez
Kimi aşk kokar, kimi sevda, kimi dostluk
Her namenin kendine has güzelliği vardır
Aşk kokan nameler girdimi ruha
Hele birde varsa karşılığı sorma ruha
Bu Ben miyim diye?
Gönlün ruhun bir başka bakar herşeye
Ta ki aşk kokan nameler gidip
Yerini hüznün sevda nağmeleri alana kadar
Ya sevda nağmelerine ne demeli?
Her biri hasret, huzur, var oluş kokar
Konmaz, daldan dala!
Aramaz, görmez, bir başka gönül
Yüreğinden gelir sevgi kokan nağmeler
Ya dostluk kokan nağmelere ne demeli?
Hepsinden başka bir güzellikte, hazda akar
Can olur, paylaşım, huzur, sevgi kokar
Yoktur eşi benzeri tektir bu dünya da
Aynı dili, ruhu, bedeni taşı taşıma
Sen seni terketsende bir gün terketmez
Hep seninle kalır uçsuz bucaksız deryada
Ya birde bu namelerin hepsi birden
Gönülden gönüle akarsa, sorma o zaman
Biter söylenecek tüm sözler dile gelir
Yaşanır dilden dile, masal, destan olur
Isınmayan, yumşamayan kalp kalmaz
Sarar sarmalar tüm ruhları, bedenleri
Her kuşakta aynı tat, aynı hazla
Can bulur, hayat olur

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/990053/gonulden-gonule-akan-nagmeler.html>

Günaydın! diyebilmek adına

Yürekler bugün;
Biraz kırgın!
Biraz yorgun!
Biraz düşünceli!
Biraz üzgün!
Ama her şeye rağmen,
Biraz mutlu!
Biraz umutlu!
Biraz tebessümlü!
Çünkü hayat herşeye inat,
Devam ediyor tüm ihtişamı ile,
Bizlere öyle yada böyle,
Devam ettirmek kalıyor,
İnsanlığı! Paylaşmayı!
Birlik ve beraberliği!
Unutmadan! Unutturmadan!
Biraz sorgulayarak!
Biraz düşünerek!
Biraz mutlu olarak!
Biraz zihinleri çalıştırarak!
Mutlu! Aydınlık! Ferah! Özgür!..
Yarınlara, geleceğe umutla
Günaydın!.. diyebilmek adına.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/990355/gunaydin-diyebilmek-adina.html>

Halbu ki Siz nerden bileceksiniz

Fırtınalar esiyor gene
Yüreğim de sancılar
Kalbimde hançerler
Duydum ki;
İnsanlık kokan hallerime
Her kes bir anlam yüklemiş
Kimi, her gün içer ayyaş!
Kimi, din düşmanı, inançsız
Kimi gamsız, dert tasa bilmez
Kimi sevgi yoksunu...
Halbu ki Siz nerden bileceksiniz
Ruhumda yanan kor ateşi
Dumanlı, buğulu gözler,
Lal olan dil, suskun düşen yürek
Karanlıklar içinde aydınlık kokan
Bir sevda mırıldanır aşkla
En büyük sevda
Gönülden sevmek
En büyük erdem
Bir lokma ekmeği
Yürekten paylaşmak,
En büyük servet
Sevdiklerinin nefesini,
Her an yanında hissetmek
En büyük iman
Tevekkül edip şükretmek
En büyük inanç bir gün
Topraktan geldin!
Toprağa döneceksin!
Yürekte mizan lazım
İkrar ise kuldandan değil,
Allah'dan gelir!..
Hal bu ki Siz nerden bileceksiniz
.....
Diye yürekten sessizce[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/990620/halbu-ki-siz-nerden-bileceksiniz.html>

Özledim

Hayata dik duruşu
Anlam kokan bakışları
Manidar gülüşleri
Düşündüren ifadeleri
Özledim!..

Yok olup giden beyhude ömürde
Var olmak için cana siper can oluşları
Sahip olmak isteyipde olunmayan
Candan öte dostluk kokan can hayatı
Özledim!..

Boyun eğmeyen, dik duruşu
Hayata meydan okuyan
Serzenişte bulunmayan
Şukretmeyi bilen, cengaver yürekleri
Özledim!..

Sen ben içinde biz olmayı,
Benle yaşarken, sen diyen
Aynı havayı teneffüs etmenin
Kadir kıymetini bilen,
Gök kubbenin altında var olmayı
Nimet sayan kul olmayı
Özledim!..

Kayıtsız, şımarık, ukala edaların
Altında saklı kalan
Çocuksu masumiyeti, saflığı
Sevginin, dostluğun hüküm sürdüğü
Boram boram insanlık kokan hayatı
Yaşamayı, yaşarken yaşatmayı
Özledim!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/990941/ozledim.html>

Bak Güneş Senin İçin Doğdu

Binlerce kilometre uzaklıktan
Bak! Güneş Senin için doğdu
Eteğinde sevgi, huzur umut...
Tohumları getirdi alabildiğince
Öyleyse haydi durma
Mutluluk huzur sevgi senin elinde
Yeni doğan günle birlikte yakala
Ruhunda ki sevgi umut gökkuşağını
Gününü onun renklerine boya
Boyadığın her renk senin rengin
Umudun, aydınlığın, geleceğin olsun
Bir çizgi çek veda et hüznün defterine
Yep yeni günler var önünde
Bak! Güneş Senin için doğdu
Geleceğine ışıklar saçıyor
Silkelen! Uyan! Gaflet Uykusundan
Yüreğine Sevgi tohumları saç
Ve herkese en can alıcı gülüşünle
Tüm sıcaklığınla Günaydın! de
Erisin tüm elemeler, olumsuz düşünceler
Geriye yeni doğan günde
Senin boyadığın Senin rengin
Senin için doğan Güneş,
Senin gülüşünle insanların içini
Sımsıcacık ısıtan Günaydın kalsın
Tüm hafızalarda, benliklerde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/991241/bak-gunes-senin-icin-dogdu.html>

Ey Yar

Sevda ateşi düştü düşeli,
Virane gönül bir başka bakar oldu
Buğulu gözlerle dalarken ıraklara,
Yuvasız kuşlar mesken tutar ey yar!..

Duman tütmeyen bacasız evlerde...
Hercai olan deli gönlüm!...
Mutluluğun huzurun resmi olur!..
Sen düşünce akla ey yar!...

Meltemin ılık esintisi yüz vururken tene,
Boram boram Sen kokan toprak kokulu,
Zülfü siyah saçların dem vurur,
Ruhtaki meysiz sarhoşluğa ey yar!...

Dört mevsimi Senle yaşar gamlı gönlüm!
Bülbüller, kuşlar, güller tanıklık eder,
Anka kuşlarını aratmayan sevdama..
Has bahçemin nadide gülüsün ey yar!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/991532/ey-yar.html>

Eyvallahlarım Çocukluğumda Kaldı!

Eyvallahlarım çocukluğumda kaldı!
Artık, boyun eğmiyorum
Hiç bir haksızlığa, ihanete, riyakarlığa
Korkmuyorum, doğrularım için
Yalnız kalmaktan, incinmekten

Vicdan sesime kapatmıyorum kulaklarımı
İşkence ile dağlasalarda bedenimi
Düzeni bozan hokkabazlar karşısında
Susmuyorum! Direniyorum yılmadan
Benim yolum hak yolu, dost yolu

Kadir kıymet bilmeseydi, ihanet etseydi de
İnsanoğlu, insan olma erdemine,
Musalla taşına giderken
Celladım olsaydı doğru bildiklerim
Vazgeçmem! Dönmem! İnanmışım yoldan

Eyvallah edip hizmet etmedim
İnsanlık dışında hiç bir erdeme
Sevdiklerim incitse, sırtımdan vursaydı
Vazgeçmem! İhanet etmem! Susturmam!
Yalan dünya nimetleri için yürek sesimi

Sol yanıma acı içinde kıvransa da
Belli etmem kızılık şerbeti içtiğimi
Dost şerbeti, icmesini bilene baldan tatlı,
Vefa borcu sırat köprüsünden ince der
Boyun büker, yolumda yürür giderim

Sonuçta herkesin vardır bir seçimi,
Seçimle belirler herkes kendi geleceğini
Fani dünya gelip geçici gerçek dünya baki
Herkes kendine yakışanı yapar, yaşar der
İnceden inceye güler geçerim

..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/991831/eyvallahlarim-cocuklugumda-kaldi.html>

Ben Bir Anneyim!

Ben bir anneyim!..
Tüm ölen canlar benim çocuğum!
Ne farkeder?Ali, Osman Mehmet..
Hepsi benim evladım!
Yüreğim dayanmıyor! Kan ağlıyor!..
Karanlıklar içinde kaldım
Dilim sussa, yüreğim susmuyor
Etrafımı sardı karabasanlar
Çaresiz tek başıma kaldım
Kınalı kuzu Mehmetciğim;
Asker Ocağı, Vatan Ocağı'dır
Gözüm arkada kalmaz dedim
Sizleri koruyup kollayamadım
Bilemedim! Göremedim!
Her yere uzanan kahpe elleri!
Ve en kötüsü
Yolunu dört gözle beklerken
Naaşına sarılan yüreği yangın
Anaya, babaya, yavukluya,..
Boynu bükük kalan kuzuya
Vatan sağ olsun! Üzülme!
Diyemedim! Suskun kaldım!
Sadece Allah'ınızdan bulun
Bitip tükenmek bilmeyen
Menfaat ve çıkarlar için
Evlatlarımın canına kıyanlar
.....
Şahadet şerbeti içen Şehidim!
Hakkınızı helal edin!
Demeye yok yüzüm..
İnsan olana yeter bu Utanç!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/992089/ben-bir-anneyim.html>

Bir ay Demle! Çocuğum

Kor odun ateşinde
Bir ay demle! Çocuğum
İçine, yürekten gelen
Saf masum sevgini
Gülen ışıl ışıl gözlerini
Umutlarla bezenmiş
Kirlenmemiş
Bembeyaz ruhunu kat!

Sonra ağır etrafındaki
Ruhu kirlenmiş
Yüreği nasırlaşmış
Vicdanı krleşmiş
Merhameti kaybetmiş
Adalet yoksunu
Gönülleri biçare!...
Tüm insanları

Akıl almaz kışları bile
Bahara evirip
İnsanın içini ısıtan
Dostlarla yapılan
Muhabbetin bel kemiği
aydan ikram et!..

Kim bilir belki
Küçücük bedeninin
Kocaman yreğininle
Demlediğin ayda saklı
Gelecek vadeden!
Aydınlık yarınlar!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/992362/bir-cay-demle-cocugum.html>

Dur Durak Bilmeyen Deli Gönül!

Dur durak bilmeyen Deli Gönül!
Bugün de fırtınalar yoldaşın oldu
Bilmem kaç kere tövbe eden
Kaç kere uslandı diye yeminler eden
Her çıkmazda, yaban ellere karışan
Her gönül de tutunmak isteyen
Heyhayt bir sevdanın peşinde
Amansızca koşar oldun
Uslan artık! Sözünü tut!
Dur durak bilmeyen Deli gönül!

Çok geç kaldın,
Zamansız esen fırtınalarda,
Liman olup demir atmaya
Sevda nedir bilmeyen
Yüreklerde esmek!
Yakışmaz Sana Uslan artık!
Esme artık! Deli deli!
Dur durak bilmeyen Deli Gönül!

Sen ki nice sevdalara konuk oldun,
Nice yüreklerde taht kurdun
Nice sarp geçit vermeyen
Dağlarda geçit olup ser oldun
Yosun tutmayan denizlere,
Meyve vermeyen ağaçlara,
Yüreği çiçek açıp kokmayan, kalplere
Dik dur! Eğilme! Boyun bükme!
Dur durak bilmeyen Deli Gönül

Kendiyle barışık olmayan
Daldan dala konan
Sevdaya haram getiren
Yüreği hiçe sayıp, iflah olmaz,
Beyhude ömürlerde yeşermekten
Vazgeç! Uslan artık!
Dur durak bilmeyen Deli Gönül!

Pınar ÇETİN

Berrak, duru ses tonuyla yorum yaparak şiirime can veren Sevgili Seyit Ömer DOĞAN'a ve ailesine sonsuz teşekkürlerimi sunarım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/992639/dur-durak-bilmeyen-deli-gonul.html>

İçinizdeki Masum Çocuk

Hiç anlamadım insanları
İçlerinde bitip tükenmeyen kavgayı
Neden duymazlar içlerinde
Şarkı söyleyen çocuğun sesini
Bırakın, izin verin!
Dokunsun yüreklere
İçinizdeki masum çocuğun yüreği

Bugüne kadar yapmak isteyip de
Yapamadığınız tüm çılgınlıkları yapın
Sevgiyle, hoşgörüyle, inançla
Kucak açın tüm insanlığa
Tüm benliğinizle sahip çıkın
İçinizdeki masum çocuğun sesine

Arının, tüm hırs ve nefretlerinizden
Hafifleyin, kurtulun sırtınızdaki yükten
Barış elçisi olun tüm karanlıklara
Geleceğin emaneti çocuklar
Öldürülmesin! Ölmesin! Yaşasın!...
İçinizdeki masum çocukla birlikte

Bu kadar çıkar kavgasının içinde
İhtiyaç var kendimizle barışık kalmaya
Ertelemeyin düşlerinizi, hayallerinizi
Müsaade etmeyin ellerinizden
Kuş misali kayıp gitmesini,
İçinizdeki masum çocuk sürgün versin

Hayat sandığınızdan çok kısa
Hayatta iken sevdikleriniz için deneyin
İnsanca yaşamayı, insanca yaşatmayı
Ecel kapıya dayandı mı yok hiç bir çare
Allah'ın ikrarıdır her kula Musalla Taşı
İçinizdeki masum cocuktur tek kurtuluş

Pınar ÇETİN

Ay yüzlü masum yüzüyle ve eşsiz yorumuyla şiirimın kahramanı Ayşenur DOĞAN'a sonsuz teşekkür eder kocaman yüreğinden sevgiyle öperim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/992904/icinizdeki-masum-cocuk.html>

Yasaklı Sevdam!

Yürüyorum meşakkatli, uzun, ince bir yolda
Her gece özlem, hasret dem vursa da
Sensiz geçen, beyhude ömrümün sonuna
Vazgeçmeyeceğim, yasaklı sevdam
Seni beklemekten, seni sensiz sevmekten

Değmese, tutmasa da elin elimi
Her gece bir başka kirpikleri süslese de
Ceylan bakışlı, can alıcı ahu gözlerin
Sürmeli, kara kirpiklerin gölgesinde
Bekleyeceğim, bir umutla, bakacak diye

Bir ömre bedel gonca, gül gamzeler
Can olup süzülerek, inse de yüreklere
Biliyorum, bir gün, yüreğimde esecek
Meltemin sarhoş eden delice haliyle
Dudakların, dudaklarımda vuslata erecek

Geceler, teninin kokusuna hasret kalsa da
Sabahlar, sensizliğin girdabında ağarsa da
Ruhum ateş olup, kavrulsa da yokluğunda
Bir damla olup, yüreğime akacak sevdanın
Küllerinde, yeniden doğmak için yaşayacağım

Pınar ÇETİN

Ay yüzlü masum yüzüyle ve eşsiz yorumuyla şiirimin kahramanı Ayşenur DOĞAN'a sonsuz teşekkür eder kocaman yüreğinden sevgiyle öperim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/993207/yasakli-sevdam.html>

Sarhoş Mektubu Okunmaz! Diyorlar

Sarhoş mektubu!
Okunmaz diyorlar
Varsın sarhoş mektubu
Okunmaz! Desinler...

Duygularda gem yok
Ayaklarda prangalar yok
Özgürsün denizler kadar
Gecenin bir saatinde
Aşk, sevgi, mutluluk
Dostlarla muhabbet var
Varsın sarhoş mektubu
Okunmaz! Desinler...

Yaşanmışlıklar var
Seni senden alan
Sevdalar, aşklar var
Yüreklere bitip tükenmez
Ayrılıkların kavuşmaları
Umut olur gönül bağında
Varsın sarhoş mektubu
Okunmaz! Desinler...

Anlamalı yada anlamsız
Boş vermişlikler yalnızlıklar
Kokar buram buram
Gecenin karanlığından
Gündüzün aydınlığına
Doğru çıkılan yolculukta
Varsın sarhoş mektubu
Okunmaz! Desinler..

Bunca duyguların yükünü
Ruhunda, yüreğinde,
En alâsından sırtlayıp,
Omuzunda taşırken bedenin
Nice aman vermez geçitlerde
Yürektekenden yüreğe köprü olur
Varsın sarhoş mektubu
Okunmaz! Desinler...

Sarhoş mektubu!
Okunmaz diyorlar
Varsın sarhoş mektubu
Okunmaz! Desinler...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/993513/sarhos-mektubu-okunmaz-diyorlar.html>

Gönül Denilen Bu Dergah Kapısında!

Kimler geldi! Kimler geçti!
Gönül denen bu dergahdan
Kimileri ana karıştı! Kimileri can buldu...
Gönül denen bu dergah kapısında

Kimileri, gönül denilen bu dergahda,
Dost gönüllere gülün en güzel haliyle
konuk oldu
Muhabbeti, acıyı, sevgiyi, bir lokma
katıksız ekmeğini paylaştı
Can olup canandan öte Can buldu.
Kimileri, gönül denilen bu dergahda
Dost olmasını bilmeyip gülün sadece
Dikenleriyle konuk olup ana karıştı

Gönül denilen bu dergah kapısı
Görmeyi bilenlere, en güzel kaftan,
Görmeyi bilmeyenlere ise,
Ateşten gömlek oldu.
Öte yandan,
Gönül denilen bu dergah kapısında
Gönlü güzel yürekler hancı olurken,
Gönlü güzel olmayan yürekler yolcu oldu

Dik, mağrur, emin adımlarla yavaş yavaş
Geleceğe doğru ilerlerken,
Gönül denen bu dergah kapısının yolcuları
Gönülleri yolcu değil, hancı olmayı başarabilen yüreklerle
Yol alıp candan öte Can oldu
Gönül denilen bu dergah kapısında

Demem o ki,
Gönül denen bu dergaha, Gönül diyip geçmeyin,
Herkes girsede hud'a ile Gönül denen bu dergaha
Ömür denen emanet can da tatmak onu baldan tatlı,
Geçip yol almak ise,Sırat Köprüsünden daha incedir
Gönül denen bu dergah kapısında

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/993779/gonul-denilen-bu-dergah-kapisinda.html>

Akıp Giden Beyhude Hayat

Akıp giden beyhude hayat!

Bazen sevinç

Bazen gözyaşı

Bazen umut,

Bazen hayal kırıklıkları

Bazen tutunmak

Bazen vazgeçmek

Bazen arayış

Bazen aradığını bulmak

Binlerce boşluk arasında

Bazen sevgi, aşk

Bazen sevgisizlik

Bazen direnmek

Bazen pes etmek

Bazen saygı

Bazen saygısızlık

Bazen çile,

Bazen emek

Bazen ekmek

Bazen var oluş,

Bazen yok oluş!...

.....

Bazen de her şeye inat

Tüm yaşanmışlıklarla

Geleceğe umuda doğru yolculuk

Değil midir?..

Akıp giden beyhude hayat!

.....

Hayat bir han! Bizlerde bu hanın yolcuları

Yok olup giden beyhude ömürde

.....

Ve Bizler yolcu olduğumuz hana

İyi yada kötü tohumlar eker, sonrada

hasat gününü bekleriz binbir umutla

.....

İşte o gün geldiğinde ise

İncinmeden/incitmeden,

Kırılmadan/ kırmadan

Ektigimiz tohumun meyvelerini toplamak lazım

Ektüğümüzden ne bir eksik ne bir fazladır mahsul...

Öyleyse kabul etmek, kabullenmek gerek

Olduğu gibi kabullenmek

Boyun eğmeden kabullenmek gerek

Akıp giden beyhude hayatı

.....

Öyleyse ben hayatı kabullendim

Boyun eğmedim..

Olduğu gibi, olduğum gibi kabullendim...

Akıp giden beyhude ömrümü

06/02/2016 P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/994074/akip-giden-beyhude-hayat.html>

Hicran Yarası Sevdam!

Bu gecede kadehler dibe vurdu
Kadehler özlemin hasretin oldu
Gülüşünü, bakışını, çocuksu
Hallerini aradım her kadehde
Hicran yarası dolu gönlüm
Senle vuslata erecek diye

Ama nafile,
Ne bardaktan boşanırcasına
Yağan yağmur damlalarının
Toprakla buluştuğu kokusu
Ne kopan kara fırtınalara inat
Ruha esen ılık meltemler
Ne ordan oraya savrulan
Sarıp solmuş güz yaprakları
Ne de gecenin bilmem kaçında
Fondip yapılan kadehler
Seni Bana getirdi!..
Yorgun bedenim amansızca
Hicran dolu gecelere yenik düşerken
İlmek ilmek yüreğime kazındı
Hicran yarası amansız yokluğun

Anladım ki,
Sen hiç benim olmamışsın
Halbu ki bu yürek ne çok isterdi
Kadehleri şerefine kaldırmayı
Ama biliyormusun?
Bütün özlemimi, hasretimi
Ayrılıklara gebe sevdamı
Yüreğimin en sessiz, en özel
Can evime emanet ederken
Hicran yarası gönlüm
Musalla taşındada olsa
Senle vuslata erecek umuduyla
Son kadehimi şerefine kaldırıyorum

Şerefine,
Yarım kalan hicran yarası sevdam!...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/994361/hicran-yarasi-sevdam.html>

Çünkü Biz Eski Zamane Çocuklarıyız!

Bizler süslü laf, süs nedir bilmeyiz
Lastik delik ayakkabılar, yamalı elbiseler
Bir göz odanın içinde yanan gaz lambası
En büyük süsümüz, ışığımız oldu.

En büyük mutluluğumuz, sevincimiz ise
Bir parça kuru soğanı yavan bulgur aşına
Katık yapıp onu da soframızda dostlarla
Muhabbetle, gururla paylaşmak oldu

En büyük servetimiz yokluk içinde ki
Sevdiklerimizin gelecekle ilgili umudu
Gözlerindeki ışıltı, yüreklerinde hissedilen
Birlik beraberlik içinde sevgi dolu sıcaklık oldu.

O yüzden dokunmaz bize hiç bir acı, elem
Yeter ki ucunda bu hayatta bizi biz yapan
Yegane varlıklarımız olan canlarımızın
Nefesleri kesilmesin, her daim var olsun

Eğer varsa bu dünyada dostun, anan, bacın,
Paylaşabiliyorsan riyasız bir yudum sevgini
Bölüşebiliyorsan yoksulla bir tas çorbanı,
Bu hayatta en büyük sensin gerisi koca bir yalan
Çünkü biz eski zamane çocuklarıyız!

.....

En güzel ömür Bayrağımızın dalgalandığı ezan sesinin susmadığı
Vatan toprakları üzerinde birlik ve beraberlik içerisinde
Sevginin, saygının, vicdanın, hak ve hukukun, barışın, emeğin,
Var olduğu hayatı insanca yaşamak ve yaşatmaktan geçer
Çünkü biz eski zamane çocuklarıyız!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/994636/cunku-biz-eski-zamane-cocuklariyiz.html>

Uğur Böcekleri!

Çocuktum daha dokuz on yaşlarında
ya var ya yoktum
Çocuk kalbimde bahçede ki, dağda ki
Tüm Uğur Böceklerinin uğur, şans
getireceği inancı sarmıştı ruhumu
Tüm hayatım boyunca Uğur Böcekleri
En büyük mutluluğum, umudum, şansım
uğurum oldu ..

Küçücük bedenimde ki çocuk aklımla
Anlamasamda hisseder görürdüm..
Annemin, babamın yoksulluktan
Evlatlarına karşı boyun büken çaresizliğini
Kundakda ki kardeşim ağlardı durmadan
Annem " Bey çocuk ağlıyor ne vereceğiz" der
Susardı! çaresizce yutkunarak....
İşte o zaman bakmak istemezdim
Babamın çaresiz, buğulu gözlerinde
Donup kalan iki damla gözyaşına...
Anlamasamda hissederdim babamın
Yoksulluğun amansız çaresizliğinde
Gözlerinden yüreğine doğru akan
İki damla gözyaşının nasıl ruhu ele geçirdiğini
Yoksulluğun ateşinde nasıl yakıp kavurduğunu
İşte o zaman sessiz hıçkırıklarımı tutar
Koşardım alabildiğince uzaklara doğru
Uğur Böceklerini görmek için
Onların uğur getireceği umudunda
Yoksulluğun çaresini bulmak umuduyla.....

Böyle zamanlarda öğrendim inandım
Uğur böceklerinin Uğur getireceği umudunu
En büyük mutluluğun umudum oldu
Gördüğüm tüm Uğur Böceklerinin uğuru...
Dilimden düşmeyen en büyük sevinç
şarkısı oldu
Uç uç uğur böcekleri! Mutluluk, sevinç,
şans uğur getir
Yoksulluktan çaresiz kalan tüm analara,
babalara kardeşlere...

Çocuk kalbimizde belki de Uğur Böcekleri,
Geleceğimizin, yarınlarımızın en büyük
Mutluluğu, umudu, uğuru, şansı oldu...
Bugünlere doğru gelirken....

04.02.2016 P.ÇETİN

Ay yüzlü masum yüzüyle ve eşsiz yorumuyla şiirimın kahramanı Ayşenur DOĞAN'a sonsuz teşekkür eder kocaman
yüreğinden sevgiyle öperim[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/994934/ugur-bocekleri.html>

Bak! Dogmaz Dediğin Güneş Yeniden Doğdu!

Bak! Doğmaz! dediğin güneş yeniden doğdu
Bütün ihtişamı ile tüm karanlıklara inat
Hemde her zamankinden daha parlak
Daha çok göz alıcı alabildiğince daha ışık

Doğusundan batısına yurdumun her köşesine
Çorak bozkırlarından yeşil ovalarına süzülerek
Sihirli büyülü bir el gibi, can verip umut oldu
Bak! Doğmaz! dediğin Güneş yeniden doğdu

Yer gök ihtişamı karşısında diz çöktü
Bardaktan boşanırcasına yağın yağmura
Kapkararlık gökyüzünü kaplayan bulutlara
Ordan oraya savrulan kuru yapraklara inat
Bak! Doğmaz! dediğin Güneş yeniden doğdu

Hiç bitmez dediğin karanlık günler
Elbet bir gün bitecek, son bulacak
Sen yeter ki yüreğinin, vicdanının sesini dinle
Kaybetme inancını umudunu, çekme elini
Güzel yurdumun güzel insanların üzerinden

Ben inanıyorum! Sende inan!
Elbet bir gün insanlıkda Güneş gibi
Yüreklere, hayatlara gülümseyerek
Merhaba! Gitmedim! Burdayım! diye
Gitmemek üzere yeniden doğacak!

Kaybedilen yollar, çıkmaza giren hayatlara
Yüz çevirme, umutla dört elle sar sarmala
Tüm karanlıklara inat gülümse hayata
Boyun bükmek, vazgeçmek yakışmaz bize

Başını kaldır! Dik dur! Kaybetme umudunu
En can alıcı bakışlarınla salıver gülüşünü
Hayatın dönüm noktası olan orta yerine
Bak! Doğmaz dediğin Güneş yeniden doğdu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/995233/bak-dogmaz-dedigin-gunes-yeniden-dogdu.html>

Söyle Ey Ateş Karası Sevda!

Hangi ruhu ruhunda kavurup yaktın?
Hangi sevdayı hiç düşünmeden
Kendine gebe edip, mahkûm bıraktın?
Yüreklerle düştün düşeli
Diller lal, gözler görmez
Gönüller suskun
Ruhlar ölümle diriliş
Arasında cebelleşir oldu
Değer miydi? Değdi mi?
Söyle, ey ateş karası sevda!

Hangi baharı, hangi gönülde
Dondurup kışa çevirdin?
Hiç bir bahar, bahar değil
Hiç bir kış, kış değil
Zamansız çiçekler gibi
Soldu tüm sevdalar
Her gönül bir başka bakar
Sevda diye inleyen canlar
Girdabına girdi gireli
Birer birer yok oldu
Değer miydi? Değdi mi?
Söyle, ey ateş karası sevda!

Onca topraklar çorak kaldı
Çiçek açıp, meyve vermez oldu
Söndü yanan tüm ocaklar
Gencecik bedenler, fidanlar
Ermeden kemale kara toprakla
Zamansız vuslata erdi
Onca umutlar, yüreklerde
Boynu bükük yetim kaldı
Gözlerde gözyaşı yerine
Kanlı irin sel oldu aktı!
Değer miydi? Değdi mi?
Söyle, ey ateş karası sevda! [ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/995494/soyle-ey-ates-karasi-sevda.html>

Öyle Bir Yerdeyiz ki!

Binlerce boşluk arasında
Debelenip duruyoruz
Bir tarafımızda yaşananlar
Bir tarafımızda yaşanacaklar
Öyle bir yerdeyiz ki!
Ne sağımız belli ne solumuz belli!

Güneşli günleri görmek istedikçe
Karanlıklar içinde boğuluyoruz
Bir yarımız gece kadar karanlık
Bir yarımız gündüz kadar aydınlık
Öyle bir yerdeyiz ki!
Ne gecemiz belli, ne gündüzümüz belli!

Ruhumuz da fırtınalar koparken,
Yüreğimiz meydan okuyor tüm karanlıklara!

Benliğimiz ruhumuzla savaşıırken
Binlerce boşluğa yüreğiyle
Konuşmasını bilmeyenleri
Derinliklere gömmekle meşgulüz
Öyle bir yerdeyiz ki!
Ne dost belli, ne düşman belli!

Bir yanımız insanlık diye inlerken,
Bir yanımız koca bir uçurumun eşiğinde

Koca bir bilinmezin tam ortasında,
Dimdik yılmadan, yıkılmadan
Arkadan vurmaktan mertçe
Bire bir, yüze yüz, dişe diş
Meydan okuyoruz!
Kimin uşağı olduğu belli olmayan,
Vefasızlık dolu yıllara gebe bırakan
Vatan Hainlerine!
Öyle bir yerdeyiz ki!
Ne uşak belli, ne namert belli!

Ama her şeye rağmen
Hiç kimse asla unutmazın yaptıklarını
Hepsinin öcü alınacak bir gün
Bütün dünya tanıyacak Türk'ün gücünü
Bir gün boyunlarına yağlı ilmek geçecek
Diz çöküp, kaçacak in arayacak
Tüm Vatan Hainleri

Vatan uğruna sabır çıktı bin kere kınınından,
Durdur durdurabilirsen Türk'ün neferlerini
Yurdun dört bir yanından fıskırıyor nidaları
Canlarımız Feda Olsun Bu Vatan Uğruna!
Korkun Bizden Türk Askeri Geliyor!
Bir Ölür Bin Diriliriz!
Birimiz Hepimiz! Hepimiz Birimiz!
Türk doğduk, Türk Ölürüz!

11.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

Cennet Bahşedilen Gül Kokulu Analarımız!

Yüzündeki
her çizgide,
ellerinin
nasır tutmuş
her boğumunda
evlatları, yuvası, eşi için
verdiği mücadelenin
sevgisi,
çaresizlikleri,
mutluluğu,
acısı, hüznü
emeği
ince ince işlenen
elleri öpülesi
can analarımız

Yüreğinin ışığı
bir asırlık tarihe
ışık tutacak kadar
aydınlık
nur yüzlü analarımız

Can alıcı
saflığı
dürüstlüğüyle
sadece hayatın
güzel yönlerini gösteren
acılarını kendisi yaşayan
eşsiz Melek analarımız

Bir gülüşüyle
bir bakışıyla
dünyayı dize getiren
metanet timsali
aslan yürekli analarımız

Siz varsanız
bu hayatta
özgürlük var
huzur var
mutluluk var
yurt var
ocak var
biz varız
varlık sebebi analarımız

Ve

Bizler ancak
of bile demeden
Sizleri
baş tacı
yapabildiğimiz
sürece
Ahiret hayatın da
Mizan'dan geçerek
Allah'ın ikrar'ına vasıl
olabilmemize vesile olan
böylece bizlere
Cenneti bahşeden

göl konulu analarımız

Ayaklarının altına
Cennet bahşedilen
yegâne varlık
varlığı ise bir ömre değil
bin ömre bedel
iki cihan saadeti analarımız

Sizler her daim var olun

Not: Yaşayan analarımızın ellerinden öper, ölen annelerimizde Allah'dan rahmet dilerim

09.02.2016 P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/995933/cennet-bahsedilen-gul-kokulu-analarimiz.html>

Zülfü Siyahım!

Ayağım da prangalar, ellerim bağlı
Özgürlük ruhumda hapis
Düşüncelerim beynimde esir
Çaresiz boynu bükük kaldım

Dört bir yanımı kelepçeler sarmış
Geçit vermiyor daralan ruhuma
Sana gelen tüm yolların sonu
Gene bana çıkıyor delicesine

Bazen kömür karası saçların
Gözlerimin önünde savruluyor
Bazen attığın candan kakhaha
Canlanıyor ıslak dudaklarımda

Bazen aşkının, kavak yelleri gibi
İnsanı hoyratça zıvanadan çıkaran
Ruhu delice sarhoş eden hali
Tüm benliğime dem vuruyor

O zaman tüm zincirleri kırmak
Avazım çıktığınca delicesine
Dünyaya haykırmak istiyorum
Ne olur bekletme gel artık kurtar!
Zindanlar da esir kalan ruhumuzu
Zülfü Siyahım!

06.02.2016 P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/996109/zulfu-siyahim.html>

Mutluluk İçimizde Saklı

Yükü ağır, umutları rengarenkti
alı, moru, sarısı, beyazı, yeşili
adeta dans ediyordu, coşkuyla
küçücük bedeni, kocaman yüreğinde

Omuzlarına binen her yükü
umutlarındaki renklere boyuyor
arkasından tüm ruhunu özgürce
renklerin gizemine bırakıyordu

Artık O'nun için
mutluluğa açılan kapının anahtarı,
içinde yaşattığı duyguların ağırlığı
boyadığı renklerin büyüsün de saklıydı

10.02.2016 P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/996372/mutluluk-icimizde-sakli.html>

İliklerime Kadar Üşüyorum!

Ne Aralık zehmeresinden,
Ne kışın dondurucu ayazından
Bir türlü ruhlarda örtüşmeyen
Duygu seliyle boğuşmaktan
İçim donuyor!
İliklerime kadar üşüyorum!

Çıplak kaldı tüm ruhum!
Ne giydirsem kâr etmiyor
Hangi renk cümbüşüyle,
Hangi duygu rengiyle
Bezendirip, boyarsam boyayım
Kâr etmiyor elimde kalıyor!
İçim donuyor!
İliklerime kadar üşüyorum!

Hani derler ya!
Senin rengin onun rengi,
Onun rengi senin rengin değil
İste ben tam böyle bir yerdeyim
Ne rengi, ne dili anlayan var
Herkes kendi dilini, rengini yaşıyor
Kendi dilinde nağmeler döküyor!
İçim donuyor!
İliklerime kadar üşüyorum!

Anlamını kaybeden, manasız
Duygu yumakları arasında kaldım
Sazmın çaldığı sevgi namesiyle
Herkesin sazının kendi telinde
Hoyratça gayesiz çaldığı
Bitip tükenmek bilmeyen
Bencillik kokan namesini
Ruhlarda örtüştürmeye çalışırken
İçim Donuyor!
İliklerime kadar üşüyorum!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/996698/iliklerime-kadar-usuyorum.html>

Kevser Kadar Tatlı Dostluk Şerbeti

Gönüller dostluk bağında can bulsun can olsun diye
Dur durak demeden, dostluk diye seyyah oldum
Gecelerim gündüzlere, gündüzlerim geceye kavuştu
Bitip tükenmeyen yollar da , dostluk umuda karıştı

Yoluma ne Mecnunlar, Ferhatlar, Kamberler çıktı
Hiçbiri içmemiş dost bağının candan öte şerbetinden
Hepsi susuz çölde serap peşinde koşar olmuş
Dostluk diye yanan yüreklere haram getirmiş

Yolumdan yüzlerce kervan geldi geçti
Her kervan yaklaştıkça gönül sel oldu
Vuslat yakın sandım dostluk kervanına
Ama nafiye anladım ki
Kalmamış dostluk çoğu insanoğlunda
Dostluk yolcu, riyakarlık hancı kalmış
Herkes heybesinde yakışanı taşır olmuş
Dostluk diye yanan, dağlanan yürekler
Parmakla gösterilir olmuş

Dostla aşk ile oturup, iki kelam etmedikçe
Dostluk şerbetini tatmayıp dost bağında aşk ile gezmedikçe
Sonu olmayan ömür de neyleyim ben malı mülkü
Sonun bir arşın beyaz çapıt, oda nasip olursa
Bana dost lazım gönülden aşk ile muhabbet için

Gerçek dünya unutulup, fani dünyaya tapınır olunmuş,
Mizan nedir? Unutulmuş herkes kuyu kazar olmuş
Halbuki ki bilselerdi Kevser kadar tatlı dost şerbetini
Yönler farklı olsa da, aynı yönde birleşirlerdi yürekler
Selam olsun dostluk için yanıp dost şerbeti içenlere!

08.02.2016 P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997009/kevser-kadar-tatli-dostluk-serbeti.html>

Bi Çare Yüreklerle Sevda Ateşi Düşmeye Görsün!

Bi çare yüreklerle sevda ateşi düşmeye görsün
Gönüllerde kor gibi yanan alev topu ateşi
Umman denizler gibi dur durak nedir bilmez
Bazen hüznüleri, bazen sevinçleri, bazen umutları
Katıp önüne destursuzca ne varsa alır götürür

En sonunda pervasızca dem vurur gönüllere
Kimi zaman bir türlü kabuk bağlamayan
İçinin bir yerlerinde derinden derine sürekli
Kanayayıp duran onarılmaz yaralar açar
Yaşamı zindan eder sevdalı gönüllere

Kimi zaman da coşkuyla, ahenkle çalan
Müzik senfonisinin akıl almaz eşliğinde
Umutların, mutluluğun, sevincin, huzurun
Kök salıp boy boy sürgün verdiği gönülleri
Dans ettirir sevdanın bin bir renkteki diliyle

Şayet bir gün, bir yerlerde, bi çare yüreğinizi
Sevda ateşi kapınızı davetsizce çalarsa
Gönüllerde kor gibi yanan alev topu ateşiyle
Tüm kapıları bir an bile tereddüt etmeden
Sorgu sualsiz sonuna kadar açık bırakın!

Ayakları yerden kesen, umman denizler gibi,
Hülyalalara daldıran büyü müzik senfonisi
Bırakın tüm benliğinize ve ruhunuza
Özgürce alabildiğince dem vursun
Bilin ki aşk yüreklerde, kapıyı bir kere çalar
iki kere çalmaz...

Gönüllerde ise asla tekrarı yoktur.

07.02.2016 P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997291/bi-care-yureklere-sevda-atesi-dusmeye-gorsun.html>

İnsanoğlu Denen Ölümlü Varlık

Emek, sevgi nedir? bilmeyenler
İnsanlığı sorgular olmuş
Din, iman nedir? bilmeyip
Kapisından geçmeyenler
Çıkar ve menfaatler için
Savunucusu, sempatizanı olmuş

Benlikler de sermaye varsa yoksa
Bir avuç fani dünya nimetlerini
Sarıp sarmalamak olmuş
Dönüp bakabilselerdi aynada ki
İnsanlıktan çıkmış yalancı suretlerine
Ayna ayna iken çatları utancından

Bu biçare hastalığın pençesinden
Nice insanoğlu geldi de geçti
Ama hiç biri beraberinde götürmedi
Dünya malı dünya da kaldı
Bedenler Sin'la vuslata ererken

Ama kimin umrumda,
Dünya malı dünya da kalır
Yeter ki sen sırtlayıp götürdükleri
Meşru kazancı görme, bilme!
Dokunma, fark etme, ses çıkarma!

Halbuki bu hayatta iken,
İnsanoğlu denen ölümlü varlık
Gönül gözüyle bakmasını bilip
Heybelerinde barındıra bilselerdi
İnsanlık kokan bir parça iyilikle
Bir arşın beyaz bez parçasını
Gün gelip de kapıyı çaldığında
Ölüm denen garip varlık
Sahiptiler en büyük servete
Ba's denen ebedi hayatta

12.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997532/insanoglu-denen-olumlu-varlik.html>

Bahar Rüzgarları

Rüzgar bir başka eser bahar ayında lakin ,
Farkedilmez ne kadar acımasız sert olduğu
Abasının altından bütün can alıcı ihtişamıyla
Vurur da vurur insanoğlunun ruhuna, yüreğine de
Gene de kimsenin kılı kıpırdamaz olduğu yerden

Baharı müjdeleyen rehavet verici sarhoşluğu ise,
Gönüller de sızım sızım sızlatan ne yaralar açar
Nakkaş ustasının el becerisi hüneri edasıyla
Derinden derine, inceden inceye sessizce de
Kimseler anlamaz, bilmez sebep bahar rüzgarları

Masallara konu olacak efsunlu haliyle de
Dilden dile dolaşıp yüreklerde destan, olan
Nice yaşanmamış yarım kalan sevdaları, aşkları
Ruhlar da sinsice ilerleyerek gönüllere meze eder de
Kimseler konduramaz, sebebine bahar rüzgarlarını

Kış mevsiminin, iliklere işleyen dondurucu lodosu
Yürekleri alıp, baharın ılık meltemine sürüklemiş ise,
Öyle ya nerden anlayıp bilecek insanoğlu?
Bahar rüzgarları bedenlere ılık ılık eserken,
Ruhu delicesine çıldırtan, hazin hoyratlıklarına
Gönüllerin çaresizce boyun büküp, mahkum kaldığını

14.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997870/bahar-ruzgarlari.html>

Mavi Gölüm

Kimseye etmem feryat figan
Neyledimse kendim eyledim
Has bahçemin mavi gülünü
Küle döndürüp viran eyledim

Karda açan kardelen çiçeğinin
Ömrü kadar sürmedi efsunlu halim
Devasa açılınca, etrafta ters lale
Kaptırdım kendimi efsunlu aşka

Serap peşinde koşmak neyine
Elinde hakiki aşkın odun da yanıp
Gönül bahçeni güle çevirmek var iken
Bakmasını bilmez isen kalırsın kimsesiz

Bu da sana ders olsun en alasından
Sevmekten öte bakmasını bilmek gerek
Has bahçende ki mavi gülünü kaybetmeden
Kadir kıymetini bilip takdir etmek gerek

15.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/998054/mavi-gulum.html>

Gecenin Karanlığında Dinmeyen Acı

Ocaklara kor ateş gibi düştü kahpe eller
Yüreğime al kanla kazındı her bir Şehit
İflah olmaz artık yürek lime lime dağlandı
Boynunuz altında kalsın can verin inşallah

Baharının bağrında açmadan soldu canlar
Gölge vermez oldu, ocaklara dikildi incir ağcı
Yürekleri kara toprakla vuslata ermek yakmadı
Geceye kahpece düşen ellerden can vermek yaktı

Onca masum can helâk oldu hunharca kırıldı kol kanat
Kanıksamaz/ kanıksatmaz Vatan sever Türk Milleti
Yüreklerle sığmaz bir kaç cümleyle bunca acı
Gecelerin sessizliğinde, şiir olur türkü olur söylenir

Gecenin karanlığında al kana boyanan Şehitlerim,
Hunharca parça parça olsa da her bir uzunuz,
Vatan aşkıyla birleşti yüreklerde her bir parçanız
Dinmez bu acı, Size uzanan kahpe elleri kırmadıkça

19.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/998337/gecenin-karanliginda-dinmeyen-aci.html>

Hoşçakal Çocukluğum

Çocukluğuma kaçınıcı kez
hoşçakal diyorum
bilmiyorum
ama her defasında
tekrar tekrar yaşıyorum
sevinçleri, mutlulukları,
hüzünleri, ayrılıkları
anılar ki tatlı,
anılar ki sıcak
Memleket kadar
özlem kokuyor her anın
bir daha ne zaman
kavusurum sana
bilmiyorum
ama biliyorum ki
her defasında,
Memleket havasında
sarıp sarmalayacak
kucak açacaksın
ve ben her defasında
sana sevgiyle özlemle
koşacağım...
şimdilik özlemlerimi,
gecenin sessizliğine,
umutlarımı yeşilliklerine,
yüreğimi sıcaklığına hapsederek
hoşçakal çocukluğum

29.07.2015 Andırın P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/998587/hoscakal-cocuklugum.html>

Candan Öte Can Olmak

Beden firari, gönül firari
Bir özge can ile bekler
Ateş ile yanan kor yürekler
Can da can olmak için

Pişmek gerek, tavında dövülüp
Hasret odundan geçmek gerek
Aynı şerbetten içip, yanmak gerek
Candan öte can olmak için

Aynı tasdan içilen şerbetin,
Tadına kana kana varmak için
Yanan yüreklere şifa olsun diye
Can da can olmayı bilmek gerek

Seni ben, beni sen bilmez isen
Neyleyim çalan sevda çanlarını
Gönülden akıp, aşk ile çalarsa sevda
Isıtır tüm yürekleri bir özge can ile

Varsa yürekte sevgi tohumları
Ekebiliyorsan yüreklere alabildiğince
Gönüller de vuslatı tamam eyler
Yürekler de candan öte can olmayı

13.02.2016 P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/998879/candan-ote-can-olmak.html>

Ömrün Son Demine Gelmeden

Arada ruha dokunmak, okşamak lazım
Gönülde ki güzelliği görmek tatmak için
Bu yüzden her daim müsaade edeceksin
Gönül de, ruhu okşayan tüm güzelliklere
Ama asla benimsemeden, sahiplenmeden
Gönül de gerçek baharla vuslata ermek
Bir nebze de olsa huzura kavuşmak adına

Ruhları okşayan tüm güzellikler
Gönüller de bahar dalları gibidir
Hepsi farklı anlamda ve tat da iz bırakır
Kimi sonbahar olup yaprakları döktürür
Kimi ilkbahar olup nice çiçekler açtırır
Kimi de yalancı bahar olup soldurur

Ama gene de müsaade edeceksin
Ruhları okşayan tüm güzelliklere
Çünkü her gönülün ihtiyacı vardır
Farklı anlamda ve tatda iz bırakan
Sevmeye, sevmeye, okşanmaya

Öyle bir an gelir ki o an geldigin de
Gönüllere hiç bir bahar gelmez konmaz olur
Gelip konsa da eski tadı, hazı vermez olur
Ruhlar, gönüller, yürekler susar, zaman durur
İşte geline o an artık ömrün son demidir.

O yüzden,
Ömrün son demine gelmeden
Arada sırada da olsa tüm baharların
Ruhuna, yüreğine dokunmasına okşamasına
Sahiplenmeden, sevgiyle müsaade edeceksin

15.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/999156/omrun-son-demine-gelmeden.html>

Gönül Mabedim

İlk kez seni denizi seyrederken görmüştüm
Deniz büyülemişti sanki ceylan bakışlı gözlerini
Ruhun, bedenini kaybolmuştu; düşüncelerin içinde
Duruşuna büyülenip aşk deryasında eridiğim gibi

İlk görüşte aşka inanmayan ben donup kalmıştım
Denizin derinliklerinde inci tanesi bulmuşcasına
Gözlerimi alamıyordum deniz rengi gözlerinden
Meçhul kimliğin artık vazgeçilmez tutkum olmuştu

Bir daha ne seni ne eşsiz deniz gözlerini görebildim
Deniz gözlerini son bir kez olsun görebilmek
Yosun kokulu denizin, kokunu getirmesi umuduyla
Her gece seni ilk gördüğüm mabedime iniyordum

Günler sonra deniz, deniz gözlerini bana getirmişti
Dalgalar cansız bedenini mabed yerime vurduğunda
Yakomazların sessiz sessiz ağlaması dem vurmustu
Doyasıya göremediğim, bakamadığım deniz gözlerine

Yakomazlar şimdi bizim için sessiz sessiz ağlıyor
Bekle beni, bende geliyorum deniz gözlüm
Elvada tek kişilik mabed yerim,
Hoşgeldin çift kişilik gönül mabedim

17.02.2016 P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/999457/gonul-mabedim.html>

Sahte Dostlara Gelsin

Bakışlarda ki masumluğa,
Dudaklarda ki sahte gülüşlere,
Ağızdan dökülen riya sözlere,
Ne çok aldanmışım
Ne kadar usta oyun oynadığınızı
Unutmuşum, Kusura kalmayın
Ben dostluğu yürekte kabul etmişken,
Siz dostluğu dilde kabul etmişiniz

Bu yüzden her daim
Yaptıklarınıza bir bahanem olmuş
Ama bos verdim! Sizin gibi dostları
Şimdi bende usta oyuncu oldum
Sahnede her gün bir oyun sergiliyorum
Sizin gibi dost görünenlere
Sahne aynı, senaryo aynı, rol aynı
Tek bir fark var! O da kapanış!

Ben, sahnede oyunumu oynarken
Gerçekleri sergiliyorum, yalansız,
Yüreğimden huşu bulan gerçeklerle
Bu yüzden benim perdem
Seyircinin yüreğinden gelen
Zafer çığlıkları eşliğindeki alkış seliyle
Benliklere sonsuza kadar kazanırken
KAPANİYOR

Hal bu ki sezin perdeniz;
Siz sizin oyununuzu, oynarken,
Kendinizden bile uzak tuttuğunuz
Sahte riyakar duygular boşluğunda
Dudaklarda beliren acı tebessüm,
Gözlerdeki alaycı bakışlar eşliğinde
Seyircinin gözleri önünde tüm
Çıplaklığıyla sizin yalnızlığınızda
KAPANİYOR....

18.10.2015 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/999760/sahte-dostlara-gelsin.html>

İnanç Öyle Ulu Bir Çınar Ki

Hayatı boyunca
bazen hayallerin,
bazen gerçeklerin
peşinden koşup durdu
bedeni, ruhu, yorgun düştü

geleceğe doğru yol alırken,
ayağı çakıl taşlarına
takıldı durmadan
tökezledi, tökezledikçe
fani duyguların esiri oldu
canı yandı, yandıkça
acımasızca can yaktı

hiç olmadık anlarda
bir hiç uğruna
inandıkları yok olup gitti
ama yılmadı, bitiremedi
umutlara sevinçlere, sevdalara
yelken açan icindeki yolcu gemilerini

bilmesede,
farkedip görmesede
geminin dümenini elinde tutan
inanç duygusunun gücü
yüreğinin derinliklerinde
hissetiriyordu kendini
huzur veren
muhteşem büyü
yüreğini, ruhunu, tüm hücrelerini
ele geçirmişti tüm heybetiyle
fırsat vermiyordu
kara bulutlara

anlamıştı
artık o da
bazen biraz üşüyecek
bazen bunalacak
bazen sarıp sarmalayacak
bazen tökezleyecekti
fakat asla pes edip
yıkılmayacak, yıkmayacaktı

içinde
yeşeren inanç
öyle ulu bir çınardı ki
yapraklarını döksede
yaşadıkça, yaşattıkça
sürgün veriyordu
yüreğinin her bir yerinden
hayata tutunmak için

22.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1000045/inanc-oyle-ulu-bir-cinar-ki.html>

Yarınlar da Var Olmak Adına

Yollar var zaman gelir ayrılır
Yollar var zaman gelir birleşir
Yollar var ne ayrılır ne birleşir
Aslında hepsinde ortak nokta
Görünmese de yüreklerdir

Yolun sonu nereye çıkarsa çıksın,

Taşınan yürekler
Korkusuz/saygısız,
Dürüst / riyakar,
Sevgi dolu / vicdansız,
Adaletli /hak- hukuk tanımaz,
Emeğe saygılı / nankör
Olmalı/olmamalı

Taşınan yürekler de
Sağ duyu her zaman
Var olmalı,

Bırakmamalı en olmazlarda
Sevgiyi, insanlığı, medeniyeti
Sarıp sarmalamalı/kucaklamalı

Geleceğe bakabilmek,
İleriyi görebilmek
Çocuklara aydınlığı
Miras bırakabilmek
Yarınlar da var olmak adına

27.07.2015 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1000371/yarinlarda-var-olmak-adina.html>

Sevgi Tohumları

Kulağıma fısıldadığın
sevgi dolu aşk tohumları
gönlümde,
bugünde çiçek açtırıp
koku vermedi
kalbim,
her zamankinden
daha yavaş buruk atarken
Karanlığıma,
çare olamadı
sevda kokan nağmeler

Yalnızlığıma,
sevdama ağlayan, yağmurla birlikte
can evimi
kaplayan kara bulutlar
damga vururken
yokluğun, yüreğimi
yağmurlu gecelerde kaybolan
gökyüzünde ki yıldızlar kadar
sönük bıraktı

Hani ben senin
ömrünün son deminde açan
koklamaya kıyamadığın,
biricik gonca gülündüm
tek başıma,
beni asla öksüz bırakıp
gitmeyecektin
şimdi neredesin?
gonca gülün açmadan
soluyor

Saadet çanları
kalbime hançerler saplarken
zamansız gidişin
can evim de her gün hicran
Sensiz
karanlık gecelerimde ise
tek tesellim
gökkuşağı renklerinde ki
umutla yeşeren
Sevgi Tohumları

18.02.2016 P. ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1000579/sevgi-tohumlari.html>

Vazgeçtim

Sevmekten, inanmaktan
İnsanlık kılıfını sürekli taşımaktan
Daldan dala konan
Yüreği, iyi niyeti kullanan
İnsanı görüp, görmemekten

Yüreği hoyratça dalgalara bırakıp
Arkasından vaaz veren
Duygu simsarlarına
Vicdan derken,
Vicdanı oyuncak edenlere
Namus diye inlerken
Namusu meze yapanlara

İnsan olmaktan
İnsanca davranmaktan
Yüreği olmayan yureksizlere
Yüreğim kadar değer vermekten
Herkesi hak ettiği yürekten
Fazla değer verip,
İnsan yerine koymaktan
İnsanca davranmaktan
Vazgeçtim!

15.12.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1000875/vazgectim.html>

Bir Avuç Kalsak da Dünyada

İhanetlere, nankrlere, riyakarlara
Yapmacık tavır gösterenlere
Yüreğimiz suskun!
Dilimiz la!
Sevdiklerimiz
Sevmediklerimize karıştı
Ellerimiz bağlı,
Gözlerimiz görmez oldu
Glmelerimiz acı tebessmlere
Bıraktı yerini amansız bir anda

Ama sanmayın ki;
İnsanlıktan sevgiden vazgeçelim
Tüm yaşanmışlıklara rağmen
Umutlarımız
Aydınlık, kar kadar beyaz

Deniz kadar
Uçsuz bucaksız
Gökyüzü kadar
Masmavi
Duygularımız
Mevsimler kadar
Coşkulu
İçimizdeki
ocuk ise hala yaşıyor
Yeni denizlere yelken açıp
Yol almak için hala canlı

Çünkü
Yaşıyoruz, nefes alıyoruz
Ve
Hala insan olmanın erdemini
Heybemiz de, yüreğimiz de
Taşıyacak kadar
Onurlu ve şahsiyetli...
Gönüllerde ise yaşatacak kadar
Vatanseveriz
Bir avuç kalsak da dünyada

18.11.2015 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001139/bir-avuc-kalsak-da-dunyada.html>

Sevda Ateşi

Bugün de
gecelerden sabahlara
düşünceler iz vurdu
kalkmakla gitmek arasında
gönül mekik dokudu
çıkamazlar yürekde zincir oldu
en ağırından
bir tarafı git derken
bir tarafı kal dedi
SAATLERCE...

Sevmek sevilme
isteyince sevdiğince
doyasıya
düşünceler yumağında
sigaranın biri söñüp biri yandı
gözler uzaklara dalarken,
kayboldu gizemli duygular
sisli bir yalnızlığın içinde
kanayan yürekle
kalırken

Şimdiler de
senle geçen
hicran dolu günlerden
geriye
hayaller kurduran
sevgi, yaşam dolu bir çift göz
kaldı
gözler değil midir zaten?
yürekte ne varsa alıp
insanı diyar diyar
gezdiren...

İşte
gözlere kilitlendiğinde
sol yana dem vuran sevda
kal gitme
sevdiğini yaban ellerde
tek başına koyma
gözleri gözlerin, gözlerin gözleri;
elleri ellerin, ellerin elleri
olsun ki
yüreklerde,
yanan sevda konuşsun
tüm diller lal olsun

Tam o sırada
uzaklardan bir ses gelir;
kal diyen göz
sadece
senin yüreğinden gözlerine akan
umudun sesi
O yürekte O göz de
senden çok uzakta
bakıp atmakta
can evini vuran sesle
yüreğinin derinliğine
hançerler saplanır

Bir tarafta
senin için atmayan bir kalp,
bakarken
seni görmeyen bir çift göz
diğer tarafta
uğruna hayaller kurduğun
belki bir umut diyip
peşinden gitmek istediğin sevda

Yüreğin
sevda ateşinde kavrulup
yok olurken
Sen
ne gidebilir
ne kalabilirsin

20.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001424/sevda-atesi.html>

Yolun Sonu Göründü Be Usta

Yolun Sonu Göründü Be Usta

Evlerde tencere kaynatacağız diye
Omuzlara konan şelek şelek yükü,
Bir başımıza kaldırıp sırtlamaktan,
Herkesin veresiye işini görmekten
..... yorulduk be usta

Bir günde dört mevsimi yaşamaktan
Saçlarımıza aklar düştü, kalbimiz tekledi
Yetmedi gönlümüz baharda karalar bağladı
Ak yüreğimizde kızılca kıyametler koptu
..... tükendik be usta

Yürekler de türlü türlü dönen envai çeşit
Fırıldak oyunları görüp de susmaktan
Güçlü değilken güçlü görünmekden
Yürekler kan ağlarken, gülümsemekten
.....arsız olduk be usta

Çıkar çarkının dönencesin de oyuncak olmaktan
İyi niyetin katledilip hunharca sömürülmesinden
Merhamet duygusunun kurban olmasından
Maneviyatsızlık içinde kavrulup yok olmaktan
..... geberdik be usta

Huzur, mutluluk, sevgi tablosu geçmişte kaldı
Düşünce, vicdan, hak hukuk, hürriyet rafa kalktı
Sevmek, saymak, dürüstlük, samimiyet mazi oldu
Yoksulluk içinde dahi var olan zengin düşler bitti
.....süründük be usta

Kapıya geldi çattı dayandı onca veresiye, borç
Akıllar yapsada muhakeme, tutmaz onca hesap
Her yer çatlak, fişkiriyor artık su götürmez gerçek
Ne söylersen söyle sardı dört bir yanı nane molla
..... kalakaldık be usta

Bozuk düzende çivimiz çıktı çak çakabilersen
Sökükler dikiş tutmaz oldu dik dekebilersen
Yapmadıysan dirhem insanlık kalmadıysa ak yüzün
Mahşer de amel defterinden aklan aklanabilersen
..... yolun sonu göründü be usta

23.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1001720/yolun-sonu-gorundu-be-usta.html>

Nem Kaldı

Gecelerimin, gündüzlerimin
Yoldaşı
Sessizliğimin, iç geçişlerimin
Acı çığlıkları
Var oluşlarımın görünmez
Kahramanı oldular

Haksızlıklar da, çaresizlikler de
Sevinçler de, neşeler de, huzur da
Neler neler duydunuz gördünüz de
Hiç gık demeden
Tek dert ortağım
Sırdaşım oldunuz
Bırakmadan, yılmadan

Bağırıp çağırmaya hiç
Gerek duymam
Ufak bir fısıltım yeter
Nerde olursanız olun
Yetişirsiniz imdadıma
Hoyratlıklarına
Gözlerinizin
Feri kalmaz,
Kalbiniz
Yerlerde sürünür
Gene de bir of bile demez
İhanet
Aklınızdan geçmez

Öyle sadık, öyle vefalısınız ki
Ne ekersen bir beş verirsiniz

Ben kendimden vazgeçerim
Siz vazgeçmezsiniz benden

Yürüyüp geçtiğim yollardan
Ne bir milim eksik
Ne bir milim fazla
Benden
Geride/ ilerde yürüdünüz
Aynı yollarda el ele, kol kola
Aynı anda aynı safda
Yürüdük

En güzel sevdaların, aşkların
En güzel sohbetlerin, muhabbetlerin
En eski hatıraların, hatıraların
Atına sizlerle
İmza attım

Ben vazgeçtim kendimden
Siz vazgeçmediniz benden
İyi ki varsınız hep var olun
Sevgi, vicdan, merhamet

Bu dünyada sizden başka
Nem kaldı

26.02.2016 Ankara 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1002011/nem-kaldi.html>

Yüreklerle Sığmayan Sevdamız

Hicranla geçen sevdalı geceler
Yüreklerle kilit üstüne kilit vurdu
Kalmadı yüreklerde, gönüllerde
Aşka sevdaya dair hiç bir nağme
Unutuldu unutturuldu her şey gibi
Yalnızlığa hapsedildi birer birer
Yüreklerle sığmayan sevdalar

Bu hayatta;
Sevmek, aşık olmak zor değildi de
Sevdayı, aşkı yürekte taşımak zordu
Hasret çekmek, yol gözlemek zor değil de
Beklemek özlemek zordu hercai aşklarda
Beraber gülmeyi özlemek zor değildi de
Beraber ağlamaya çalışmak zordu
Aşk uğruna sevmek yada ölmek değil
Özleyince yürekten, görememek zordu

Ey bizim yüreklerle sığmayan sevdamız
Umutlar mı uzaktı sen mi uzaktın? yoksa
Geceler de sen mi uzaktın gündüzlere? de
Yürekler, gönüller kilit üstüne kilit vurdu aşka
Hiç mi bitmeyecek bu yalnızlık gönüllerde?
Kilit atılan gönüllere hiç mi gelmeyecek bahar?
Ne zaman hercai olmaktan vazgeçeceksin?
Söyle ey bizim
Yüreklerle sığmayan sevdamız

22.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1002300/yureklere-sigmayan-sevdamiz.html>

Renklerin Sihirli Dünyası

Geceyi gizemli kılan Siyah
Umutlara murada yelken açan Yeşil,
Hayallere daldıran Pembe,
Aşka heyecan, tutku veren Kırmızı,
Yağmurun kaynağı, bulata can veren Gri,
İnsanın içini açıp, huzur veren Mavi,
Aydınlığın, masumiyetin müjdesi Beyaz
.....

Duyguların, düşüncelerin simgesi,
Hayatımızın anlamı,
Ruhu konuşturup can veren
Renklerin Sihirli Dünyası
Değil midir?

Öyleyse sevelim tüm renkleri,
Renklerin her türlü dilini,
Ahenkle dans eden bütünlüğünü

Renklerle bezenmiş bir dünyaya
Kapılarımızı açarak tüm ruhu
Sarıp sarmalayan, kucaklayan
Tek büyülü sihirdir renklerin dünyası

Öyleyse tüm ruhumuzla sevelim
Duygulara anlam, mana veren
Renklerin Sihirli Dünyasını

17.08.2015 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1002574/renklerin-sihirli-dunyasi.html>

Bir Kadın!...

Bir yudum sevgiyi helalinden
Kadına sunabiliyorsan
Kadın Şeytan da olsa
MELEK yaparsın

Ama velakin,

Bir yudum sevgiye hile katarak
Kadına sunarsan
Kadın Melek de olsa
ŞEYTAN yaparsın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1002894/bir-kadin.html>

Tugba Gölgesinde Vuslat

Gülüşün güneş oldu
Can evimi yaktı kavurdu
Her gün başka başka güzelliğe
Sevdayla uyandım
Baharı müjdeleyen
Muştulu delice hallerin
Yüreğimi yaktı kavurdu
Yolunu devşirdim

Sarı saçlarının gölgesinde
Sarıp soldum
Hercai menekşe gözlerin
Ömrümü yedi
Ya o eğilmeyen dik marur duruşun
Yok muydu?
Beni aldı savurdu
Ömrün tozlu çıkmaz yollarına

Kara gözlü, ince belli, kiraz dudaklı,
Narin yarım
Gül cemalin de
Amber Çiçeği kokun dört bir yanı sardı
Sinem de yanan,
Yakıcı kor ateşin, sebebi olurken
Beni benden alıp
Ölmeden diri diri mezara koydu

Garip varlığım,
Hasret göçüp giderken dünyadan
Gönül gözüyle görüp sevdiğim
Baldan tatlı sevdan
Mahşer de dünya da ki muradımın
Allah'dan ikrarı oldu
Cennette Tuğba gölgesinde
Huri ile vuslata erdim

25.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003222/tugba-golgesinde-vuslat.html>

Bir Tatlı Gülümseme

Bugünler de
Yürek durgun, dil lal
Boğazda düğümler
Çıkın çıkın
Gönülden akıp
Dile gelmeyen duygular
Gecenin sessizliği kadar
Suskun
Bir o kadar içinde
Vurgun

Gecenin gizemli büyüsü
Ruh da
Çaresizce can çekişirken
İki damla gözyaşı
Bir yudum nefes
Gözler de esir,
Boğaz da tutkun

Gönüller de
Kırgınlık hançer olup saplanırken
Yürek de
Hercailik diz boyu sürgün veriyor
Umutlar
Egonun gölgesinde kalırken
Riyakarlık
Yüzlerde çıkmayan maske

Ruhlar,
Seyyah olup gitmek istesede
Yüreklerde kalmadı çalacak kapı
Destursuz gecenin karanlığında
Aydınlık
Amansız boyun büktü

Yürekler,
Bir köşede sessiz sessiz
Ağlarken
Bir nebze içerde kalan
Sevgi kırıntıları
Dudaklar da beliren tatlı bir
Gülümsemeyle kürek çekiyor
Sevgiye aydınlığa hasret
Umuda....

25.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003501/bir-tatli-gulumseme.html>

Çiçekçi Dükkanı ve Kır Çiçekleri

Eskilerde bilmezdik
Çiçekçi dükkanı nedir?
Öğretmene, sevdiğine, törenlere
Çiçek mi gidecek, verilecek
Koşardık
Dağlara, tarlalara, bahçelere

Çalılıklar arasından
Eller kanaya kanaya
Dere, su kenarlarından
Ayaklar çamura bata çıka
Binbir türde
Kendine özgü kokusu, anlamı olan
Nadide kır çiçekleri toplardık

Bedenler yorgun düşse de
Gözler çakmak çakmak,
Kalpler heyecan içinde,
Sabah olmasını ipe çekerdik

Çünkü bilirdik ki
Sabah olup da çiçekler yerlerine,
Sahiplerine ulaştığında
Kır çiçeklerin saflığı, has kokusu
Yürekler de gönüller de
Tatlı bir tebessümün
Vazgeçilmez sıcaklığı ile
Emekle yoğrulan alın teri
Birbiriyle harmanlanacak
Ve
Hoş bir sedanın
Akıl almaz büyüünde ki
Miski Amber kokusu ruhu tazeleyip
Tüm evreni sevgiyle, tutkuyla..
Ele geçirecek

O zamanlar
Toplanan her bir kır çiçeğin de
Mor menekşe de, papat da,
Sümbül de, gelincik de
Doğallık, masumluk,
Emek, hayaller!..
vardı ki
Özlem, hasret, sevda kokan
Her bir yaprağı, dalı, çiçeği
Memleket, vatan, toprak!..
demekti

Kimbilir belki,
O yüzden hala sıcak bakamıyorum
Çiçekçi dükkanlarına,
Vitrinlerini süsleyen
Pahalı orkidilere, begonyalara...
Hala gözüm
Sokakta seyyar satıcıların sattığı
Kır çiçeklerinde

Kim bilir!.....

27.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003793/cicekci-dukkani-ve-kir-cicekleri.html>

Aşktan Sevdadan Vazgeçtim

Gölüşünü sevdim, sesini sevdim
Yüregime dokunuşunu sevdim
Yüregimde duruşunu sevdim
Yalnızlığında var oluşunu sevdim
Bazen hayaller kurdum uçsuz bucaksız
Yaşamak, sevmek istediğim şekilde
Beceremedim bir türlü yer eden varlığıyla
Sonra vazgeçmeden yeniden yeniden denedim

Hayallerimden gemiler yaptım bıkmadan
Denizlere alabildiğince yelkenler açtım
Fırtınalar hayallerime dem vururken
Her defasında hayallerimin batışını izledin
Çok ama çok ölümüne seviyorum derken
Bir de gördüm ki bir kenarda unutuvermişim
Sonra bir baktım ki hayatın en acımasız
Yerinde tek başıma yapayalnız kalmışım

Bazen öyle karışık hal aldı ki sevdam
Her şey anlamını yitirdi birer birer
Ne istedim, neler kaybettim dedim
Kendi kendimi sorguladım durdum
Şimdilerde ise hayaller kurduran sevdanın
Peşinden amansızca koşmuyorum artık
Yüregimi hayallerimi, boşluğa sallarken
Bu hayatta vazgeçtim aşktan, sevdadan

22.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004057/asktan-sevdadan-vazgectim.html>

Çürük Taşlar ve Nadide Taşlar

Şöyle çekilsem diyorum
Deniz kabuğunun içine
Nihavend makamında
Şarkılar çalsa yüreğim sessiz sessiz
Kuytu köşesinde
Gözlerimi kapasam
Yok olmuşluklara
Martıların, denizin görüntüsü
Dem vursa
Ruhuma alabildiğince

Derinliklerde saklı kalan
Unutulmaya yüz tutmuş
Hatıralarımla, hayallerimle, sırlarımla
Yolculuğa çıksam
Hepsini bıraksam teker teker denizin
Derinliklerine

Sonra

Şu yüzüne çıkmayı başarabilenlerle
Yelken açsak
Denizin eşsiz hazinelerine,
Yükümüz sadece nadide inci taneleri olsa
Yolumuza çıkan
Fırtınalara, alabalıklara, korsanlara
Gönül sesimizin
Ahengi, coşkusu, güzelliği, bütünlüğü
Cevap olsa

Kabuğumuz sağlam,
Çürük taşlar,
Derinliklerde kaldı çıkamadı su yüzüne
O yüzden ömrünüz yetmez
Yıkmaya,
Yok etmeye,
Ezmeye,
Esir almaya
Desek

Yükünüz inci taneleri ise
Küllerinizden
Her defasında yeniden yeniden
Doğmak için
Mutlak bir sebebimiz var
demektir

Yeterki
Çürük taşları
Hak ettikleri yerde bırakmasını bilip
Yüreklere
Nadide taşlarla demir atmayı bilelim

27.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004344/curuk-taslar-ve-nadide-taslar.html>

Bir Yudum Duru Sevgi

Bir Yudum Duru Sevgi

Ruhumun,
Zifiri karanlığına
Ay gibi düştü
Su misali çehre
Gamzelerde açtı
Sarı, beyaz, kırmızı...
Gonca güller
Bakmaya doyamadığım
Bir içim su gözleri
Alev tonlarında aldı
Rengarenk ışıklar
Sabah akşam diller de
Şakıdı durdu bülbüller
Yer gök ağladı
Nağmeleri oldu sanki
CENNET!..

Rüya mı...?
Gerçek mi...?
Neydi o... ? Sahi neydi..?
Cilve, naz, salınan endam
Ahu mu? Huri mi?
Denizden çıkmış
Deniz Kızı mı?
Yoksa
Gökyüzünden,
Yeryüzüne düşmüş ay parçası
Dilber mi?

Diye düşler kurar iken

Çok geçmeden düştü
Binbir surat maske!..
Eros'un attığı oklar
Azrail'in elinde oldu
CELLAT!..

Oysa,

Bir yudum
Duru sevgi uğruna
Bin ömür
FEDA EDİLİR!!!..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004589/bir-yudum-duru-sevgi.html>

Suskun Düşkün Gönlüm

Ruhumun
Dinmeyen yaralarının
Derinliklerinde
Aylar var ki gidip geliyorum
Öyle çok acılar, sevinçler
Hapsedilip kundaklanmış ki
Sağnak yağmurlar yağıyor
Gel gitler sanki çalar saat
Beynim de ruhum da
Her an, her dakika, her saat başı
Zamansız çalışıyor

Bakıyorum da onca yükle
Farketmeden
Hayatın çıkmaz yollarında
Ne çok yol katletmişim
Küfemi
Ne çok doldurup boşaltmışım
Hiç düşünmemişim
Öyle böyle derken gün gelir
Yürek ağlar, kalp yorulursa
Gönül senden hesap sorar

ki

Sen o gün geldiğinde
Cevap vermek şöyle dursun
Boynunun bükülmesine
Omuzlarının düşmesine,
Gözlerini kaldırmaya bile
Cesaret edemeden
Başın önünde
Tüm ezikliğinle,
Yok oluşluğunla
Yalnızca susarsın!..

Şimdi daha iyi anlıyorum
Kahveyi, çayı neden
Şekersiz çok sevdiğimi
Ruhumun kalabalık arasında
Neden köşe kapmaca oynadığını
Neden yalnızlığı tercih edip
Kuytu köşelere sığındığımı
Ruhum, yüreğim, gönlüm
Gelen gidenin attığı taşlar yüzünden
Kör kuyuları mesken tutmuş meğer
Ben ise
Her defasında
Eyvallah demişim

Şimdilerde geç kalınmış
Ne ahlar, vahlar,
Ne verilen binbir vaatler
Ne dilenen özürler..
Kar ediyor
Suskun, düşkün Gönlüme!..

Kuytu bir köşede
Yalnızlığa mahkum edip
Kendi ellerimle susturduğum

Ruhum, Yüreğim, Gönlüm!
Ölüme sessiz sedasız
Her geçen gün
Bir adım daha yaklaşıırken
Ben sadece
Bir başkasının hayatına bakar gibi
Kendi hayatıma seyirci kalıp
An ben an!..
Yabancılaşıyorum!..
Suskun
Düşkün
Bi çare
GÖNLÜM DE!..

11.03.2016 ANKARA P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1004884/suskun-duskun-gonlum.html>

Hiçler Kervanı

Bir gün daha gitti ömürden
Kimi evlerin çatılarına,yüreklere,
Bahar tohumlarını bıraktı
Kapalı kapılar kapılarını
Var oluşlara kucak açarken
Çiçekleri, sevinç, mutluluk..oldu

Kimi evlerin çatılarına, yüreklere
Cam kırıkları olup can acıttı, can yaktı
Hüzünleri, ayrılıkları, sefaleti..
Yok oluşları ilmek ilmek işledi..
Hazan yaprakları kabuk dökerken
Gözler pınar deryasın da eridi

Kader herkesi bir şekilde ağına alıp
Duvarları ilmek ilmek kozalarla ördü

İnsanlar,
Kabullendiklerinden mi,
Çaresizlikten mi?
İşine öyle geldiği için mi?
Bilinmez ama
Garip varlıklar nasiplerine düşen payı
Mizan var mı yok mu? diye hiç düşünmeden
Kabuklarının derinliklerinde sessizce
Sarıp sarmalar oldular...

Çatlaklar ince ince sızıntı versede
Yüreklere hissetmiyor hiç bir oluşumu

Ağlayan, çırpınan can çekişen yürekler
Dört duvar içinde ki yalnızlığın deminde
Kader diyip hoyratça boyun büküyor ki
Sonun da
Sessiz çığlıkları boğazlar da tutuklu kalırken
Nefes alışlarımızı her geçen gün biraz daha paha biçiliyor

Ve derken bir bakıyorsunuz ki
Hasta hücreleri kurtçuklar ele geçirirken
Ruhlar kaskatı kesilip donuyor
Gönüller yıkılıp viran oluyor
Yüreklere can alıcı yaralarla susuyor

İstese de istemesek de dünyaya geldik
Ve gün gelecek her canlı öyle yada böyle
Hiçler kervanına katılacak

Eğrisiyle doğrusuyla
Acısıyla, tatlısıyla
Yok oluş ve var oluşla
Bu hayat bizim
Öyleyse,
Bizim olan bu hayatta
Kini, nefreti, ihaneti, riyakarlığı, saltanatı...
Bir kenara bırakıp,
Sevinçlere, mutluluklara, huzura sevgiye...
Umutların gölgesinde dirilerek, direnerek
Bıkıp usanmadan yeniden yeniden
Sarıp sarmayalım kucak açalım

01.03.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1005141/hicler-kervani.html>

Selam Söyleyin Nazlı Yare

Nazlı gül kokulu yarım
Duydum ki
Karalar bağlamış
Ben
Kara toprak oldum
diye

Bedenim
Kara toprak olsada
Ruhum
Baktığı, nefes aldığı
Her yerde
O'nunla

Gökyüzünde ki
Ay dede, yıldızlar
Ağaçlarda ki
Yapraklar, çiçekler
Bahçede ki
Begonyalar, güller
Şahit
Aşkımıza, sevdamıza
Şafak vakti
Yeni günle doğan güneş
Tanık
İçimizde her gün doğan
Sevdanın gücüne

Ahu gözlere
Yakışmaz ağlamak
Gönlü
Suskun bırakıp yas tutmak

Selam söyleyin
Nazlı gül kokulu yare
Yüreklere kazınan
Sevdalar ölmez
Yüreğini ferah tutsun
Ben vuslatı
Mahşere sakladım

26.02.2016.Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1005442/selam-soyleyin-nazli-yare.html>

Hayata Atılan Kör Neşterler

Kelimeler, cümleler günler var ki suskun
Yürekten dile gelemeyen acılar çıkmazlar...
Can evinin orta yerine gece gündüz demeden
Düğüm üstüne düğüm atıyor, attıkça
Kör düğümler de boğuluyor hıçkırıklar
Ana karnında doğmamış bir çocuğun
Geleceğini ipotek altına alan imzalar gibi
Tüm ruhu yakan küle çeviren girdabında
Ele geçiriyor!..

Acılar, tutulmamış sözler, yarım kalan sevdalar
Ego tavan yapsın diye yok sayılan duygular
Başkalarının acılarından hiç tereddüt etmeden
Pirim yapmaya çalışan gözü dönmüş caniler
Denk geldikleri her bir hücreye hiç düşünmeden
Kör neşterler atıyorlar attıkça da can yakıyorlar
Derken ruha hoyratça fırtınalar, alabolarlar
Dem vuruyor!..

Kor ateşler den küle çeviren, vurduğum duymaz
Bencileyin edalar seni güçlü insan yaparken
Farkında olmadan mutsuzluğu da ilmek ilmek
Boynuna geçiriyor!..

Ki

Sen sadece,
Yüreğine hapsettiğin tutuklu kalan kelimelerle
Gönlünün derinliklerinde ki iç geçirişlerle
Her geçen gün biraz daha fazla sert adımlarla
Ruhunu, ölümün can alıcı sessiz çığlıklarına
Bırakıyorsun!...

Sonun da fark ediyorsun ki,
Çevrende ki zincirleri yürek de kırıp yok etmedikçe
Yalnızca gerçek yaşamda değil rüyalarında bile
Düşlerin, hayallerin, mutlulukların, acıların, en önemlisi
Umutların dahi
Birileri tarafından her zaman ipotek altın da
Mahkûm kalacak!...

Ve

Kendi yalnızlıkların da,
Gökyüzünden binlerce yıldız sonsuzluğa kayarken
Hiç bir insanoğlu,
Yüreklerine kör neşterler atarken param parça edip
Yok ettikleri hayatların farkına varmadan
Yollarına devam edecek!...

05.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1005677/hayata-atilan-kor-nesterler.html>

Derdin Zerreden İbaret

Dünyada ki kaybolmuş
Varlığımı
Etrafımda ki insanlar da
Bulur muyum umuduyla
Delirircesine iz sürüyorum
Bazen banklara oturup
Etrafa seyri alem yaparak
Bazen yolda karşılaştığım
Binbir çeşit yüzler de

Karşılaştığım, gördüğüm, manzaralar
Yüreğimde sancılar
Ruhumda fırtınalar
Kopartıyor
Ellerim ayaklarım tutmuyor
Dizlerimin bağı çözülüyor
Saçlarıma aklar düşürüyor
Dilim susuyor gönlüm yüreğim
Kendi kendine konuşuyor
Zamanın içinde
Kaybolan yılların esemesi
Dem vuruyor
Suratlara yansıyan çizgilerde..
O zaman
Kendi dertlerimi sevinçlerimi..
Unutuyorum

Nice sessiz geçen
Saatlerden sonra
Anlıyorum ki
İnsan kendinden ibaret değil
Hayat denilen inişli çıkışlı yolda
Sevmek seilmek de
Üzölmek gülmek de
Yaşamak yaşatmak da
Var yada yok olmak da
Hayatları
Görmek, duymak istediğimiz
Zamanların içinde saklı!..

Tanık olduğun bu anlara ise
Yüreğinde
Hissederek, yaşayarak,
Cevap verebiliyorsan
Dünya da hala kaybolmadın
Yaşiyor ve varsın

Ve

Görürsün ki
Ummana uzanan hayatların içinde
Mücadele veren onca dert sahibi
Güzel İnsan arasında
Senin derdin akıp yolunu bulacak
Zerreden İbaret!..

11.03.2016 Ankara P.Çetin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1005984/derdin-zerreden-ibaret.html>

Ezeli Çöküş

Yeryüzünde akıllara bir şeyler oldu
Ölümcül sesler kulaklarda cınlarken
Yerinde kavak yelleri esiyor delice
Baharın tatlı sarhoşluğu
Sevdayı, aşkı, özlemi, hicranı, vuslatı
Yüreklerde aynı anda kucaklıyor
Gül ile diken, ateş ile su misali

Düşüncelerin yalnız burukluğu
Yüreklerde kavrulurken birer birer
Hayata kafa tutuyor dimdik
Tavan yapan yoksulluğun çıkmazları
Karşısında
Yüreklerde serzenişler yükseldikçe
Dürüstlük kılığında
Sahtekarlık prim yapar

ki

Zenginın heybesi dolup taşar
Sadakanın nimet sayılan gölgesinde
Cahillik başını alır gider
Fakir alkış tutar yoksulluğa
Hal durum böyle olunca
Cahile
Açlıkla tokluk aynı
Safta gösterilir

Dolar euro borsa tavan yapar
Türk parası eriyip giderken
Milli hasılat sıfıra düşer,
Ekonomi elden gider
Kimin umrunda, laf var icraat yok
Nasıl olsa zengin daha zengin
Fakir halinden memnun

Bir millet yok olup giderken
Derin uykuda uyuyorsa halk
Akıl baştan gitmiş ise,
Kar etmez bir kaç yığidin, mertin
Vatan için ezeli çabası, mücadelesi,
Ya dört duvar arası mapus
Ya yaşarken ölmek ya da kara toprak
Beklenmedik anda sonları olur

Ser'in, halkın...!
İlim, irfan, hak hukukdan..!
Geçmiyorsa yolu,
Derin uykuda uyumakta
Direniyorsa
Beklenen sondur
Ezeli Çöküş!!!

17.03.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1006271/ezeli-cokus.html>

Cenneti Yaşamak İçin Ölmek Gerek miyor

Derinliklerde inleyen bir sesin
Tatlı melodisi eşliğinde
Gözlerimi kapatıyorum
Ruhumun
Dipsiz karanlıklarına
Neler neler anlatılıp
Neler neler söyleniyor
Ah bir bilseniz!..
Bakıp da görmeyenler
Görüp de farketmeyenler!..

Çocuklar şarkı söyleyip,
Dans ediyor!..
Kelebekler, kuşlar, börtü böcekler
Kanat çırpıyor!..
Yemyeşil ağaçlar arasından,
Sular alabildiğince coşkuyla
Çağlıyor!...
Kurbağlar, kaplumbağalar, kirpiler..
Özgürlüğün doyumsuz ahengin de
Salına salına geziniyorlar!...
Binbir çeşit, boy boy, rengarenk
Çiçekler de arılar yuva kurup
Bal yapıyor!..

Ve siz

İnsanoğlu denen garip varlıklar
Tüm bu güzellikler eşliğinde,
Yorgunluğunuzu atıp,
Ruhunuzu dinlendirirken
Hiç bir canlıyı düşünmediğiniz gibi
Kendi mutluluğunuzu,
Huzurunuzu da düşünmeden
Ciğerlerinizin soluyup,
Nefes aldığı, tertemiz havaya,
Doğanın muhteşem büyüüne!..
Baltalar atıyorsunuz!...

Sonra başlıyorsunuz

Kendi ellerinizle katledip,
Yok ettiğiniz hayatlar da
Sızlanarak, yakınlıkla, dövünerek,
Suçlu aramaya!...

Halbu ki,
Kendi yürek, vicdan sesinizi
Bakıp görebilseniz,
İşitip duyabilseniz
Kusurlarınızın farkına varıp
Farkındalık yaratabilseniz!..

Ve

Gözlerinizin hemen önünde,
Her an her saniye sizle olan
Doğayı, canları katletmeyip,
Sahip çıka bilseydiniz
Anlardınız

Cenneti yaşamak için
Ölmek/öldürmek gerek miyor!

12.03.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1006569/cenneti-yasamak-icin-olmek-gerek-miyor.html>

Boşluk ve Ben

Buğulu bir ilkbahar sabahına
Ağrılar içinde merhaba dedim
Dışarıda ince ince yağın yağmur
Doldurulamayan boşluklardan
Sızıyor âdeta

ki

Ben her defasında gidişinle
Kahroluyorum
Yağmur dışarda değil,
Sanki yüreğimde yağıyor
Delicesine...!

Bir zamanlar beraber baktığımız
Pencereden
Şimdi ben sensiz bakıyorum
Yağın yağmura,
Yağmurdan sessizleşen sokağa
Bahçede ki devasa
Çam ve kavak ağaçlarına

Fakat
Ne gariptir ki hiç bir şey
Görmüyor, hissetmiyorum
Kalbim tekliyor, yüreğim daralıyor,
Nefes alamıyorum...!

Halbuki
Varlığın ne çok sevdirmişti
Kapalı havaları
Pencereden bakarken,
Gördüğümüz her şeyden
Sevdamız nasiplenir,
Kavak ağaçlarının gölgesinde
Sürgün verip büyür de büyür dü

Çam ağaçlarının heybeti
Her duvarı
Sevda diye ağlayan yuvamızın
Temeli kalesi olur da
Can bedenden çıksa da
Yüreklere kazınan sevda
Bitmez Baki...!
dedirtirdi

İki kalpten fıskırarak
Tek kalpte can bulan
Sevdamız gibi
Bakmaya doyamadığımız
Görmek için can attığımız
Göğe yanyana uzanırken
Tek ağaç görüntüsü veren
İki kavak ağacını görmek için
Bir zamanlar sonuna kadar
Açtığımız perdeleri
Şimdi görmemek için sıkı sıkı
Kapıyorum...!

Kavak ağaçları hala orda

Bütün heybetiyle
Göge yükseliyor
Yağmur yine yağıyor...!

ama

Yüreklerle Biz deye kazınan
Büyük sevdadan
Geride kocaman bir
BOŞLUK ve BEN...!
bırakarak

03.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1006969/bosluk-ve-ben.html>

Hayatın Anlamı

Hayatın Anlamı!..

Hayatı anlamak, yaşamak için
Koca bir ömür geldi geçti
Hayatın anlamı!..
Neydi, nerede, nasıl bulunurdu?
Yıllardır aradım, sorguladım durdum
Her bir hücrenin içinde yana yana

Kimi zaman
Bir canlının var olup yok oluşun da
Kimi zaman
Okunan bir kitabın sayfalarında
Kimi zaman
Bir hastane köşesinde hastalıkla,
Acılar içinde kıvranan bedende
Kimi zaman
Dostlarla birlikte gülüp, oynadığın..
Muhabbetin kol gezdiği anlarda
Kimi zaman
Yeryüzünde ki yalnızlığın pençesinde
Kimi zaman
Gökyüzünde etrafına ışık saçarak süzülen
Güneşin, aydedenin, yıldızların gizeminde...
Kimi zaman
Çalan, söylenen, okunup, yazılan
Bir şiirin sözlerinde de, bir şarkının nağmelerinde...

Anladım ki
Hayatın anlamı!..
Nefes aldığın, bakıp gördüğün, acı çektiğin...
Her şeyde, her yerde
Evrenin dört bir yanında el ele kol kola geziyor,
Ve
Senin anlaman için
Hayatın bir parçasını değil
Tamamını değerlendirip
Yaşamam gerekiyor!!!..

03.02.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1007206/hayatin-anlami.html>

Sen Rahat Uyu Canım Babam

Sen Rahat Uyu Canım Babam

Zaman her şeyin ilacı derler
Yalan hemde kocaman bir yalan
Onarılmaz yaraların ilacı olmuyor
Her geçen gün kanıyor, can acıtıyor
Yürekler küllenmiş acılardan
Biraz daha biraz daha nasır bağlıyor
Gün geçtikçe büyüyor büyüyor
Can evini delip geçiyor
Fazlası var, eksigi yok
Acıların, Özlemlerin, Ayrılıkların..!!!

Bundan yedi sene önce bugün
Evin direği yavaş yavaş çatırdarken
Yürekler kan ağlıyordu sessiz sessiz
Tüm çaresizliklere rağmen
Kocaman yüreği olan asırlık çınarın
Ebediyete uçup gidişi karşısında
Bulutlar bile gözyaşlarını tutamamış
Gökyüzünden yeryüzüne delicesine
Yağmurlar yağırdıyordu

Biliyordu artık vakit tamamı
Kara toprakla vuslata ermek zamanı
Gelip çatmıştı..!!!

Çaresizce bakan gözleri gördükçe
Yüreğin susmamak için
Zamanın amansız çarkında
Dakikalar saniyelerle yarışıyor
Hastalıklı hücrelerine inat,
Gözyaşlarını içine akıtıyor
Ölümün sessiz çığlıklarına
Meydan okurcasına
Vazgeçmiyor direniyordun...!!!

Çünkü

Yaşarken, tırnağı zarar görecekti diye
Üzerine titrediğin yüreklere
Ölümün soğuk yüzü
Merhaba diye kapıyı çaldığın da
İstiyordun ki
Gövdeden dallar ayrılıp
Zarar görmesin, yok olmasın,
Boyun bükmesin,
Eğilmesin, dik dursun...!!!

Ayrılık ateşi yüreklerimiz de
Kor olup yansa da her geçen gün
Geride öyle bir miras bıraktın ki
Ruhlarımıza giydirdiğin
Dürüstlük urbası
Yüreklerimize kazıdığın
Hak, adalet, insanlık duygusu
Kulaklarımıza her an fısıldadığın
Merhamet, vicdan sesi
Dallarında, dalların da açan çiçekler de
Seni Ölümsüz kılıyor...!!!

Gözün arkada kalmasın
Düşünme geride bıraktığın dalları
Dallarda açan Çiçeklerini
Bıraktığın mirasın gölgesin de
Sürgün verdi filizlenip, yeşerdi
Tıpkı senin gibi
Koca bir çınar olma yolunda
Adım atıyorlar yarınlara...!!!!

Dün yaktığın meşalenin ışıkları
Bugün gibi aydınlatıyor tüm yolları..
Sen rahat uyu canım babam
Artık biliyoruz ki
Babalar, evlatlarının yarınların da
Gelecek vadeden umutların
Babası olarak her daim
Omuzlar da taşınacak
Yureklerimiz de ise
Gururla, şerefle yad edilecek

Sen yeter ki rahat uyu canım babam
Mekanın Cennet, ruhun şad olsun

26.03.2016 P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1008664/sen-rahata-uyu-canım-babam.html>

Mihri

Mihri

Sensizdi belki
Gündüzlerimiz ve gecelerimiz
Mutluyduk
Doğmamış yarınlar da
Seni düşündükçe
İçimiz de
Hala gelmemiş baharın
Beklenen umutlarıyla
Yolunu gözlüyorduk
Var olmak için

Yüreğimiz
Senle dans ediyor
Ellerimiz
Senle canlanıyor
Sıkıntılarımız
Senle son buluyor
Gülüşlerimiz
Senle anlam kazanıyordu
Sen Dost dın
Sen Can dın

Yeminimiz
Dostluk sevda yeminiydi
Bilemedik
Sözlerinin arkasındaki dalgayı
Gözlerde ki alaycı bakışları
Anlayamadık
Dilin arkasında ki zehri
Nerden bilebilirdik ki
Yalan dünya hırslarından
Kor olup taş olan yürekleri

Vefasız sevdalar
Dost bildiğimiz yalancı dostlar
Biz anlamayız
Çıkardan
Yalandan
Riyakarlıktan
Hoşçakalın!...

Bizim Mihrimiz
Dostluk
Sevmek sevmek
Yolu yolumuzdan geçenler
Hoşgeldiniz!...

Birileri gider birileri gelir..
Bir şeyler başlar bir şeyler biter...
Yeterki gidilen yol, yol olsun
Şeref onur şahsiyet var olsun..!!!!
P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1009233/mihri.html>

Mutluluk da Mihrimah da İçinde Saklı

Dert yüklü dermana gebe otağında
Uykusuz geceler yoldaşı oldu
Kader ağlarını sararken bedenine
Umut vazgeçilmez tesellisi oldu
Gam yüklü boynu bükük duruşuna
Aşıklar dile geldi atıştı,
Yürekler kan ağladı
Gönül de dert üstüne dert bindi
Ölüm denen garip varlığa bile
Güldü geçti bana mısın demedi

Binbir gecelerde derman olur diye
Dillere destan sevdalara konuk oldu
Gönül teli bana mısın demedi
Dert bir iken bin oldu
Özlem, hasret dağ başını aldı gitti
Sol yanı sağ yanını çürüttü gitti
Gönül kışı baharını mum gibi eritti söndürdü
Sevdası yüreklerde ateşten gömlek oldu
Gönül teli bana mısın demedi

Mihrimah oldu gönülden gönüle doğdu da
Bir kendine Mihrimah olup çare olamadı
Halbu ki mutluluk çok uzaklar da değildi
Tutup elini koysaydı yüreğinin üzerine
Farkedecekti,
Yüreğinin derinliklerinde de ki sesin
Mutluluk da Mihrimah da içinde saklı diye
Haykırdığını...!!!!

28.03.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1009671/mutluluk-da-mihrimah-da-icinde-sakli.html>

Yeryüzüne Geldik Gökyüzüne Gideceğiz

Yeryüzüne Geldik Gökyüzüne Gideceğiz

Bugünler de
Havalarda yürekler gibi
Dikiş tutmaz oldu
Yine dışarda yağmur, soğuk var
Gökyüzü neredeyse her gün
Yeryüzüne ağlıyor
Yeryüzü ise yüreklerde, gönüllerde ki
Onarılmaz acılara ağlıyor
Dinmiyor akan gözyaşları

Gün geçmiyor ki insanoğlu
Gözyaşlarını üstüne alıp
İbret duyup utanç duysun
Kime neye ağlarsınız ey benim
Mavi gökyüzüm, yeşil yeryüzüm
Nafile akıyor gözyaşlarınız
Bencileyen düşünceler yumağına

Pervasızca akan gözyaşlarınızdan
Hiç haketmedikleri halde
Baharı bekleyen
Masum kimsesiz garip çocuklar,
Nasibini alıyor
Bırakın toprak küsmesin,
Ağaçlar, çiçekler, börtü böcekler..
Sürgün verip yaşasın, umut etsin,
Her gün yeniden yeniden doğmak için

Öyle ya
Yok olup giden ömür de yaşamak
Duygu ister, onur ister,
Mangal gibi yürek ister..!!!
Masum canlıların üzerine yağmasın
Kara bulutlar, kömür karası yürekler
Kirlenmesin baki kalsın
Masmavi gökyüzü, yemyeşil yeryüzü

Topraklara sığmayan
Türkülerimize, şiirlerimize,
Destanlarımıza, hikayelerimize
Konu olan değerler
Heyhat hayatlarda yok olmasın
İnsanlık üzerine Güneş gibi doğsun
Aglamasın gökyüzü ve yeryüzü...!!!

Ölümlü Dünya da
Sevdikce, sevildikce ruhlarda
Özgürleşme gerçek olur
Meydan okunsun ki karanlıklara
Dikiş tutsun ışıklar yarınlarda
Bugün yeryüzüne geldik ise
Unutulmasın
Yarın gökyüzüne gideceğiz

26.03.2016 P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1010067/yeryuzune-geldik-gokyuzune-gidecegiz.html>

Gönül Çiçekleri

Dışarda dans ediyor tüm kainat
Eşsiz bahar senfonisinin melodileri eşliğinde
Biliyorum
Bu havalar yine çok can yakacak
Sevgiye susamış yüreklerde
Mazide sevmesini bilmeyen yüreklerde
Çatır çatır yanıp kavrularak kül olan
Sevmesini bilen yürekler
Ders almayayıp gene
Yalancı baharların peşinde
Koşacaklar...!

ki

Yürekler yine yangın yerine dönecek
Gönüllerde sinsice yolunu bulacak
Sevgiyi meze yapan usta nağmeler
Tenin ateş de yanan büyüğü kokusundan
Nasiplenirken nefisler
Bakılmayacak
Sevginin maske yapıldığı riyakar yüzün
Gerisinde bıraktığı onca
Sönen ruhlara, kirlenen masumiyete,
Küle dönen gönüllere...!!

Yürekler tende değil,
Özde birleşip yanabilseydi eğer
Kalır mıydı hiç yalancı bahar
Aranır mıydı hiç bir başka bahar
Yaşanır mıydı hiç cehennem
Cennet olmaz mıydı yürekler
Ağlar mıydı her mevsim gözler
.....????!!!!!!

Söyleyin şimdi,
Sevdiğini söyleyen yürekler
Gerçekten Sevmesini bilseydiniz eğer
Kendi elinizle attığınız odunun ateşinde
Bu yürekler hiç böylesine çaresiz
Tek başına kalıp söner miydi hiç..?
Yüreklerin de yaktığınız ateşi
Yüreklerinde ki ateş de sonsuza kadar
Yakmaz mıydı hiç..??

Marifet ateş olup ateşe dokunmak değil
Ateşi ateşinde birleştirip sonsuza kadar
Bir yürekte yakabilmektir...!
Yürekten gelip yüreklere aksaydı sevgi
Kalmazdı hiç bir Has Bahçe de
Yaralı, hasta, bi çare gönül çiçekleri...!!
Gerçek sevginin Cennetinde
Buluşurdu tüm
Lalezar, gülizar gönül çiçekleri...!!!

02.04.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1010322/gonul-cicekleri.html>

Kağıt Kalemin Engin Gücü

Kağıt Kalemin Engin Gücü

Yaralayan, incinen, inciten
Tüm bencileyen duygulardan
Zamanın bitip tükenmeyen
Yaralarından kaçtım durdum
Sığındı bu yaralı yürek
Kalem kağıdın gücüne

Sandı ki
Huzuru burda bulur
Duygular yara almaz,
Çatışmaz kendi içinde
Gündüzleri gecelere cevirmez
Geceler gündüz olur
Karanlıklar aydınlık olur

ki

Sevgisizlik, seviyesizlik..!
Yerle yeksan olur
Dertler derman bulur
Kağıt kalemde
Gördüm ki yanılmışım
Bu sığınak limanında da
Sukutu hayal beni buldu

Anladım ki
Kağıt kalemin gücüne ulaşmak için
Beyinleri resetlemek gerekiyor
Beyinler hasta ise bulaşıyor
Gittiğin her yere...!!

Ve

Kocaman karanlığın içinde
Dilsiz, dipsiz kuyularda
Boğulup kalıyor yürek..!!!
Beyinler donup kalmış sa
Kısır döngünün içinde
Kırıyor tüm yazılıp çizilenleri
Kâr etmiyor
Kağıt kalemin engin gücü...!!!

02.04.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1010446/kagit-kalemin-engin-gucu.html>

Namerd Hercai Yürekler

Namerd Hercai Yürekler

Boşyere yazılıp çizilmesin
Aşk sevda gönül nağmeleri
Kalmadı bu yürekte
Aşka sevdaya dair hiç bir
Güzel nağme
Silip götürdü tüm
HERCAİLER...!!!

İlla ki aşk sevda dökülürse
Yüreklerden bu suskun yüreğe
Aşk sevda nağmeleri
Ateş den gömlek olur
Masummuş, hercaiymiş demeden
Nasiplenir tüm
YÜREKLER...!!!

Varsa kaldıysa yüreğinizde
Dostluk, insanlık nağmeleri
Bolca yazın çizin resimleyin
Bu konular da bu yürek
Toprak, su gibi
Ne ekerseniz bire beş verir
Çöllere bile su içinde kalıp
En güzel hasadı sunar bu
MERT YÜREK...!!!

Ağlamayın, utanmayın
Aşk, sevda nağmeleri
Sevmesini bilen yürekler
Sözüm Size değil
Siz ki bu dünyada ki
En büyük
CENNET' siniz...!!

Maskeleri bir tarafa bırakıp
Utanacak, ağlayacak...!!
Surat kaldıysa bu Dünyada
O da
Sevmesini bilmeyen
Yürekleri alıp hoyratça
Egolarına esir edip,
Bozuk para gibi harcayan
NAMERD, HERCAİ YÜREKLER'dir...!!!

03.04.2016 Ankara 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1010775/namerd-hercai-yurekler.html>

Sonsuza Kadar Yanan Ateş

Yürekte apansızca açtığın yaraların
Çaresi yok şimdi gönül duvarım da
Tabib arayıp boş yere harcama vakit
Küllenmiş aşkı kor ateş olup yakmayı
İcat etmedi hiç bir mucit,
Eksik bıraksa da aşkın beni
Çok geç kaldın gönül çeşmesi olup
Yüreğim de akmaya....!!!

Geçmiş zaman olur du ki ,
Dert sende derman bendeydi,
Has bahçemde ki gonca güller,
Her sabah tan vakti
Gül gamzelerinde açar,
Her gece gün batımı
Ateş karası gözlerinde
Ay dedeli yıldızlara göz kırparak
Güneşine uyanmak için sönerdi...!!!

Mum alevi aşkın bir zamanlar
Geçmişin derinliklerinde
Yüreğimi ateş olup yaksa da
Şimdilerde yaşadığın pişmanlık gözyaşları
Dönüşü olmayan gençliğimde
Katran karasına çevirdiğin
Yüreğimden akan göz yaşlarını
Ne gözlerimden silip atabilecek
Ne de artık bir daha diyecek kadar
Seni Bana yakın kılabilir...!!!

O yüzden dir ki,
Gönlüm de yalancı baharı andıran
Timsah gözyaşlarını akıtman da
Kara kaplı defterinin ak sayfalarını
Karıştırıp kurcalaman da
Yaralı yüreğime kar etmez artık
Boş yere çabalama vazgeç...!!!
Orda sana dair sadece
Vicdansızlığınla, vefasızlığınla..
Yazdığın kocaman bir
HIÇ var!!!

Gördün mü sen hiç sonsuza kadar
Tek başına yanan bir ateş...???

31.03.2016 P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1011065/sonsuz-kadar-yanan-ates.html>

CİĞERPAREM

CİĞERPAREM

Her bir taşına gençliğimi kazıdığın
Hercai ruhunun
Islak kaldırımların da
Gönül parem volta atarken
Gönül deryası sevginin, sevdanın, aşkın...!
Nasır tutmuş yüreğin de
Yana yana yok oluşunu
Yüreğimden yüreğine akan
İki damla gözyaşın da
Nasıl boğulduğunu
Hıçkırıklar arasında izliyorum..!

Halbuki ne çok isterdim
Karanlığa esir olan umutların
Deniz mavisi gözlerine baktıkça
Şafak aydınlığın da özgürlüğü
Kucaklasın..!!

Gün gelir de
Hoyratça harcadığın Gençlik Yılları
Sukutu hayal olursa
Yaşlılığın hüküm sürdüğü yıllar da
Unutma
Her bir telinde yüreğin kanayan izlerini
Nakşeden kır saçlarıma inat
Pare pare olmuş yüreği sarmak için
Bekliyor olacağım CİĞERPAREM...!!!!

02.04.2016 *P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1011295/cigerparem.html>

Varakpare ve Palaspere Nidalar

Bakmayın
Siz benim deli hallerime
Bir kuş misali çırpınır durur yüreğim
Ne acılar saklarım kanatlarımda da
Belli etmem isterim ki
Taşınan dertler dökülmesin yeryüzüne
Kainat tertemiz kalsın
Nasibini almasın hiç bir canlı
Yüreğim kalsın palasperele içinde

Geceler boyu gökyüzüne yazarım
İçimde kör alev olup her an kanayan
Kabuk tutmaz yaralara kabuk olmaya
Ay dede yıldızlar seferber olur da
Dindiremez yürek gözyaşlarını
İçlerinden bir umut diyerek
Tan vakti havele ederler
Güneşin eşsiz sımsıcak yüreğine

Güneş'in aydınlık gözleri unutturur
Bir nebze de olsa tuz basar sineye
Karışırın tekrar bin bir umut hayalle
İnsanoğlunun arasına gülen yürekle
Merhaba dersin tüm içtenlikle
Kimi boş gözlerle bakar,
Kimi sarıp sarmalar,
Kimi dert üstüne, dert ekler
.....sinede ki yaralara

Anlar, görür ve öğrenirsiniz ki,
Dünya böyle gelmiş, böyle gider
Değistiremessin
Yüreklere, gönüllerde, beyinlerde
Bitip tükenmeyen iz düşümlerini
Yüreğinizde ki varakparelerle
Yeryüzünde ki, gökyüzünde ki
Tüm canlılara Dua ile nida ederken

Tüm kainat da

Sizin yureğinizde ki
Varakparelerinize ve palaspere yaralarınıza
Yüreğinin aldığı, kulağının duyabildiği
Gözlerinin bakıp görebildiği kadarıyla
Cevap verir...!!!!

03.04.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1011592/varakpare-ve-palaspere-nidalar.html>

Makber Çiçekleri

Yanık bir türkünün mısraları gibi
Makber çiçekleri yüreğinizde ağlar
Hicranla kavrulmuş günlerde
Makber tadında ki dönülmez aşkların
Hasret özlem kokan arifesine
Uzaktardan
Yediveren Güllerin kokusu gelirken

Siz

Dudaklardan dökülmeden önce
Alnınız da yazılı olan
Seni Seviyorum kelimesinin
Gerçek sahibi yüreği bulmak adına
Medcezirli aksamalarda
Buğulu gözlerle, yüreklere
Yelken açarsınız...!!!!

Ve sonra

Bir bakarsınız ki
Her yerden fıskırıyor
Yediveren yüreklerin
Sin kazıcıları...!!!!!!

O zaman anlarsınız
Kadını dudaklarından önce
Kadını alnından öpmenin
Kıymetli olduğunu
Anlayan, bilen, gören
Yürek kalmamış...!!!

Hal bu ki

Yüreklerden alna kazınan
Seni Seviyorum'un gücünü
Anlayıp bilip girebilselerdi
Yediveren yüreklerde
Makber Çiçekleri yerine
Açıp kök salmaz mıydı...??
Yaşamın Latus Çiçekleri...!!!

08.04.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1012243/makber-cicekleri.html>

Ab-ı Hayat Gönül Diyarı

Bir Sen vardın birde düşlerim
Geceler bana yazar bende sana
Gündüzler gecelere kazınırken
Yüreğim yüreğinde
En afilli elbisesini giyer
Göz kırpardı yıldızlara
Gecenin koynunda beslenen düşlere
Al kanlara boyanırdı da gözler
Bana mısın demezdi kirpikler...!!!

Yüreğimde
Kor alev olup yanan
Çeşmi bülbül sevdan
Gecenin tüm karanlığını
Yakardı
Ay dedenin pervanesi
Yıldızların koynunda

Sonra

Ruhumda çıban olan
Hercai hicran yarası sevdalara
Bir Sen bir ben olan
Masallar Ülkesi Duslerim
Has bahcemde merhem olup
Gül kokulu sinenin efsununda
Alıp götürürdü
Ab-ı hayat gönül diyarına....!!!

13.04.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1013545/ab-i-hayat-gonul-diyari.html>

Yağmur Yüklü Sevdalar

Rüzgar deli deli esiyor
Can evinin
En yangın en namehram yerine
Başak taneleri boy veriyor
Sevdanın en deli hallerinde
Sevmesini bilen yüreklere
Sormayın ne haldesiniz diye
Sol yanda sevda boy verirken
Yağmurla birleşmeyi bekleyen
Çorak topraklar gibi..
Yağmur yürekli sahibini bekler..!!!

Nasıl söylenir
Delicesine esen yüreklere
Yağmur yağmayacak
Başak taneleri olgunlaşmadan sır olacak
Tarlalar kuruyacak, hoyrat kirli eller
Geride bıraktığı canlar yaşamış yaşamamış
Hiç düşünmeden söküp alacak...

O zaman

Eğmez mi boynunu
Yanıp kavrulmaz mı içten içe
Nasır tutmuş öpülesi elleri
Yana düşmez mi
Seven yüreklerinde ki
Masum saf umutlar yeşermeden
Güneşin doğuşunu görmeden
Gecenin karanlığın da
Boğulmaz mı.....??

Yağmur yüklü bulutların
Toprakla birleşmesi gibi
Yağmur yüklü sevdaların
Yüreklere düşüşünü
Sorgulamadan, yargılamadan,
Özgür bırakın...!!!

Bırakın ki

Sevdalar, düşler, hayaller
Üşüsün, dunsun, yansın, kurusun
Ama
Ne olursa olsun yüreklere
Can olup, canan olup
Yolunu bulup aksın.!!!

12.04.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1013817/yagmur-yuklu-sevdalar.html>

İçinde ki Çocuk Çocukluk Giderse

Uyumakla uyanmak arasında
Düşler kuruyorum
İçimde ki ölmemiş çocuğun
Aydınlık saflığın da
Gördüğüm siyah beyaz manzaraları
Yağmur sonrası doğan
Gökkuşağı renklerine
Boyuyorum....!!!

Bir çocuk geliyor gözlerimin önüne
Elbisesi yamalı, ayakkabıları delik
Gözleri çakmak çakmak
Yanaklar soğuktan kıpkırmızı
..... !!!!!!!!!!!!!!!

Ama her şeye rağmen

Dudaklarda sınımsız gülücükler
Hem de öyle gülücükler ki
Yüreklere gonca güller açtırıp
Kışın dondurucu soğundan
Baharın ılık meltemlerine
Yüreklere de "Merhaba" dedirtiyor

İşte diyorum
"Umut bu olsa gerek"
Koca bir ah çekiyorum
Utaniyorum
Büyük olmaktan, uyumaktan,
Hiç düşünmeden kıydığım
Küçük bedenim kocaman yüreğinden...!!!

Ve

Gözlerimiz
Şafak vakti kızıla boyansa,
Yüreğimiz pare pare olsa,
Düşlerimiz
Gökkuşağı rengine boyansa
Değiştirir mi
Siyah Beyaz manzaraları
Unutturur mu
Küçük bedenler de
Yok olup giden kocaman yürekleri...???

Yüreklere dilden dile dolaşan
Bir sevdadır
Çocukların masum duru bakışları,
Mutluluğun huzurun aydınlığının
Tatlı musikisidir
Çocukların içten gülücükleri,
..... !!!!!!!!!!!!!!!

Unutma, unutturma, uyuma, uyutma
Kıyma, kıydırma
İçinde ki çocuk, çocuklar giderse

Can gider
Özgürlük gider
Umut gider

Masumiyet gider
Medeniyet gider
Aşk, sevda gider
Türküler, şiirler susar
Karanlığın içinde kocaman
Yalnızlığın kalır.....!!!!!!

17.04.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1014566/icinde-ki-cocuk-cocukluk-giderse.html>

Şah Mat ve Aşk Şahbazı

Şah Mat ve Aşk Şahbazı

İki dudak arasından dökülen
Gün batımını andıran sevdan
Bu günde bir çok can yaktı
Umutları önce kucağında ısıttı
Sonra
Yüreklere dokunmadan
Girdabında söndürdü

Sen
Şiirler, şarkılar döşerken
Aşk şahbazı sevdana
Gözler büyülendi,
Yürekler sarhoş oldu
Sakiler etrafta sinsi sinsi gülerken
Kadehlerin biri gitti biri geldi
Loş meyhane köşelerinden
Islak kaldırımlar mesken tutuldu
Voltalar atıldı
Gönlün en ücra köşelerinden
Yüreğin tozlu küflü raflarına...

Aşk amberi aratmayan
Nağmelerin
Hiç bir boşluğu kaçırmadan
Güneşi umut eden hasta sinlere
Usulca sinsi sinsi sızarak
Tüm damarları ele geçirdi

ki

Bazen nihavend, bazen hicaz
Bazen pop, bazen alaturka...
Binbir umutla şarkılar tutuldu
Yürekler, hayaller düşler
Bezendirildi
Sarmaşık dallarının
En afilli yeşil rengine

Nerden bilecekti
" Sevmek bir umuttur" diye
Sevdayı baş tacı eden yürekler
Senin ne kadar usta
Aşk şahbazı olduğunu

Şimdi söyle
Ey uslanmaz aşk şahbazı
Şah Mat kim oldu
Oyunu kuralı ile oynayan
Seven yürekler mi?

Yoksa

Gönüllerde Şah iken
Şahbaz olan
Gün batımı sevdalar mı?

17.04.2016 Ankara P.Çetin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1014933/sah-mat-ve-ask-sahbazi.html>

Gecelerin Sessizliği

Yüreğim yüreğini içinde hapsedip
Uzun bir yolculuğa çıkar her gece
Yolu nereye düşer, nerden geçer
Bilinmez ama
Gecelerin sessizliğin de büyüttüğüm
Gönlümün dermansız yalnızlığına
Gecenin zifiri karanlığında
Yürek sesimin her bir teline
Yüreğini yüreğime nakşeden
Aydınlık nağmeler dem vurur

Derler ki "geceler sessiz"
Nerden bilsinler
As olan geceler

Gündüzlerin bilip görmediği
Gecelerin tanık olduğu
Yürekte bitip tükenmek bilmeyen
İnsanı kendi kendine konuşturan
Derinliklerde tekrar tekrar arzeden
Yürek yangını sesler
Ateşli hastalıklar gibi gece nükseder

İşte ey benim
Vuslata ermeyen Sevdam
Seni umut etmek, seni beklemek
Seni yaşamak demek
Yıldızlara, Aydede'ye ruhu teslim edip,
Sonra
Şafak vakti tan ağırırken
Yürekte ki karanlığı
Güneşin aydınlığına boyayıp
Deniz mavisini gözlerinde doğmak
..... gibi bir şey

Ne senden vazgeçer
Ne senle vuslata erer
Koca bir şehrin kaldırımlarında
Yolunu kaybetmiş berduşlar gibi
Gelen geçenden medet umar
Kim bilir belki
Sihirli bir el yüreğe dokunur
Dokunabilir diye
Kim bilir.....!!!!

20.04.2016 Ankara P . ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1015403/gecelerin-sessizligi.html>

Lale Devri Toprakları Sıcaklığında Aşk

Maziyi düşünüyor yorgun bir beden
Rıhtımın gürültülü sessizliğin de
Derinlerden gelen sızı içindeki gıcırtilar
Bozuyor tüm sessizliği
Sanki ağlıyor eskiyen tahtalar
Geçmişin ayak izlerine
İzbe küflenmiş duyguların
Kokusu sarıyor tüm benliği

Rıhtım da
Gemiler yükünü indirip bindirdikçe
Sanki gönülde
Geçmişle gelecekle arasında
Dans edercesine dümen kırıyor
Ruhlar da beliren
Hoyrat can alıcı dalgaların sesine

O zamanlarda

Ayak seslerini andıran boşluklar
Gözlerin derinliklerinde mihlanırken
Gökyüzünü kaplayan kara bulutlar gibi
Gönüllerde de her şey
Şus pus oluyor sislerin renginde

Sonra

Şimşekler çakıyor aniden
Gökyüzü yeryüzü şakıyor
Ruhlarda bülbüller gibi
Aydınlanıyor tüm kainat
Kilit üstüne kilit vurulmuş
Kirlenmiş düşüncelerin üstüne
Sağnak yağmurlar yağıyor
Isık sesinde ki huzur veren melodinin
Eşsiz musikisi tadında

Ve

Batan Güneşin
Yeniden doğan güzelliğinde
Yaşam
Yürekte yeniden yeniden doğuyor
Umutlar
Küllenmiş duyguların gölgesindep
Sarmaşık gülleri gibi sarıp sarmalarken
Sevdanın aşkın sevginin tohumları
Küskün, kırgın, bitap, çorak gönüllerde
Lale devri toprakları sıcaklığında
Yüreklerde boy verip sürgün salıyor

21.04.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1015702/lale-devri-topraklari-sicakliginda-ask.html>

Tabip Neylesin

Hizbe göz göz olmuş
Yürek odalarının her zerresinde
Duygular yanıyor alev alev
Kâr etmiyor hiç bir pınar
Sesler yükseliyor kulaklarda
Can havliyle
Geçmiş geleceğe bağıyor
Gelecek geçmişe bağıyor
Zaman duruyor akıyor sanki
İnliyor tüm hücreler

Beyin geçmişe takılı kalmış
Kalp yorgun düşmüş
Yürek onca hercailler uğruna
Sus pus olmuş
Yürek geçit vermeyince
Gönül akıp çağlamaz olmuş
Karaciğer ney'e esir düşmüş
Akciğer solunak istese de
Kalmamış solunacak hava
Ruh yaşamla ölüm arasında
Can çekişen
İnce bir çizgi ile
Tutunmak ister bedene

Ambulansın acı acı öten siren sesi
Doktor da, hemşire de bir telaş
Yetişmek ister umut içinde
Yok olup gitmeden hayat...
Bilmez ki ecel gelmeden
Hayatı yaşamak yaşatmak gerek
Sihhat elden giderken
Vücuda eylersen temaşa
Tabib neylesin
Ecel vakti öten cana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1016226/tabip-neylesin.html>

Mazide Kalan Bir Sevda Masalı

Yıl bindokuzyüz doksan üç
Mevsimlerden kış
Ocak ayı gelmiş kapıya dayanmış
Günlerden cumartesi
Dışarda gök yarılmış yağmur delicesine
Sol yanda atan ses sanki gök içinde
"Gelmez" diyor
Pencereye yapışan bir çift göz
İçinden gelen ses
"Bir umut belki gelir" diyor
Dışardan alamıyor
Alev alev yanan gözlerini

Kapı zili çalarken her defasında
Yürek de sanki dışarda çalıyor
Koşarken pencereden kapıya
Sanki yer kayıyor ayakların altından
Kapıyı hayal meyal bulup açarken
Bir çift kömür karası göz karşısında
İniyor yürekten aşağıya ılık bir meltem
Tüm beden titriyor o an
Gözler konuşuyor diller sus pus
Saatler sonra erkek başı önde
"..... yağmur ayaklar ıslandı" diyor
Susuyor....!!!
Kadın yanaklar kıpkırmızı terlikleri uzatıp
"..... buyrun buyrun içeri" diyor
Şap Şaşkın...!!!

İşte böyle başladı bir Sevda Masalı
Kışları bahara çevirdi iliklere kadar ısıttı
Yüreklere atılan aşk kıvılcımları
Yeri geldi en büyük kavgalara
Yeri geldi en büyük suskunluklara
Yeri geldi en çocuksu hallere
Yeri geldi en büyük fedakarlıklara
Yere geldi kuru soğan ekmeğe
..... tanıklık etti!!!

Saygının sevginin emeğin gölgesinde
Büyüdü büyüdü en olmazları olur yaptı
Ne yaşanırsa yaşansın sorgulanmadı
Tutulan el asla yarı yolda bırakılmadı

Ama bilir misiniz ...???
Mazide Kalan Sevda Masalları
Kader çarkı denen çarkta
Hicranla buluşup yenik düşse de feleğe
En vefalı sevdalar
Severek ayrılan yürekler de hiç bitmezmiş
Yakar kavurmuş sevda ateşi
Anka kuşları gibi her defasında
Küllerinden yeniden yeniden doğarmış..!!!

Yıllar yılları kovalasa da
Yüreklere atılan gerçek sevgi tohumları
Unutulmaz, bitmez, ölmezmiş...!!!

ve

Çok geç olsa da anlarsın ki
İnsan yürekten bir kere sever...!!!!

25.04.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1016741/mazide-kalan-bir-sevda-masali.html>

Yaşamın Kıyısında ki Umut

yaşamın kıyısında bir can
soluksuz kalır her gece
umutlarını kuru ekmeğine
katık yapmak ister
ona da göz koyar doymazlar

öyle ya

umutlar gerçek olursa bir gün
dökülecektir hazan yaprakları
öteledikleri canların elleri ise
kaçınılmaz sonları olacaktır...

tertemiz körpe fidanların
çalıp yok yok ettikleri
umutlarından beslenirken
doymak bilmeyen iblisler
korkarlar
kendi ellerinin götürüsünden

bu yüzdendir ki

çiçekler daha tomurcuk iken
kökünden koparıp atarlar bir köşeye
isterler ki umutlar çiçek açmasın

çünkü bilirler ki yaşamın kıyısında
umutla beslenen her can
verdikleri hayat kavgasının
her zerresinde onurludur, güçlüdür
boyun eğmez....!!!!

ve

ölümde olsa işin ucunda
baş koydukları davadan
asla vazgeçmezler.....!!!!

27.04.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1017039/yasamin-kiyisinda-ki-umut.html>

Eyvallah

Eyvallah

Biz yaşarken yorulduk yıllar
Dert üstüne dert ekledik
Bahtımız baht olupda,
Görmedik bir gün yüzü
Çocukluğumuzun
Gül bahçesini hazana döndürdük
Dert otağında sevgiyi, aşkı sevdayı
Yakıp kavurduk birer birer
Yürekta bırakmadık hiç bir nağme..!

Felek envai çeşit sillesini
Sinsice gösterip aba altından
Yüreğe gönüle ruha vurdu da vurdu
Çocuktuk bana mısın demedik
Gülücükler saçıp gülüp geçtik...!!

Gençliğe daha adım atar atmaz
Yakamızı bırakmadı bin bir türlü
Riyakar sevgisiz menfaatçi düzen
Çöllerde susuz kalıp suyu arayan
Gönlümüze, yüreğimize, ruhumuza
Güneşi andıran muhteşem serabında
Her fırsatta akıttı zehrini
Gençlik rüzgarları başımızda
Kavak yeli olup eserken hoyratça
Sinsice işlenen, işlediğimiz günahları
Farketmedik, aldırmadık...!!!

Yaş kemale erdi
Çocukluğumuzun gençliğimizin
Haybeye giden yıllarını düşünüp
Sorgularken ah vah içinde
Silkelenir gibi olduk derin uykudan
Derken
Evlilik, çoluk çocuk geçim derdi
Kapıyı çalıp eklenince omuzlara
Ordan oraya savrulup durduk...
Hayallerimizin peşinden koşmayı
Unuttuk, unutturulduk...!!!!

Şimdilerde,
Ömrün son demindeyiz
Ruhumuz,
Ecelin pençesinde kıvranır
Gönlümüz,
Geçmişin devasa yıllarında dolaşır
Yüreğimiz,
Yaşanmayan yaşatılmayan duyguları
Yürekta yaşatmak için çırpınır durur
Gözümüz,
"Sin ne zaman kapımızı çalacak" diye
Yol gözler...!!!!!!

Gönüllerde bu hayatta
Ne çocuk, ne genç, ne yaşlı olabildik
Öyleyse,
Akıp giden yıllarda, yıllarımızda,
Aşka, sevdaya, sevgiye, saygıya,
Çocukluğa, gençliğe, yaşlılığa,

..... Eyvallah !!!!!!!!

28.04.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1017551/eyvallah.html>

Doldur Be Meyhaneci

Doldur be meyhaneci
Boş kalmasın kadehler
Yürekten dökülen hüznler
İnlerken ruhumda
Gönlüm
Aşk elinden zehre kandı
Varlığım
Haram ummanında yüzerken
Yüreğim
Garipliğin pençesine esir düştü

Bu gece benim için çalsın
Agora meyhanesi
Raks etsin çengi kızları
Çilingir sofrasında
Muhabbetler dibe vursun
Ha birde
Severken kaybettiğim
Kadınımın şen kahkahası
Yüreğimde nakşetsin
Nakşetsinki
Benlik ağlamasın
Gecenin yalnızlığında

Aşk şarabı içerken yüreğim
Ölümlü eş değer gözyaşlarımı
Sevdiğim gözünde görmüş
Doldur be meyhaneci
Hiç uğramadığım yüreğinden
Gittim gideli
Boynuma dolanan günahlara
Ney eşliğinde içilen Mey'ler
Kar etmez bu gece

Ay ışığı gözlerinde doğarken
Yüreğinde ölümümü gördüm

Olsun be meyhaneci
Gönülden razıyım ben
Biliyor musun...???
Gelmeyeceğini bile bile
Sevdim onu ben
Onun tek bir gülüşün de
Ben bin defa ölsemde
Vazgeçmem ondan
Adını
Ölümüne yüreğime
Yazacak kadar sevdim

Doldur be meyhaneci
Boş kalmasın kadehler
Ölsemde gam yemem artık
Kadehlerde
Onun güldüğü
Benim ise
Defalarca öldüğüm
Sevdamın
Ebedi resmi var..!!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1017831/doldur-be-meyhaneci.html>

Ceylan Bakışlı Ürkek Yüreğim

Ceylan Bakışlı Ürkek Yüreğim

Şiirleri, türküleri, manileri ağıtları
Yağmurları, karları boranları
Toprakları çiçekleri ağaçları
Övgüyü, küfürü, pismanlıkları
Söylenip de söyleyemeyen
Ne varsa sana yazıyorum
Candan öte can olan yüreğim...!!!

Sen ki

Sevgiyi, saygıyı, aşkı, sevdayı,
Umudu, huzuru, mutluluğu
Dostu, düşmanı, arkadaşı
Anayı, babayı, kardeşi, akrabayı
Vefayı, hicranı, vuslatı, inancı
Doğmayı, büyümeyi, ölümü
İçinde yaşadın, yasattın yüreğim.....!!!!

Bazen göz olup ışıl ışıl bakıp baktırdın
Bazen yağmur olup ağladın ağlattın
Bazen güneş, ay dede, yıldız olup
Karanlıkların, aydınlıkların üzerine doğdun
Bazen kalbin sevgi olup aşkı, sevdayı
Dorukta yaşayıp yaşattı
Bazen akıl olup düşüncelere, duygulara
Yön verip yol gösterdin
Bazen duygu olup sevince, acıya, hicrana
Özgürlüğe, esarete, cesarete tercüman oldun
Bazen toprak olup ruhun kirlenmiş gizlerinin
Üstünü örttüp sarıp sarmaladın!!!!

Şimdiler de

Susma zamanın geldi biliyorum
Onca sana yuklediğim yükün altında
Yorgun düştün yordum yoruldun artık
Denizin derinliklerinde ki inci tanesi gibi
Derinliklerinde etrafa seyri alem yapıyorsun

Ama

Biliyor musun yüreğim
Senin baktığın, gördüğün, anladığın,
Sevdiğin sarıp sarmaladığın kadar hiç bir yürek
Bakmadı, görmedi, anlamadı, sevmedi
Ceylan bakışlı ürkek yüreğim...!!!!

30.04.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1018067/ceylan-bakisli-urkek-yuregim.html>

Kadınım

Kadınım

Yüreğim vuslatı hicrana bırakalı
Kaç yıl oldu saymadım
Sen de bir ben diyim bin yıl
Gitmedi, bitmedi özlemin
Dinmedi akan kanlı gözyaşım
Sensiz
Pare pare parelense de yüreğim
Her zerresi anılarında can buldu

Yıllar önce yüreğimde yaktığın
Sönmeyen sevda ateşinden
Küçük bir izde olsa bulmak
Umuduyla
Hercai sevgi yoksunu yürekleri
Gönlüme bile bile yoldaş seçip
Kanadı kırık yaralı kuş misali
Ordan oraya çırpınıp dursam

da

Senin
Yüreğime dokunduğun gibi
Dokunamadı hiç bir yürek
Yüreğin yüreğimde hala sıcak
Teninin aşkı amber kokusu
Tenimin her zerresinde
Vuslat kokar daha dün gibi

Anladım ki

Kalemim bir tek seni yazdı
Dilim bir tek seni söyledi
Gözlerim bir tek sana ağladı
Yüreğim bir tek seni sevdi
Gönlüm bir tek seni aradı
Aklım bir tek senle delirdi
Ruhuma bir tek sen hükmettin
Tenime bir tek sen ilaç oldun

Bu yüzdendir ki
Seni unutmak mümkün olmadı
Olmayacak da be Kadınım....!!!

01.05.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1018345/kadinim.html>

Bir Deli Sevda Benimkisi

Deli diyorlar desinler gülüm
Aşk badesinden içmemişler meyden ne anlar
Sevda odunda yanıp kavrulurken yüreğim
Susuzluk nedir bilmezdi adını anan dudaklarım
Aşkın okyanusu gibiydi sevda yüklü bulutlar
Sırılsıklam ıslatırdı susuz yüreğimi pınarlar
Deli diyorlar varsın desinler gülüm

Deli sayacaklarmış, varsın sayınlar
Elbette öyle gözükür
Aşktan anlamayana yüreğim
Bu yürek gördü ne varsa yaşamda aşka dair
Acının en çoğunu,
Vuslatın doruğunu
Özlemin en katmerlisini
Ne hüzünler kanadı içime yıllar yılı
Deli diyorlarsa desinler varsın

Deli olmak akıllı olmaktan iyidir bazen gülüm
Akıl almaz bazen işlerine yüreğin
Gönül uslanmaz, yürek susmaz sus demekle
Sevgi iki dudak arasına değildir aslında
Dünyaya sığmayan sığarsa bir yüreğe
Aşk o zaman aşktır işte,
Ne yapsanız sığmaz yüreğe

Tene dokunmadan kalbi yerinden çıkarmak
Herkesin haddine değilse de
Gözler fal taşı gibi oynar yerinden aşka düşende
Gönül fel fecir okur sanır bakıp görenler
Aşkın yaşı yoktur diye fısıldarlar birbirine
yaş kaç olursa olsun yakalar insanı
Akıl baştan gider yapmam dediklerini yaptırır
Aşkın zır delilik olduğunu bilmeyenler
Konuşup dururlar otuz iki kısım tekmi birden
Deli derler belki bana da
Varsın desinler değil hiç umurumda
Bu deli sevda sabahında

01.05.2016 P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1018794/bir-deli-sevda-benimkisi.html>

Yüreği Yürekten Var Etmek

Yüreği Yürekten Var Etmek

Dilimin, yüreğimin her hecesinde adın var
Düşlerim, hayallerim, umutlarım her gece
Haykırır gözyaşlarımın ay şafağı halinde
Bir damla bakış iner yüreğe okyonus olur
Alır götürür uçsuz bucaksız derinliklerine
Boram buram huzuru çeker her zerresine
Dil bir tek seni söyler, bir tek seni anar
Yürek bir tek seni görür bir tek sana bakar

desende

Çare değil kaybedişlere, kayboluşlara..
Yüreğin kendi yüreğinde eğreti dururken

Hani demiştin ya daha ilk tanıştığımız da
" Ölsemde vazgeçmem senden yarım"
Koca bir yalan hemde koskoca bir yalan
Sevgi urbasını giymeden yürekte yakışmaz
Ölümüne vazgeçmeden sevdalanmak yare
Önce doğmak sonra inanarak büyümek gerek
Çorak toprakların kızgın güneşinde yanarak yakarak

Halbuki

İnanıp bilseydin gerçek sevginin dilini rengini
Söylemezdin ilk günde sevgi nağmeleri

O zaman

Senle uyanmak isterdi doğmamış sabahlara
Giyinmek isterdi benlik tüm ak urbalarını
Yıkanmak isterdi sana ulaşan pınarlarda
Örtmek isterdi kusurlarını ilminin ışığında
Dimdik durmak isterken kirlenmiş duygularda
Meydan okumak isterdi karanlık duygulara
Gülüşünde erimek eritmek isterdi adını andıkça
Yağmak isterdi nasır tutan yüreğine yağmur olup
Yediveren gül olmak isterdi çorak topraklarında
Kabul görmek isterdi adını andıkca hüşa içinde
Umut olup deli deli esmek isterdi karlı dağında
..... var etmek için yüreğinde yüreğini

04.05.2016 P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019174/yuregi-yurekten-var-etmek.html>

Mabet anları

Mabet anları

Güneşin bağrında
Açmamış gonca güldün
Şarkılar söyler gezerdin
Gülden öte gül gamzelerin
Yaşam olur yaremde çoşardı
Kaval dile gelip üflerken sineye
Aşka sevdaya dair en içli nağmeler
Hicran vuslat olurdu sen geldikçe
Deli divane gönlüme...!!!

Yokluğun ateşten gömlek olsada
Gözünü kırpmadan giyer her gece
Hazan dolu ömrün son deminde
Dökerdi yapraklarını yarem birer birer
İlkbahar meltemleri eserdi deli deli
Yaşardı ikinci bahar sen geldikçe akla
Unutur kara kışı bayram eder dertli bağrım...!!!

Bilsem ki ömrün ömrümü eş kılacak
Ay ışığı gözlerinde bulurdum cenneti
Sinen de koklardım en güzel miski amberi
Boynun boynuma dolanırken
İstemezdim özgürlük
Seve seve esir ederdim ömrümü ömrüne
Sen var oldukça sana giden yolda
Yaşam anlarına eyvallah der olurum
En güzel Mabet anları...!!!

05.05.2016 P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019416/mabet-canlari.html>

Vurgunun da Vuruldu

Kalbime attığım kör düğümler
Çözüldü ilmek ilmek
Zifiri karanlığında gecenin
Açtı yediveren duygular
Bade bade aşk ateşi olup
Doldu hücremin her zerresi
Gönül tahtımda olsanda hicran
Bin geceye bedel olurdu bir gecen.....!!!!

Dokunmadığım, hissetmediğim
Tenini, kokunu özledim her gece
Yolunu gözledim kalbimin atışında
Düştü düşeli virane gönlüme gönlün
Tenini tenime, kokunu kokuna sorarım
Bir dua salarım saçlarının rengine
İflah olmaz günlerimi saysam da yolunda
Gözlerimi gözlerine amade ederim...!!!

Heba olsa da onca ettiğim tövbeler
Razıyım Aşkından gelecek her belaya
Sinem de sine eş olsada yokluğun
Varlığından gelecek Sini baş tacı eder
Mey sarhoşluğuna eş sarhoşluğunu
Kana kana içer duam der susarım
Ömrümde olsan da zehir zemberek dil
Vazgeçmem vurgunun da vurulmayı...!!!

06.05.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019716/vurgunun-da-vuruldu.html>

Yürekten Dökülen Nağmeler

Gözlerden hiç dinmeyen kanlı gözyaşlarımı
Kan kırmızı ak yıldızlı canevi kalemimle
Sayfalar dolusu mektup yazıyorum
İçinde sevgi, saygı, hoşgörü, umut olan
Her bir satırına yüreğimi koyuyorum
Ben ağladım Sizler ağlamayın diye
Kanayan gözyaşlarımı bana saklayıp
Huzuru, mutluluğu, gülmeyi yolluyorum
Evrenin dört bir yanına
Yaşamak, yaşatmak hayalleriyle...

Sine de dile gelmeyen yaralar kanayıp dursa da
Başak tanesinin bereket veren kutsallığıyla
Gonca güllerin açılmayı bekleyen ince sabrıyla
Yağmur damlasının yürekte bıraktığı güzelliğiyle
Toprağın saklayan, örten, ne olursan ol kabuluyla
Türkülere, şiirlere, şarkılara konu olan aşkıyla
Bereketi,güzelliği, şükretmeyi, sabrı.. yolluyorum
Tüm benliğimle
Umudu söndürmemek baki kalması duasıyla...

Kırılsamda , üzülsemde suçlanıp yadsınsamda
Unutuyorum her gün sessiz kanayan yaraları
Yüreklere atılan
Kin, nefret, esaret, bencillik tohumlarının yerini
Özgürlük, barış, hoşgörü alsın sarsın istiyorum
İnançlara, düşüncelere, özele saygı duyuyorum
Biliyorum ki
İnsanlar inançları, düşünceleri ile var olurlar

Ve

Herşeyden önemlisi
Yaşamak kutsal olsa da beyhude hayatta
Yaşatmak, yüreğe dokunmak daha kutsal
Yok olup giderken heyhat hayatın içinde..

Çünkü
Anne olmak
Bu hayatta en kutsal değerler uğruna
Canını siper edip, ortaya koymak
Kendinden vazgeçmek değil midir...?
Özgür, Aydınlık yarınlar..... için
Vatan, Bayrak, Ezan, Evlat.....için

08.05.2016 P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1020227/yurekten-dokulen-nagmeler.html>

Batan Güneşin Doğmayan Aydınlığı

Demir attık yalnızlığımız da özlemlere
Kokusunu çektik ancak aşkın sevdanın
Yediveren hakimiyetinde gönüllerde
Ağır gelse de kimliğimizin can evinde ki esareti
Cesareti yazdık işledik yüreğimizin en kuytusuna
Herkesin anlam yüklediği bizim farketmediğimiz
Yolları mızın kıvrım kıvrım eğildiği, suskunluğa

Boyun eğmek gereken gönlün çıkmaz sokaklarına
Diz çöktü güneşin muhteşem doğuşu
O zaman anladık ki özgürlüğün devasa büyüğü
Esaret yüreğin gölgesinde bile esamesi okunmuyor
Yüreğin ikrarı bırakıyor yerini dilin kemiğine
Batan Güneşin Doğan Aydınlığın da
Yüreklere açılacak pare pare sancıların eşliğine

Aslında yok farkı hiç bir canlının diğerinden farkı
Hepsinde aynı mekanizma dem vuruyor
Batan Güneşin Doğmayan Aydınlığı
Var olmanın bilincini yüreklere kazımaya
Sevmek sevilme mükemmel olmak şuurunda
Güzellikleri harcamak pahasına egonunun hâkimiyeti
Dil döktürüyor boyun eğdiriyor gururun pençesinde
Garipliği beyinlere kazımaya...

15.05.2016 P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1021755/batan-gunesin-dogmayan-aydinligi.html>

Ak Kefen Kara Kefenim Olsun

Nede güzelsin
Mavi gözlü, çatık kaşlı
Sırma saçlı, dilber dudaklı
Gülüşü bir değil bin ömre bedel
Güneş parçası gamzeli yarım
Sürmeli bakışın bin derda deva
Duruşu akıllara reva
İnce düşünceli, yürek sızılı
Gonca gülüm

Demir attım ömrüne
Ömrümü ömrüne kardım
Derdini derdime ekledim
Ay mealinde cemale erdim
Güneşi sana yazdım
Ay ışığını sana yolladım
Okyanusları yoluna adadım
Bir tek anın her anımda andım
Sevda mı canına kurban eyledim

Bu yürek senden vazgeçerse
Yedi kat yerin altını zindanım saydım
Hicranımı Vuslatıma haram eyledim
Son nefesimi nefesine helal eyledim
Dilimin sözü yüreğimin ikrarı olmaz da
Bu yürek, bu gönül cayarsa Can dan
İki cihan üstümde kara kış, karlı dağ olup
Ak Kefen Kara Kefenim Olsun...!!!!

18.05.2016 P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1022472/ak-kefen-kara-kefenim-olsun.html>

Al Yıldızlı Kan Kırmızısı Ak Bayrağımız

Maziye dalarken gözlerin buğusunda
Yol arar durur kırık dökük çerçevesinde
Yangın yerini andıran kor ateşli can evi
Üstü başı yırtık, dikiş tutmaz yamalı ruhuna
Yoldaş seçer dinmeyen kanlı gözyaşlarını
Hiçlik yolunda esareti as bilen bi çare gönlüne

Gönüller ister ki
Hasta ruhlu bi çare yürekler hiç olmasın
Evlerin çatılarını muştulansın ak haberle
Beyaz güvercinler uçsun yüreklerde özgürce
Yokluk değil varlık hüküm sürsün
Yas tutulup ağıtlar yakılmasın
Yüreklerle ateş düşmesin
Yavrular boynu bükük yetim,
Analar gözü yaşlı kalmasın
Ocaklar sönmessin
Düğün dernek kurulsun
Halaylar çekilsin
Eller silah değil kalem tutsun
Çocuklar savaşın değil
Barışın hüküm sürdüğü
Sevgi, güven, huzur dolu
Dünyaya merhaba desinler

Mas mavi gökyüzüne, yemyeşil yeryüzüne
Özlem, hasret, yok oluş tohumları değil
Sevgi, barış var oluş tohumları ekilsin
Ekilsin ki kan kokusu değil gül kokuları
Sarıp sarmalasin evrenin dört bir köşesini
Memleketimin en ücra köşesinde
Bayram havası eşliğinde dalgalansın
Ay Yıldızlı Kan Kırmızısı Ak Bayrağımız!

18.05.2016 P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1022712/al-yildizli-kan-kirmizisi-ak-bayragimiz.html>

Mesut Kapanıyor Bir Çift Göz

Mesut Kapanıyor Bir Çift Göz

Kapına geldim el açtım
Sevgi, merhamet dilendim
Yapma eyleme ey sevdiğim
Dört düvel şahit yandığım
Sensiz geçen uykusuz gecelere
Kan çanağı pare pare yüreğe

Bir gün gık demedi onca hicrana
Kaynar kazanlarda kayanadı da
Başkasin sen iki gözümün nuru
Karlı dağımsın her nefesimde
Senelerdir yolunu gözledim
Nefessiz kaldım da vazgeçmedim

Karanlıklar da Güneşim Ayım
Aydınlıklar da sevincim huzurum
Neden görüp duyman farketmen
Sensiz sessiz kalan çığlıkları
En ufak fısıltı yeterdi gelmene
Bak şimdi sessiz sessiz ölüyorum

Biliyor musun....?
Duyup görmesen de, farketmesen de
Ellerin ellerimde, yüreğin yüreğimde
Kolların boynum da can veriyorum
Güller, bülbüller dans ediyor etrafta
Her yer aydınlık, karlı dağ el sallıyor
Ha birde mesut kapanıyor bir çift göz

20.05.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1022929/mesut-kapaniyor-bir-cift-goz.html>

Güler Geçerim

GÜLER GEÇERİM

Küçücük beden içinde kocaman yürek
Tek göz bir odanın içinde dizili yataklar
Çakmak çakmak bakıyor yorganın altından
Acıyla, sevinçle sıvanmış emekle örülmüş
Nasırlı ellerin izlerini taşıyan taş duvarlara
Gururla, umutla ışıltılı bakan kara gözler
Uyumak istemiyor direniyor zamana

Buruk yüreğe vuruyor gözlerden aydınlık
Gaz lambasının yanan cılız ışığında
Elinde çocukların vazgeçilmez yazarı
Kemalettin TUĞCU'dan bir kitap, okuyor
Gözlerden dökülüyor yanağına iki damla
Kendini buluyor her hecesinde, satırında,
Okudukça kırıyor yoksulluğun zincirlerini

Bahara açacak gözlerini çiçekler içinde
Simsiyah saçlarını örecek iki belik
Uçlarına oturtacak bembeyaz kurdale
Bir beden büyük kara önlüğünün üzerinde
Ne de güzel duracak, ak yaka, beyaz kurdele
Umrunda mı
Ayaklarda ki ucu delik lastik ayakkabılar....???
Koşacak gülücükler içinde gül kokulu mektebe

Düşler kuracak, geleceğin yarınlarına
Rezzan, Fatih, Mehmet, Ahmet...öğretmenin
Ana kucağı kadar aydınlık, sıcak sesinde
Bende bende diyecek umut, ışık olacağım
Karanlıklardan aydınlığa çıkışların yolunda
Sevgiyle dokunacağım yüreklerin derinliğine
Sönmeyecek hiç bir emeğin yanan meşalesi

Kim, hangi güç, hangi kuvvet yok edip kesilebilir...?
Evinden, yurdundan uzakta gencecik idealist,
Görev aşkıyla yanıp tutuşan fidanlar tarafından
Emeğin, sevginin ilmin, bilimin, sanatın, ışığında
Yüreklerle, beyinlere ilmek ilmek dokunup işlenen
Aydınlığın, özgürlüğün, sevginin yıkılmaz kalesi
Vatan, Millet, Bayrak aşkının yakup kavuran sesini
Bir avuç kendini bilmez mi? Güler geçerim..!!!

20.05.2016 P.ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1023168/guler-gecerim.html>

Kırmızı Karanfillerle Gelen Ölümsüz Aşk

Çocukluğumun gençliğimin kokusu geldi
Uzak diyarlardan bir bukle karanfiller eşliğinde
Unutmuştum çiçeklerden en çok
Karanfil çiçeğini sevdiğimi,
Vasiyetimin
Sine girerken naçizane bedenimin örtüsünün
Sevdiklerimin ellerinde ki karanfiller olduğunu
Ömrün son demine mi geldim ne

Aklıma geliyor da şimdilerde en çok
Kırmızı karanfilleri sever, koklardım
Sevdiklerimin kokusunu sever koklar gibi
Boram boram ciğerlerime çekerdim
Kaçırılmak istemezdim hiç bir zerre kokusunu
Sol yanımı kaplardı da Garipliğin hüznü
Konduramaz eyvallah derdim Garipliğe

Öyle ya sevdiklerim yanımdaydı bir bir
Sevgiyle büyüyor serpiyordüm gün be gün
Ölüm, hasret, özlem, ayrılık neydi nasıldı?
Hiç bilmiyordum bu kokuların bitap sancısını

Kırmızı karanfilleri
Saksılar içinde neden yetiştirip büyüttüm?
Avlulardan kızarmadan yüzüm hiç
Nasıl yürüttüm?
Evin balkonunda ki kırmızı karanfiller
Neden tüm karafillere bedeldi?
Gözümde bile neden sakınıp
İçime sindire sindire çektim kokularını
Hiç bulamadım, düşünmedim ömrümün sevgi
dolmuş
Çocukluk, gençlik dönemlerinin yıllarında
Bu soruların cevaplarını

Şimdilerde daha iyi anlıyorum ki

Yaşarken de, can bedenden çıkarken de
Kara toprak üzerini kaplayıp toprak olurkende
Sevdiklerini arar, özler, hasret çekermiş
Doyulmazmış Doyumsuz kokusuna
Kana kana içip çeksen de içine sevgilerini
Sevdiklerinin
Dalsan da başka başka kokulara, vuslatlara
Tutmazmış yerini hiç bir sevgi hiç bir aşk
Ana, babanın... ölümsüz sevdalı aşkının yerini
Her daim gelirmiş kokusu boram boram
Kırmızı Karanfillerle...!!!!!!!

21.05.2016 Ankara 2016

ÜSTADLARDAN

Pembe beyaz kırmızı, ne de güzel açmışlar
Seven yürekler için, kokuların saçmışlar
Tüm aşık yüreklerin, başlarına taçmışlar
Bahçeleri süsleyen, rengarenk karanfiller.....Aşık Lüzumsuz
(Çok teşekkür ederim saygı değer Üstadım Hocam onur duydum)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1023367/kirmizi-karanfillerle-gelen-olumsuz-ask.html>

Güneşle Ay Misali

Güneşle Ay Misali

Uzun zaman oldu dilimin lal oluşuna
Yüreğimin buz olan külleri hissetmeyişine
Gözyaşlarım konuşuyor yüreğin her zerresinde
Çılgınlık sarıyor, isyanlar boy gösteriyor
Geçmişten geleceğe, gelecekteki geçmişe akan
Taş duvar olan kabuğun pare pare çeperlerinde
Simsiyah hatıralar boyuyor gözleri kan kırmızısı

Yürek kan ağlarken dudaklar kahkaha salar
Gün boyu sürgün veren tan kızılı yangınlara inat
Gariplik ezber bozarken kul görmez yangın evini
İncir ağacı dikilir gönül karası yüreklerin ocağına
Yediveren güller açar gönlü güzel yüreklerde
Ölüm teğet geçer vicdanı as alan inancın kılıcına
Ağlarken yürekler açar gonca gül gamzeler

İşin sırrıdır ölüm kokusu sararken açılan gözler
Farketmez gönlüne dünya kokusunu çekenler
Yaşarken zincirlerle bağlıdır her zerrelere
Garipliğin pençesinde can çekişir ruhları
Boyunlarına astıkları kibir kemendi olur kaf dağı
Gezinirken serap peşinde çekilir gözlere mil
Tatlı bir uykudur yalan dünya ekilenler verir hasadı
İki cihan da muştular olur yoldaşı Güneşle Ay misali

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1029787/gunesle-ay-misali.html>

ÇOCUK KALBI

ÇOCUK KALBI

Sevgi doluydu gözler çakmak çakmak
Dudaklarda bitmeyen kahkahalar vardı
Yüreklerde aydınlığa huzura açılan sevgi
Merdivenleri koşarak çıkartıyordu ikişer üçer
Kalp yorgunluk nedir bilmiyordu umut vardı
Bilinmiyordu dünyanın perde arkası kirlilikleri
Çocuk kalbiyle bakıyordu dünyaya sevgiyle

Sonra hayata atıldı hoyratça kimse acımadı
Harcadılar gözlerini kırpmadan teker teker
Sevgiyle ışıkla bakan gözleri kin nefret ektiler
Yüreklerde ki aydınlığı karanlığa boğdular
Dudaklarda ki yanaklardan ki gamzeler
Acıya kurban edildi kayboldu kahkahalar..
Hiçlik yolunda hiçlik kervanına kattılar masumiyeti

Mavi gökyüzünde maviliğe çıkan merdivende
Basamak basamak ağır ağır yol alırken özgürlüğe
And içtim yemyeşil dünyamda ki umutları çalanlara
Çocuklarımı boynu bükük bırakıp, yok edenlere
Ölümün soğuk yüzünü yaşarken tatdıranlara...
Yok ettiğiniz her masumiyet için bin masumiyet yaşatmaya
Bilin ki
Çocukların kalbi ölmez, onlar çocuk kalbiyle ebidileşecektir...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1033268/cocuk-kalbi.html>

Cana Can Olmak Adına

Cana Can Olmak Adına

Can çekişiyor yüreğim
Gitmekle kalmak arasında
Bir tarafım da mavi gökyüzü
Bir tarafım da sevdanın ateşten gömleği
Yalvarırcasına bakıyorum
Kuşlar gökyüzünde ahenkle süzülürken
Umut ol
Aydınlık ol
Özgürlük ol
Vuslat ol...!!!!
Damla damla sindire sindire
Yüreğime Yağmur ol
Yıkansın aklansın geride kalsın karanlıklar
Güneş ol doğ/sun gülüşlerim
Yanaklarım da yanaklarında
İşlesin inceden inceye
Biz olmak
Yürekte senden önce
Yok olmak....
değil
Senden sonra
Var olmak...
işlendi
Ben senle Doğdum
Tüm ikrar olan güzelliklere....
Cana Can olmak adına...!!!!

Ankara 30/07/2016 *P. ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1037806/cana-can-olmak-adina.html>

Gönül Vuslata Ererken

Geceler olmuyor aydınlık sabahlar
Göğüs kafesi tutsak kaldı
Bilinmeyen denklemler çemberinde
Sevgiye sevmeye aç gün ışıkları
Bir yol aradı sevdanın ateş kızılında
Yürek çırpındıkça pare pare oldu
Gecenin sonsuz karanlığın da....

Bitmeyen masalın büyüü ninnisi oldu
Göğüs kafesi sarılırken tutsaklığına
Gözler ağlıyordu beyhude geçen ömre
Kelimelerilmekilmek dokunurken
Sessizliği bozan acımasız suskunluğun
Gizemli hulyasında kayboluyordu yürek
Aplansız yaraların çığlıkları arasında...

Sevmek sevmek neydi derken us
Kayboluyordu yolu vefasızlık patikasının
Aman vermeyen karlı dağının eteklerinde
Bade bade içilirken kan kırmızısı kızılılık
Sanki boyanıyordu gönül hicran renginde
Gözler ağır ağır kapanırken ebedi uykuya
Yürek dile geldi suskunluğun heybetinde
" Sevmek elinle attığın ateşte yanmaktı"....

25.08.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1042993/gonul-vuslata-ererken.html>

SESSİZ ATILAN ÇIĞLIKLAR

SESSİZ ATILAN ÇIĞLIKLAR...

Gece ilerliyor tüm karanlıklara inat
Gözler uzaklara dalıyor
Her tarafı kaplamış sis ve pus
Bilinmeyen bir ışık yanıyor içinde
Tıpkı geleceği düşündükçe beyni kaplayan
Belirsizlikler içinde yolunu aydınlatan ışık gibi

Denizin dalga sesleri kıyıya vuruyor
Her dalga ayrı bir müziğin
Notalarını mırıldanıyor
Sanki
İçinde kimsenin bilmediği görmediği
Varlıkların kıyıya vuran sessiz çığlıklarını
Duyurmaya çalışıyor
Derinden derinden

Bakmayın siz benim sessiz sakın
Duruşuma halbuki ki
Tüm evren bana bırakıyor en can alıcı
Gülüşlerini, bakışlarını, dertlerini mutluluklarını
İki damla gözyaşı eşliğinde engin umutlarını
İlmek ilmek dokuyup, ince ince nakşediyorum
Sonra sizlere geri sunuyorum
Tatlı bir musiki eşliğinde,
Karanlıkları hapsederek.. der gibi

Aydınlıklar içinde atılan her adım her yürek sesi
Karanlıklar içinde kalan sessiz adımların izbesi mi
Yoksa
İçinizdeki yürek sesi aslında geceleri kıyıya vuran
Deniz dalgalarının bir iz düşümü müdür yüreklerde..?
Bir nebze elem, bir nebze mutluluk...
Bir nebze özlem, bir nebze vuslat.. kokar
Bazen delice sevdalara...
Bazen yarım kalan aşklara...
Bazen düş kırıklıklarına....
Bazen bin bir çeşit umutlara...
Tanıklık eder, hepsini sarıp sarmalar...

Ama öyle bir an gelir ki işte o an

Sadece içinde ki sesin tonu sende kalır,
Diğer sesler bir yerlerde kıyıya bırakılır
Bazen bir hırçın bir dalga eşliğinde
Bazen sakın durgun bir dalga eşliğinde
Sen yeterki içinde ki doğru sese kulak verebil...
O zaman karanlıkları aydınlatır her daim
Sessiz atılan çığlıklar....

15.09.2016 *Kuş adası Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1046624/sessiz-atilan-cigliklar.html>

Sen Üzülme Anam Babam...

Sol yanım acıyor...!!!
Anam, Babam... ama
Merak etmeyin, iyi olacağım
Turnalar süzülürken
Bembeyaz gökyüzünde
Özgürlüğüm gelecek
Gözlerimin önüne
Dağılacak karabulutlar,
Bir bir yok olacak
Aydınlanacak yüreğimden
Sineme vuran ince sızı...

Ben yine dimdik yürüyeceğim
Yüreğimde alev alev yanan
Pare pare yaralarımı
Sarıp sarmalayacak
Yüreğimde kalan yok olmayan
Sevgi kırıntıları ile bezenmiş
Aydınlık meşalem...
Can alıcı karanlıkları
Denizin mavi derinliklerine
CAN Alıcı Karanlıkları Gömerek
Ebediyete kadar ilerleyecek
Aydınlık Ezeli Yolunda...

Yüreği pare pare bir annenin
Yüreğinden sökülüp
Gözlerinden süzülerek
Dilinden Allah diye çıkan
Gözyaşları inci tanesi olan
Feryat figan duaların...
Bir babanın boğazında
Suskun kalan tumcelerin
Hiç bir zaman
Boyun bükmez iken
Boyun büküp, yerden kaldıramadığı
Başın hesabını kim ne verebilir...???

Üzülme sen anam babam
Kaldır başını dik tut boynunu
Feryat figan eyleme yüzü nurlu
Anam Babam Bacım Kardeşim
Mehmetçikler Ölmez...!!!
Bayrak İnmez...!!!
Ne Mutlu Türküm Diyen
Türk Toprakların da...!!!
Türk Doğduk Türk Ölürüz...!!!

Ankara 27.09.2016 P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1048879/sen-uzulme-anam-babam.html>

ÇOCUK KALBIYLE DÜNYAYA MERHABA

Kaç bahar gelip geçsede beyhude ömürden
Yapraklar tek tek yırtılsa da takvimden
Dinmiyor gözlerdeki amansız yaşlar
Kara bulutların sinsice ilerleyen rehaveti
Ele geçirmiş bedenler de aydınlık Güneşi....

Gözlerimi kapatıyorum inceden inceye
Bırakıyorum alabildiğince ruhumu yüreğimi....
Bir ilkbahar sabahında çiseleyen yağmurun
Toprakla buluştuğu can alıcı kokusunda
Renga renk açmış yediveren Gülizar-i büyüye

Havada uçuşan kelebeklerin kuşların..
Musiki tadında büyüleyici senfonisi eşliğinde
Uzaklardan koşarak gelen çocukların
Sevinç çığlıkları aldırmandan kara bulutlara
Raks ediyor etrafımda yeşilin bin bir tonunda

O an anlıyorum ki

Bu hayatta yaşarken nefes alıp,
Yaşadığını yaşattığını hissetmek,
Var olmak...! adına
Bu hayatta yapman gereken tek şey var oda
Çocukların gözlerinden bakabilmek dünyaya

Ve Evrene

Sevgiyi, masumiyeti, kardeşliği, barışı...
Türkü tadında, şiir tadında, musiki tadında,
Yürekten yüreğe, dilden dile
Bıkmadan, usanmadan, yılmadan
Çocuk Kalbiyle Aktarmak...!!!!

03.10.2016 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1050116/cocuk-kalbiyle-dunyaya-merhaba.html>

SORGULAMAYIN... DÜŞÜNÜN...

SORGULAMAYIN...! DÜŞÜNÜN...!

Sormayın ne halde diye
İnce bir çizginin nadide gülü
Olarak
Yedi yirmi dört gönüllerin sesi
Oldu
Öyle anlar geldi
Kimi zaman savrulan bir yaprak
Kimi zaman kış günü esen bir meltem
Kimi zaman yaz günü kara boran
Kimi zaman yolunu arayan seyyah
Kimi zaman masmavi gökyüzü
Kimi zaman yemyeşil yeryüzü
Kimi zaman geçmişin geleceği
.....olarak
Kendi dünyasında kendini aradı durdu

Anladı ki

Yürek Güneş olmasını bilirse
İçinde yanan ışık etrafı aydınlatır
Yeryüzünde alabildiğince sevgi çiçekleri açar
Gökyüzünde süzülen kuşlar gibi her bir hücre
Kulaklara Barış ve Özgürlük şarkısı fısıldar

Ve

Öğrendi ki

Karanlık günler haşa içinde dans ederken
Aydınlık bakmasını görmesini bilen bir çift göz
Insanoğlunun kendi dünyasında çıktığı yolculukta
Kendini buldukça en büyük silahı, rehberi olur...

Her Yokoluş Bir Varoluşla CAN bulduğu gibi..

Pınar ÇETİN Ankara 02.10.2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1056429/sorgulamayin-dusunun.html>

Küllerinden Doğan Bir Aşk Masalı

Engin denizin derinliklerinde
Köhne bir geminin ağır aksak
Yol aldığı gibi,
Ömrün Son Deminde
İkinci Bahara doğru
Bir sevda masalı başladı
Öyle cılız öyle öyle isteksizdi ki
Yaşamaz "ölür" dedi içinde ki ses
Aşk tutku olmadan nasıl yaşardı?

Ömrü boyunca

Ateşten gömlek Sevda busesiyle
Alın hiç buluşmamış
Dudaklarda dem bulmuştu
Yürekten dökülen kor ateşlerin
Gözlerde buluşup yaktığı şimşeklerle
Hakikatin ulvi erdemine...
Gözler hiç tanık olmamıştı
İki sevgiden çorak beden
Döne döne yanıp tek bedende
Vucu bulan Aşk ateşinde....
Ten hiç kavrulup yanmamıştı

Bu yüzden farketmedi

İçinde sessiz sesiz yanan kıvılcımların
Etrafındaki hercai aşkları birer birer
İçin için yakıp küle döndürdüğünü
Umman denizin derinliklerinde
Sevda karası yüreğin boğulduğunu
Yelkenlerin masmavi denizlerde
Özgürlüğe doğru adım adım yol alırken
Küllerinden doğan bir Sevda Masalına
Rota Çizdiğini...!!!

Ankara 03.11.2016 P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1056744/kullerinden-dogan-bir-ask-masali.html>

Küsme Ey Garip Bülbül

Dışarda kar boran birbirine karışmış
Bülbüller susmuş, güller açmaz olmuş
Evrenin dört bir yanına ateş düşmüş
Herkes manzarayı seyri aleme çıkmış
Seyre dalıp bakar ama görmez olmuş
Derin uykulara dalıp uyanmaz olmuş

Küsme ey garip bülbül!

Şakı yine eskisi gibi

Düşmanı dost belleyip, güldürme kendine
Gülleri gönülde soldurup karalar bağlatıp
El Aman diletip namerde muhtaç eyleme
Güliden gayrı dost olmaz hiç bir çiçek Sana
Bilesin ki Sen şakıdıkça
Güller ölümün amansız kara kokusunu değil
Doğuşun, dirilişin miski amber kokusunu
Dört bir yana şuhu içinde evrene salacak...

Bak bir bebek doğdu!

Bakıyor gülen gözlerle masum masum
Anasının yüreğine gözlerinden sular serpiyor
Bir damla yüreğinden yanan ateşlere inat
Dünyaya küçücük bedeniyle kafa tutuyor
Ağlama anam babam, yarım yarenim, kızanım
Yüreğim yüreğinize umut olup can olmaya
Gözlerim görmeyen gözlerinize ışık olmaya
Ellerim ayaklarım tutmayan elinize ayağınıza
El, ayak olmaya geldim
Sıkı sıkı sarılın bana der gibi

Küsme ey garip bülbül!

Şakı yine eskisi gibi,

Güller kan kırmızısı tomurcaklar verip
Kimi zaman doğacak bir bebeğin,
Kimi zaman kara kaşlı kara gözlü bir yiğidin,
Kimi zaman al yazmalı güzeller güzeli bir yarin
Kimi zaman yüreği kan çanağı bir ananın...
Yüreklerin de, umut olup, barış olup, birlik olup
Beyaz, kırmızı, pembe, renk renk çiçek açsın...!!!

Ankara 05.11.2016 P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1057005/kusme-ey-garip-bulbul.html>

Adımı Zikretmen Mi Dualarına

Bu gece de yüreğimin
Islak kaldırımlarını
Bir uçtan bir uca
Defalarca arşınladım..
Her bir kaldırım küflerle dolu,
Izbe göz göz olmuş yaraların
Hastalık kokan amber kokusu
Tüm bedeni ruhu ele geçirmiş
Amansız ince hastalık gibi

Pare pare olan yüreğim
Dertten derde sürgün olup
Yıllar yılı hercai aşklara
Mahkum etmiş bir asır
Bir yudum sevgi,
Bir yudum insanlık kokan
Yürekten yüreğe akan
Can olan dokunuş için

Ama biliyormusun?
Canımın yarısı,
Candan öte CAN yarım

Artık gözlerim ışıldıyor,
Gamzelerim yeniden gülüyor
Yıllar sonra bakmayı öğrendi gözlerim
Aşka, sevdaya, hayata, güzelliklere
Tenin kokusu, tüm küfleri siliyor
Birer birer damarlarından

İşte o zaman tıpkı

Yağan yağmur sonrası
Buram buram vuslat kokan
Toprağın kokusunu zikreder gibi
Damarlarıma taze kan olup
Damla damla akar iken
Cansız tenim Can bulup
Damlayan her damlada
Yeniden yeniden doğuyor...!!!

Ve bir bakıyorum ki
Us meydan okuyor
Hücrelerime hucum eden
Zehirli toksinlere
Anlıyorum ki
Tenin tenime, ruhun ruhuma
Panzehir olmuş...

Herşeyden önemlisi
Ben senle öğrenmişim
Hayata merhaba hoşgeldin demeyi
Yaşama özgürce korkusuzca
Düşünmeden sarılmaya
Geçmişin karanlık izbe yaralarına
Sünger çekip gülümsemeye

Beyhude geçen ömrümün yarısında
Anladım öğrendim gördüm ki
Yüreğime yüreğinden akan

Daha iyi bir dost bulamamışım

Şimdi soruyorum?

Canımın yarısı,
Candan öte CAN yarım

Bu hayatta bir an da olsa
Yüreğim yüreğinde CAN olsa
Gözlerinden akan
Bir damla gözyaşı
Serçenin gözlerinden akan
Bir damla gözyaşı olsa
Yoluma feda etmen mi yolunu ?
Yüreğimin bir gülüşü için
Aldığım alacağım her nefes için
Adımı zikretmen mi?
Her an her dakika dualarına

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1057219/adimi-zikretmen-mi-dualarina.html>

Yediveren Umut Çiçekleri

hicran dolusu
hercai yürek sancıları
dem vururken
sağım solum, yanım yönüm
yaz günü kışa dönüyor
unutuyorum!
baharın, yazın gül cemalini

sanki

tüm ruhumu, bedenimi
ayazın en zemberek hali
bir bir sinsice ele geçirmiş
gece, gündüz demeden
hücremin her zerresi
zangır zangır titriyor
iliklerime kadar donuyor

halbuki
"geceler soğuk olur"
derlerdi

şimdiler de
ne çok isterdim

Güneşli günlere hasret
tükenmiş yürekler için
gözlerimle alabildiğince
uzaklara dalmayı,

ve

Yüreğim
meltemin ılık esintisi eşliğinde
masmavi uzayan denizler de
martı sessizliğin de
sessiz sedasız kaybolur

iken,

masmavi gökyüzünün
gözyaşların da sakladığı
Yediveren Umut Çiçeklerini
sağnak yağmurlar olarak
buram buram Anadolu kokan
kömür karası yüreklere
kır çiçeklerinin renginde, kokusunda
ruhlara akıtmasını....!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1058594/yediveren-umut-cicekleri.html>

GEÇMİŞTEN GELECEĞE YOLCULUKLAR-1-

Uçsuz bucaksız masmavi denizi
Bir uçtan bir uca birleştiren
Yarım asırlık taş köprüye
Yorgun bedenini taşıyan ayaklar
Ağır aksak adımlarla çıkarken,

Yürekten dökülüp dile gelmeyen
Us da ki karanlık düşüncelere
"Bir zamanlar tarihe ayna olan köprü
Şimdi yüreğinde ki geçmişin izlerine,
Tüm heybetiyle tanık olmaya hazırlanıyor"
Düşüncesi bir anda olsa dem vurdu

Geçmiş, filim şeridi gibi
Gözlerinin önünden geçerken
Masmavi Deniz'i kaplayan
Kara bulutların ağladığı gibi
Kan çanağı göz bebeklerin de
Ruhu Ağlıyordu!

Ruhun da geçmişten geleceğe çıktığı,
Izbe köhne yolculukta her yer karanlıktı

GEÇMİŞTEN GELECEĞE YOLCULUKLAR-2

Gözlerinden yüreğine düşen
Bir damla huzur, mutluluk, sevgi için
Yüreğini kaplamış cam kırıkları arasında
Bin bir umut ve binbir hayallerle
Gösterişli ama kof çakıl taşlarına sarılmıştı..

Öyle açtı ki ruhu bir yudum sevgiye
Fark edemedi taaki
Umutlarla bezendirdiği çakıl taşlarının
Ayakta başlayıp yürekte son bulan
Apansız iğneli sancılarını hissedene kadar...

Derken

Masmavi denizin üzerini kaplayan
Kara bulutlar yerini Güneşin yürekleri ısıtan
Aydınlık, can alıcı sıcaklığına bırakırken
Anladı ki geç kalmamıştı
Güneşli, aydınlık günlerle yüreğinde
Vuslata Ermeye!

Kendi kendine söz verdi!

Geçmişde ayağa takılan çakıl taşları
Geleceğe ışık olup yol gösterecek
Nasır tutmuş yüreği, içinde yanan
Sevgi, Merhamet, Vicdan Ateşinde
Eriyip yok olacak,

ve

Yaşadığı her şeye rağmen
Üzerinde durduğu taş köprü gibi
Hayatta dimdik kalacak
Kendi Işığını Kendi Yakacak
Yok Oluş'a Meydan Okuyup

Var Oluş'a Merhaba Diyecekti...

Ankara 14.11.2016 Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1058815/gecmisten-gelecege-yolculuklar-1.html>

Gönül Veren Gönül Çelen

Gönül Veren Gönül Çelen

Gökyüzünde uçan kuştan
Yağmur yüklü bulutlardan
Karanlığa doğan Aydede'den
Yüreklere ısıtan Güneş'den
Seni sordum....

Uyku tutmayan gözlerden
Gülmeyi unutan gamzelerden
Sus pus olan yüreklerden
Lal olmaya and içen dilden
Seni sordum....

Sine saplanan hançerlerden
Adaletle yürümeyen ayaklardan
Düşeni tutmayan elden
Dini sömüren usdan
Seni sordum....

Meyve vermeyen ağaçtan
Suya hasret topraktan
Çiçek açmayan gülden
Güle hasret bülbülden
Seni sordum...

Kundak da ki bebeden
Boynu bükük yetimden
Dağdan, tepeden, yoldan
Yediden yetmişe her kuldan
Seni sordum....

Hepsi dile geldi şakıdı...

Aşk ile yanıp ateşinde kavruyla biliyorsan
Helale haram katmadan yaşaya biliyorsan
Yarım ekmeği paylaşmayı biliyorsan
Gönül gözüyle bakmayı biliyorsan
Aradığını Bize değil kendine sor...!

Gönül veren de gönül çelen de
Cennet de Cehennem de
Huzur da, mutluluk da
Varoluş da yokoluş da
Hasbahçen ile ikrarında saklı... !!!

20.11.2016 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1060179/gonul-veren-gonul-celen.html>

Karanlık Dipsiz Gecelerim de Güneşim Ayım

Adını kazıdım sine binbir umutla
Gülmeyen yüreğim pür neşe oldu
Dualarım şükranla sulandı her gece
Sevgiyi, umudu ektim her bir damlasına
Güneş doğarken humus toprağa
Çiçekler açtı boy boy, renk renk,
Kokusu ruhu sardı sarmaladı an be an

Korktu sevginin yüce heybetinden
Ürkek ceylanlar gibi ordan oraya
Kaçış aradı pır pır eden yaralı yüreğim
Ama nafiye kar etmedi
Aşkın keskin kılıcı çıkınca kınından
Manalar denizinde kayboldu gururum
Sevda masalı sardı tüm benliğimi

Dilimden dökülse de bir bir hicran
Yürek de ikrar olmadı hercailik denen cambaz
Gözlerim gözlerine denk gelmezse bir an
Gözlerini görmediği her ana bin mil çekilir
Dudaklarım değerse başka dudaklara
Yüreğimi güneşin kızgın ateşi sarsın
Dilim damağım kuruyup çöle dönsün

Özgürlük tutsak olup esaret boy verse de
Sevdamın kömür karası ateşinde
Yaban ellerde boynu bükük kalan varlığım
Kardelen çiçeği olup, karlı dağında kurusun

Yürek nağmelerime
Dilim saz, gözyaşlarım türkü olup her gece
Dudaklardan yüreğe ince ince sevdan akarken
Hazan yaprakları gibi sararıp solan ömrümde
Varlığın varlığıma karanlık dipsiz gecelerim de
Güneşim, ayım, olur

Ankara 20.11.2016 P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1060580/karanlik-dipsiz-gecelerim-de-gunesim-ayim.html>

Sine-i Millet

Sine-ı Millet

Çıplak kalan, örtü nedir bilmeyen
Sürekli kanayan, kanadıkça üşüyen,
Üsüdükçe sürekli tokat vurulan yüreğine,
İçinde hapsettiği binbir çeşit tohumlar
Yılların vurdumduymaz yorgunluğuna inat
En afillisinden Urban olmuştu...

Güz sancıları bitip tükenmek bilmese de
Çocukluğun en görkemli masumiyetin de
Barınak olan umutlarına, hayallerine...
Gem vuramazdı takılan hiç bir maske,
O ki
Gülüşlerine, gülün kırmızı beyaz tomurcuğunu
Gözlerine, hakikatin ulvi kutsal bembeyaz ışığını
Düşüncelerine, gökyüzünün masmavi derinliğini
Yüreğine, vicdanın onurlu rütbesi nişan yapmıştı

Hercai, hicran dolu yıkık dökük virane duygular
Göğüs kafesini daraltıp nefes aldirmeden
Kar tufan koparsa da Sine-i Millet de

Biliyordu ki
Yüreklere de yanan, yandıkça
Yüreklere kızıl kor aleve çeviren aşk ateşi...
Doğacak bebeklerin, aydınlık masumiyetin de
Vucu bulup,
Çorak nasır tutmuş toprak olan yüreklere
Sağnak yağmurlar gibi dur durak bilmeden
Abu Hayat olarak eniden yeniden yağacaktı...!!!

13.12.2016 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1065226/sine-i-millet.html>

Gülümse...! Bir Varmış Bir Yokmuş

Ömrümden neler alıp neler verdin vefasız yıllar
Kimi zaman gökyüzünden Güneşin sıcaklığını
Kimi zaman yeryüzünden toprağın kokusunu
Ruhuma, yüreğime ektin hiç tereddüt etmeden
Sonra döndün dedin ki,
"Verdiklerim, aldıklarım sana sunulan yaşam
İsyan etmeden yaşaya/ta bildiğin kadar, yaşa şükret"

Sevgiden yoksun, sevgisizliğin kol gezdiği
Yüreğimin pare pare olmuş ıslak kaldırımlarında
Geleceğe dair kurduğum düşlerime umutları kararken
Geceleri gaz lambasının ışığında sığındığım
Birbirinden renkli ışık saçan kitaplarım ise
Karanlık günlerden aydınlık günleri muştuladı
Ömrüme biçtiğin yaşamın tozlu kirli raflarına

Hak ettiğim ama hiç bir zaman yakalayamadığım
Bir avuç mutluluğu huzuru yakalamak için
Yoluma bıkmadan usanmadan acımadan serptiğin
Kan revan içinde kalıp acısını yüreğim de hissettiğim
Çakıl taşlarına inat dimdik ödün vermeden yürüdüm
Yeryüzünden gökyüzüne uzanan yolculuğun son deminde
Biçtiğin yaşama herkese, herşeye inat gülümsüyorum

Şimdi benim de, bana biçtiğin yaşama bir çift sözüm var
Yıllar bir şeyi unuttun, yaşamak da yaşatmak da
Bir varmış, bir yokmuşla biter
Kimi bu dünyayı gelir bu dünyayı yaşar her şeyi unuttur
Kimi bu dünyayı gelir bu dünyayı yaşarken Ahretini hazırlar
Sonun da yaşananlar da yaşatılanlar da Allah'ın ikrarıyla
İnsanoğluna iki cihanda Cenneti yada Cehennemi muştular

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1067860/gulumse-bir-varmis-bir-yokmus.html>

YOLU AŞKTAN SEVGİDEN GEÇENLERE MERHABA

Gönüle düştü aşkın yakıcı kor ateşi
Alev alev yaktı kavurdu her zerre ruhu
Sonra geriye kaldı küllerinden harabe
Aşkı, sevgiyi yüreğinde hissetmeyen,
Ruhunu, yüreğini riaya, hicrana, bırakan
Vefasız yüreklere gerçek aşkın armağanı olsun

Yolu aşk dan sevgiden geçmeyen
Bilmez yürekli olmanın hazzını gücünü
Mahşeri cümbüşü seyrederek gibi seyrederek
Meydanlarda bürünür binbir maskeye
Tek derdi yüreklerde bıraktığı yalancı bahadır
Farketmez gerçek yüzündeki utanç duvarını

Bilmez ki kendini kendi yapan var eden
Başka başka yüreklerde ki yürek değil
Kendi bedeninde barındırdığı yüreklerdir
Yüreği yürek yapan da ne para ne makam
Yüreği yürek yapan içinde yanıp tutuşan
Vicdanın, merhametin asil heybetidir..

Sevginin aşkın zerresinin yandığı yürekte
Ne kin, ne nefret, ne riya, ne ihanet... barınır
O yürekler bilir ki sevgi aşk onlara verilmiş
Cenab-ı Allah'ın bu dünyada ki en büyük lütfudur
Bu yüzden ağızda sakız yapmaz yürekte hisseder
Sadece ve sadece bu ulvi duyguları yaşar, yaşatır

Ankara 27.12.2016 P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1068060/yolu-asktan-sevgiden-gecenlere-merhaba.html>

GÖNÜL KAVLI

Gönül Kavli

Gözleri gözlerine, avuç içi avuç içine denk gelecek
Gönlünden gönlünü delip geçecek bir avuç meltemi
Sular kadar esnek sakın olup yüreği yüreğine akacak
Gönlünü kaplayan sert duvarları delip geçecek
Dert sandığı dertlerine derman olup, kilitli attığı
Gönül kapılarına anahtar olacak saf duruluğu
Yıllar yılı kovalarken daldan dala konup aradı durdu

En sonunda buldu gönlü gönlüne, yüreği yüreğine eş
Gözleri kamaştı, yüreği bir hızlı attı kurduğu hayallere
Son durağa yaklaşan trenin sesini duymaz oldu
Anka kuşlarının küllerinden yeniden doğuşu gibi,
Etrafını aşkın, vefanın, sabrın.. umut sesleri kapladı
Yıllarca esarete boyun eğip suskun düşkün kalan gönlü
Sanki dile geldi! Güle aşık bülbül gibi şakıdı durdu

Gönlü yasaklar boyun eğmeyecek, göğüs gerecek
Ömrünü ömrüne adayacak, farkındalığı hissedecek
Her geçen gün hayallerine kavuşmak için dua edecekti
Hayalleri dua ise ona giden yollar ibadet değil miydi?
Verdiği vereceği sınavlar sevdiğine vuslat olacaksa
Yoluna çıkan hangi çakıl taşı aşk badesi şerbetten
Kana kana içmesine mani olabilir, yok edebilirdi?

Duyguları denizler kadar masmavi derinden çağlarken
Gözleri hiç bu kadar anlamlı bakmamıştı hayata
Gönlüne düşen aşk ateşi susuz yüreğini yakıp kavurdukça
Gönül kavline ant içti...!
Gönlün gün gelip vazgeçse de bende atan yürekten
Sine giren yüreğim makber olup dua edecek her an
Ebediyyen gönül bahçenin has gülleri hiç solmasın...!

07.01.2017 Ankara Pınar Çetin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1070144/gonul-kavli.html>

Sevdamı Dilime Değil Alnıma Kazıdım

Dışarda kar var sönmüyor sinemde ki yanan yara
Paramparça kaldım her yerden fışkırıyor an be an
Boynuma geçen aşk kementi doladı bırakmıyor
Yarım dedim sarıldım dört elle yaka yaka kül eyledi
Çok gördü bir tatlı tebessümle geçecek her anı
Zehir zemberek ah eyledi görmedi yaktığı yangını

Verdiği vaatleri unuttu gönül bahçemi oyuncak etti
Yükledi boynuma günah çemberini ateşlere attı
Dilenci eyledi virane gönlümde yanan bir avuç sevgiyi
Gök kubbe de hoş bir seda kalsın istemedi yarınlara
Düşünmeden vurdu da vurdu abalıya gün be gün de
Bana mısın demedi yanan deli divane gönül bahçem

Diz çöktüm gururun önünde sevgimi haykırdım her an
Belki duyarda gönül sesimi sarılır sevgiye dört elle diye
Yüreğimde yaktığı palas pare yangınlara attığı odları
Unuttum belki de unutmak istedim bahaneler buldum
Bilseydi gönlüm de barınan çıkarsız sevginin yüceliğini
Kimbilir belkide bu kadar kolay harcamazdı büyük aşkı

Bende hicranlı hercai olsada gönlünün yüce güzelliği
Karlı dağ olup gönlümde kor gibi yanar ölümsüz aşkı
Dilim yüreğim lal olsada artık yangınyeri bu sevdada
Dil söyleyip ah etsede sitem dolu kelimeler yürek el vermez
İçten içe dua eder bir umutla iki cihanda gülsün diye
Bilse/bilmese de çıkmaz bende ki bu deli eden sevda
Yüreğimden akan gözyaşlarıyla sulayıp besledim
Sevdamı dilime değil alnıma kazıdım Rabbime dualarla..!

07.01.2017 Pınar Çetin Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1070560/sevdami-dilime-degil-alnima-kazidim.html>

TEK YÜREK OLUP RENGARENK BOYAYALIM

Şu deli divane gönülden heyhat neler gelip geçse de
Yürek pare pare parelenip, gözyaşı sel olup aksa da
Devri alem turda "bir varmış bir yokmuş" deseler de
Hüzünler sevgiyle, aşkla, inançla sarıp sarmalansın ki
Gönül gözü kapanmak bilmesin hiç bir koşulda, şartta
Yüreklerde ise bizi biz yapan yüce erdemler boy versin
Başak tanelerinin temsili bolluk, bereket, güzelliğinde
Kalmasın gözüyaşlı yüreği yangın, bacası tütmeyen ev

Masmavi gökyüzünde ki bembeyaz bulutların grileşip ,
Yeryüzüne sicim gibi akıttığı gözyaşların dan sonra
Toprağın burcu burcu kokan emsalsiz amber kokusunu
Güneşin, gökkuşağı eşliğinde kamaştıran doğuşunu
Yürekte uyanan umudun, huzurun, mutluluğun tadını
Çocukların yemyeşil çimenlerin üzerinde koşarken
Kuşların, sevinç çığlıklarına danslarla eşlik ettiği anı
Yok olup giden beyhude ömür de hatırlamak lazım

Bırakalım hayattan yaka silkip, yakınmayı , ah etmeyi
İçimizde ki bitip tükenmek bilmeyen umudun ışığında
Ruhumuza, beynimize farkındalık yaratan kapıları açıp
Yüreklerle çizilen siyah beyaz tabloları sevgiyle el ele
Özgürlüğün doyumsuz tatta ki mavisini
Çocukların masum gülüşünde ki saf beyazı
Gerçekleşen muradın huzur veren yeşili
..... tonunda tek yürek olup renga renk boyayalım

15.01.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1071892/tek-yurek-olup-rengarenk-boyayalim.html>

Saadet anları

Kendimden bile sakındığım gözümün apansız nuru
Yüregini yüreğime eş bildiğim canımdan öte can yarım
Olmazları olur yaptım, gönlüme düştüğün gün
Ar damarını yok saydım yüreğimde ateş oldun
Mahremim dedim boyun eğdim esarete an be an
Masaldı sanki gönlümde senle geçirdiğim her an
Nedensizdi sana olan saf sevgim ben bile şaştım

Okusaydın yüreğimden geçenleri bakmazdın dile
Ar ederdin söylediğin her kelimededen af dilerken
Bitmek tükenmek bilmeyen bahaneler sin olurdu
Kolunu boynuma dolar yüreğinden yüreğime akar
Güleç geçecek her an için Rabbime dualar ederdin
Şimdi bana gözlerinle değil gönül gözünle bakarsan
Cehennem dediğin şeyler aslında senin Cennetin

Kan çanağı gözlerim Rabbime dualarla yalvardım
Yüreğimden akan gözyaşlarıyla senin için yakardım
Ömründe sevgiyle, hayırla, geçecek güzel günlerinle
Tuğba ağacının gölgesinde kalman için dualarda Rabbime
Ateşten gömlek giysemde her gün bir an ah etmem
Bilsem ki ömrüm ömrüne eklenecek saadet çanları
Hiç düşünmeden hayattan vazgeçer yoluna ser yaparım

15.01.2017 Pınar ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1072096/saadet-canlari.html>

İçimde ki Sönmeyen Isık

Hangi gönle girdiysem
Sol yanım hep eksik kaldı
Yetim kalan gönlüm
Bulamadı kendine eş
Kalp hırsızı vefasız aşıklar
Sararan yapraklar misali
Sineden çok uzaklara düşürdü
Sarıp solan gönlümü

Bakmıyorum artık
Her seviyorum diyen gönle
Yönümü döndüm inzivaya
Yalnızlığı seçtim kalabalıklar arasından
Yıllar sonra da olsa öğrendim
Her benciliyen gibi "Ben" demeyi
..... desem de

Bakmayı bilen gözlerimi
Gökyüzüne çeviriyorum
Gökyüzünde ay çıkmış
Yıldızlar etrafında dört dönüyor
Bir an kendimi buluyorum
İçimden
"Aydede bile tek, onca yıldıza rağmen
Işığış ise tüm yıldızları sönük bırakıyor" diye
Derin derin düşünürken
Maziden geleceğe yolculuğa çıkıyor
Sorgulayan ahu bakışlı gözlerim
İçimde ki ışığı bulmak adına

Dile geliyor iç sesim
Dipsiz kuyuları ne çok kendine çektin,
Değerden yoksun kişililere ne çok değer verdin
Sevgini bozuk para gibi ne çok harcadın,
İyi niyetini, insanlığını sömürmelerine ne çok mücade ettin,
O ne diyecek bu ne diyecek diye
ne çok duygularını bastırdın
Kendinden çok başkalarını ne çok düşündün
Haksızlıklar karşısında ne çok kendini yiyip bitirdin
..... de vazgeçmedin hayattan

Bir söz verdim şimdilerde kendime,
"Kendim olmak, kendim kalmak" adına
Ne kadar gözyaşı dökmüş olursam olayım
Ağlamayı değil
Gülmeyi öğrenecek/öğreteceksin sevgiyle
Huzurun almak da değil vermek olduğunu
Güzelliklerin anahtarının ise,
İçimizde ki vicdan da saklı olduğunu
Unutmayacak! Unutturmayacaksın....!

Öyleyse
Yüreklerin götürdüğü yer kadar değil
Yüreginin götürdüğü yer kadar varsın
Ne yaşarsan yaşa
Vazgeçmeyeceksin
İçinde yanan sönmeyen
Su kadar saf ve berrak
Kendi ışığından...!!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1072304/ictimde-ki-sonmeyen-isik.html>

AŞK SARHOŞU DELİ GÖNÜL

Sormayın Dostlar
Ne haldeyim
Bu akşamda körkütük içmek istiyorum
Sabahlar olmasın
Kadehlerin bir gitsin biri gelsin
Zindanlar karanlık zehir saçıyor
Yüreğimde yanan ışıklar
Aşk sarhoşu ruhum
Görmesin apansız çökecek karanlıkları...
Ruhum vuslatın hüküm sürdüğü anlarda kalsın...

Bir gün sonumuz gelse de ey yar
Gülüyorum yaşadıklarımıza gecenin bir saati
En güzel saatleri karanlıklar da yaşadık
Bilmez misin....?
Kimseler yoktu bir sen bir de ben vardım
Kalplerimiz yalnız Bizim için çarptı
Loş ışıklar da
Tenlerimiz Aşkın büyülü senfonisi eşliğinde
Sessizliğe bürünürken
Yasaklar işlemiyordu, sadece ve sadece
Duyulan tek ses vardı
Aşktan sevgiden
Deli divane olan gönül sesimizdi...!

Şimdiler de artık biliyorsun ki
Yıkık virane gönüller de mutluluk, huzur saklı
Ve sen
Mutluluğa giden devasa kalbin anahtarlarına
Ulaşmak için sana gelmesini değil
Senin ona doğru gitmen gerektiğini anlıyorsun
Ey saf ve temiz gönül gözü açık sevdam

Sesli çığlıkların yolu sessiz çığlıklara yürürken
Ağlamalar yerini bir gün gülmelere bırakacak...
Yeter ki vazgeçme
Gönlünde yanan aşk ateşi kıvılcımlardan...
Şayet aklına düşerse hicran
Yüreğini sancılı geçen saatlerde ki sabrına bırak,
Gözlerini gökyüzüne dik ve ellerini açarak göğe kaldır
Derinlerde hissettiğin her daim senle olan sese,
Kulak Ver
Aşk Sarhoşu Deli Gönül...!

16.01.2017 Ankara 2017 Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1072777/ask-sarhosu-deli-gonul.html>

Vazgeçtim! Cennete Giden Yoldan!

Vazgeçtim! Cennete Giden Yoldan!

Bir parça yer tutmak için çabaladığım
Tutunamadığım yüreğinden
Mazi olup bende ki seni de alıp gidiyorum!
Geriye bakmadan ey yar yeter ki sen mutlu ol!

Halbuki ne çok sevmiştim sıcaklığını
Tenime dokunuşunu
Gözlerinden yüreğimi delip geçen
Gözlerinde ki devasa ışığı
Ruhumu, yüreğimi kıs kıvrak ele geçiren
Yüreğinden yüreğime akan
Umudun, mutluluğun, huzurun, sevginin
Yaşanası devasa güven veren gücünü
Yüreğimden yüreğin uzaklarda atsa da
Yüreğimi zulüm saydığın yüreğinden
Gidiyorum ey yar yeterki yüreğin var olsun....!

Gecenin apansız uyanışların da
Yarattığın boşluklar da
Yaşanan onca muhteşem anları
Hayal mi gerçek mi...? diye
Sorguladım durdum defalarca
Anladım ki
Susuz kalan çorak topraklarım da
Başkasına gerçek bana hayal olan
Apansız doğan bir serabın
Peşinden koşup durmuşum
Gidiyorum ey yar yeter ki sen mutlu ol...!

Gülüşlerim haram oldu
Savunmasız kaldım
Yüreğime attığın hançerlere...
Kından çıkan her tümcede oklar saplandı
Düşünmeden attığın her oku kendi ellerimle
Kanata kanata çıkarıp, sana koştum
Af diledim, halbuki tek suçum, tek isteğim vardı
Seni sen olduğun için olduğun gibi
Sevmek ve kabullenmek
Kabullenirken de kabul görüp sevmek
Gidiyorum ey yar yeter ki sen boğulma...!!

Sevgimi haykırdım! Dağa taş her an
Yasak kokan esir olan duygulara rağmen
Dile geldi merhamet etti eridi dağlar taşlar da
Anlamadı taş yüreğin! Nasır tuttu...!
Yüce tertemiz duyguları
Ordan oraya savurup durdu..
Ağlayan yüreğe basa basa...
Unuttun bu dünyada hiç olunduğunu
İkimizin yerine de ben ağlarım her iki cihanda
Gidiyorum ey yar yeter ki sen ağlama...!!!

Vurgunlar da yanan insana
Vurgunuyla vurmak...
Günah olmaz!
Vurgun yiyeceği kadar yemiştir
Ha bir eksik a bir fazla ne farkeder ki
Takdir ilahi adalet de ise
Razıyım!

Yüregimin kor ateşlerin de yanmaya
Cehennemim cennetin olacaksa
Vazgeçtim!
Cennete giden yoldan
Gidiyorum ey yar yeterki sen Cenneti yaşa...!!!!

19.01.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1072994/vazgectim-cennete-giden-yoldan.html>

Çocuklar Hüküm Sürececek

Çocuktum...! Çocuk Kalacağım...!
Mavi, sarı, kırmızı beyaz..
Bilyelerim vardı!
Daha o zaman öğrendim
Renklerin bin bir dilini
Gülücükleri
Gamzeler de yaşatmayı/yaşamayı
Boyun eğmemeyi dik durup özgürlüğe koşmayı
Onuru namusu dürüstlüğü...
Yüreğe cefayla kazımayı
Emekle yoğrulan nasır tutmuş ellerin
Alın teri sermayesinde ki helal kazancın
Yüzlerde bıraktığı doyumsuz hazzı

Bugünler de herkes gibi
Çocukluğumu geri verin
Demiyorum, demeyeceğim de
Keşkeleri lügatıma almıyorum
Keşke demek için çocukluğumun masumiyetini
Dünya meyli, hiç bir zulme, ihanete, esarete...!
Nankörlük yapıp gebe bırakmadım
Kaldı ki
Hakka hukuka tecavüz eden zalimlere
"Bana dokunmayan yılan bin yaşasın" diyip
Alkış tutup destek vermedim
Karşılarında durdum
Başım dik alnım açık göğsümü siper ettim
Baş koydum ölümüne...
Zulmün acının her türlüüne

Şimdilerde masallarda ki
Alaaddin'in Sihirli Lambası'ndan çıkar gibi
Bir cin çıkıp gelse de dileğimizi sorsa bize
Biz de
"Öldürmeyin ölmesin Çocuklar
Geri verin bir hiç uğruna ölen masum Çocukları
Kendi ellerinizle yakıp, ateşlere attığınız
Kirli kokuşmuş yangın yeri Dünyanın acısını
Gencecik olup bitenleri oyun sanan bedenlerden
Çıkartmayın!
Kırmayın!
Kırdırmayın...!
Allah'ın verdiği canı almak
En büyük günah, vebal.." diyip
Bir hiç uğruna yok olup giden
Yüzbinlerce çocuğun canını geri getirebilsek..!

Bundan sonra
Giden Çocuk Canlar geri gelmez gelse gelse
İçimizde ki masum çocuk gelir..
Bu yüzden
İçimizde ki masum çocuğa sahip çıkalım
Yaşımız kaç olursa olsun
Ancak o zaman
Çocukluğumuz, çocuklarımız, çocuklar!
Boy boy sürgün verip
Dünya da rengarenk Çiçek açacak
Barut kokuları değil

Çiçek kokuları saracak evreni
Yürekler de ise kara kışlar değil
Baharlar Bahar Olup
Çocuklar Hüküm Sürececek...!!!

20.01.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1073380/cocuklar-hukum-surecek.html>

Ey Topraktan Gelip Toprağa Giden İnsanoğlu

Ağızdan çıkan söz kimliktir! Kişiliktir!
Kendini bilene
Tutamayacağıın sözü sarf etme
Sarf etdiysen de ölümdede olsa ucunda
Yerine getirmeyi
Şeref, Namus bil...!
Tutulmayan sözlerin
Bahanesi olmaz!
Gerekçesi olmaz!
Bin düşünüp bir söyle
Kainatta yer kaplayan
..... ey İnsanoğlu!

Kadınsan bir erkeği
Yatağına alıp, özelini paylaşıyorsan
İsmine leke getirmeyecek
Sevgiyle, saygıyla önüne sunacaksın
Kadın olmanın faziletini..!
Paraya pula tamah etmeyecek
Bir kuru soğana talim etsende
Erkeğim diyip baş tacı edeceksin
Gönlüne, yüreğine..!
Kadın gibi kadın olacaksın
..... ey Havva' dan olma Kadın Milleti...!!!

Erkeksen, bir kadını
Koynuna alıyorsan
Beraberken
Kadın kim olursa olsun
Namusun, helalin bilecek,
Koruyup kollayacak
Helaline haram katmayacak
Bahanelere sığınmayacak
Erkek olmanın erdemini
Ortaya koyacaksın...!
Namerde muhtaç etmeyecek
Kurda kuşa yem etmeyecek
Adam gibi adam olacaksın
..... ey Adem'den olma Erkek Milleti...!!!

Şu üç günlük Yalan Dünya da
Kadın kadınlığını, erkek erkekliğini
Bilecek...!
Hiç bir kadın onursuz...
Hiç bir erkek şerefsiz...
Olacak kadar niteliksiz değildir
Sevmeyi, saymayı, namusu, şerefi
İnsan olmayı, kalmayı bildikten sonra
Yerin göğün yaratıcısı Rabbimin yarattığı
Adem'den olma Havva'dan doğma
..... ey en büyük kitaba sahip Müslümanlar

Cenab-ı Allah
Kadına Ana olmanın ulvi erdemini
Erkeğe Baba olmanın yüce şerefini
Bahşetmiş iken,
Kul olarak ne haddine
Aşağlayıp, hor görmek
Unutma ki
Bugün varsan, yarın yoksun

Haddini bil, yoldan şaşma,
..... ey kul denen varlık...!!!

Kadın ol, erkek ol
Ebediyete giderken
Yürekler yürekten dokunduğun
Sözünü tutup yerine getirdiğin sürece
İki arşın bezde yer tutar
Yüreğinin götürdüğü hayır kadar
Hayırla karşılaşsın!
İki cihanda ulaştığın merteye ise
Hakettiğin Mertebedir..!
Şapkanı önüne koy düşün
"Tarlaya ne ekim ki ne biçeyim" diye
Boş yere isyan etme,
.....ey topraktan gelip toprağa giden insanoğlu!

22.01.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1073609/ey-topraktan-gelip-topraga-giden-insanoglu.html>

Huzura Giden Hak Yolu

Sabah olmak bilmeyen geceler de
Gönül bağıcı sancılar sardı
Gülüşlerin arkasına gizledim
Kan damlası esir yüreğimi
Sinem de oluşan tomurcuk gülleri
Açmadan soldurdum
Gönül feryat figan ah eylerken
Yeni doğan günle birlikte
Hayat şarkılarına
Sevdamın uçsuz bucaksız
Maviliğini döşedim! Özgürlük tadında

Bir melodi kalsın
İstedim
Çalıp söylenecek
Ezgilerden yarınlara...!!

Hakikat bahçesine erip
Şiirler yazdım her dilden
Herkes payına düşeni
Bulup çıkarsın diye
Boncuk boncuk dizilip
Yüreklerle ince ince işlenip çekilirken
Gönül tesbihi
Gözyaşı pınarlarından akan
Hakikatın zezem suyu
Susuz kalan yürekler de dua olup
Bir nebze de olsa
Kızıl kıyamet yüreklerle su serper... diye

Aşka sevdaya dair
Umutları, özlemleri, sitemleri...
Sakladım her bir dizesine...

Maziden geleceğe hükmeden
Hicran, hercai dolu geceler de
Sakilerin Azraille dans ettiği
Küflü Meyhane masalarında
Yüreklerin ıslak kaldırımlarına
Hükmedecek
Vuslat dolu güneşli günleri
Sayıkladım durdum ..!!

Yolunu beklerken düşler sokağın da
Doğuş saydım...!
Yolu ona çıkan her ölümü!

Gözyaşlarını
Yağmur yüklü bulutların
Kanatlarına sakladım
Gözyaşı saklı yağmur damlaları
Kimbilir belki de
Yağmur sonrası açan güneş gibi
Yolunu kaybeden sevdalı aşıkların
Gönül yoluna
"Gonca gül olarak düşüp de güller açtırır" diye...

Has bahçesi talan edilmiş
Gönüller de

Kim bilir ne hazineler saklı kalmıştı

Kim bilebilir ki
Mucize dolu hazine sandıkları
Hangi gönlün, gönülden ettiği
Dua Kapısında
Hangi kul için açılmak üzere saklı kalmakta
Yeter ki
Huzura giden hak yolundan ayrılmayıp
Kul, kula dualarını esirgemesin..!!

Cenab-ı Allah'ın hikmetinden
Sorgu sual olur mu...?

20.01.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1073795/huzura-giden-hak-yolu.html>

YAŞAMAK ÜÇ "S" KURALI

Yaşamak sevmektir sadece sevmek,
Varınla, yoğunla sevmek,
Yüreğinde hissetmek,
Sonuna kadar mücadeleyi elden bırakmamak...
İnsanları olduğu gibi kabullenmek,
Kabullenirken kendini incitmemek,
Saygı duymak, kendine, ötekine, berikine...
..... Olup biten güzellikleri görürken
..... Yaşanan kötülükleri farketmek!
..... Unutmamak, unutturmamak!

Bir şarkının notasında
Bir türkünün ezgisinde
Bir şiirin dizelerinde
Bir yazının anlamında
Bir gülün kokusunda
Bir baharın canlılığında
Bir kışın kara yazısın da
Bir Güneşin doğuşunda
..... Tutunmaktır
..... Kendini bulmaktır..
..... Vazgeçmeden direnmektir...

Yabancılaşmadan..!
Ötekileşmeden..!
Sorgulamak ama yadırgamadan
Anlayarak, hissederek, bütünleşerek,
Prangalara boyun eğmeden
Özgür olurken, esir etmeden
Anaların söylediği ninni tadında
Sarıp sarmaladığı şefkat tadında
Babanın kol kanat geldiği sahiplenme tadında
.....Yok ederek değil var ederek!
..... Ben değil Biz diyerek!
..... Yaşarken yaşatarak!

Hayata sevgiyle, umutla, paylaşarak...
Yaklaşmak, kucak açmak
Doğuşa inanmak,
Ölümü kabullenmek
Karanlıkları aydınlığa kavuşturmak
Gülü soldurmadan
Yüreği küstürmeden, dokunmak!
Kısaca yaşamak üç "S" kuralı
..... Sevmek!
..... Saymak!
..... Sunmak!

22.01.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1074078/yasamak-uc-s-kurali.html>

Gökyüzünden Yüreğim Yüreğine Gülümsüyor

Gece bitip sabaha ulaşırken
Bir kalemi mi daha kırıp atsan da
Gönül evinden küskün kırgın gönül evime
Sanma ki
Çıkmaz sokaklar da
Sana çıkan sevda yolları
Yönünü kaybedip yolunu şaşırır

Şunu bil ki
Ateşten gömlek de olsa sevdan
Zehir zemberek olsa da dilin
Ölüm koksa da her bir nağmen
Hercai olup söndürsen de umutlarımı
Senden gelen her belaya Panzehir' dir
Yüreğim de yanan sevda ateşin

Bilmez misin...?
Dört başı mağrur yarım
Gülü gül yapıp güzel kılan
Dalında ki dikenlerdir
Dikenler, batıp da kanatsa da ellerini
Yüreğinin derinliklerinde hissetsen de acısını
Vazgeçmen, geçemen
Gönlünde çiçekler açtıran
Hiç bir gül dalından...

Ey benim gönlümün karlı dağı
Sana olan yürekten sevdam
Anka kuşları gibi
Küllerinden içim de yeniden yeniden doğar
Kış günü karda açan kardelen çiçeği gibi
Gönlünün kara kışlarında çiçek açar, boy verir
Baharı müjdeleyen ılık meltem gibi
İçimde ılık ılık eser acizane ruhuma Can verir
Serçe kuşundan akacak iki damla gözyaşı gibi
Yüreğimden akan iki damla gözyaşın da
Son bulurken, mahşer de doğar....!!!

Yürek konu sevda denen bu yola
Sevmek için sevmeyi.
Gönlünü gönlüme oyuncak değil
Gönlünü gönlüme eş bildi
Allah katın da
Gün gelir de sin olursa bu yürek
Rabbim Şahidim Olsun ki
Gökyüzünden
Yüreğim, yüreğine gülümsüyor olacak

23.01.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1074300/gokyuzunden-yuregim-yuregine-gulumsuyor.html>

SEVDAM

Beyhude geçen sevdamı
Laf anlamaz yüreğinden
Yüreğime alır da giderim
Sevdiceğim
Sen yeter ki zlme..!
Hayat denilen girdap da
Sevdiklerimin fani ölümüne
Yüreğimde kucak açtım...

Kimler, neler gitmedi ki
Sağnak yağmurlara esir olan
Sevgi yüklü yüreklerden..?
O yüzden
Yüreğim de yaşayan
Sevgi sinlerine
Bu gitmeler gitme değil

Gözlerimden akmayan
Gözyaşları
Yüreğimden aktı
Kanatırcasına
Yine de vazgeemedim
Yasaklara gebe
Deli Sevdam' dan
Kahkahalar atarak
Güldüm...!

Glşlerimin arkasında ki
Gzyaşlarımı göremeyen
Yürekler
"Deli" dedi
Gocunmadım bir kez olsun
Çünkü
Deli damgası vuranlar
Farkında değildi
Sen gibi
Sevmek
Seven kalp için
Delilik değil zır delilikti

Bilemediler Sen gibi
Giderken
Sevgimi yüreğime alıp
Gittiğimi
Güneş karası Sevdanın
Sevgi Güneşi olup
Dipsiz kuytu gecelerim de
Kapkaranlık Dnyamı
Aydınlatıp ısıttığını...!

Sevdam
Yüreğinde bin kere lse de
Yüreğim bir kere vazgeçmez
Sen diye atan
Zır deli sevdadan

Sevdanın
Delilik değil zır delilik oldugunu
Bilenler "Ben" gibi

Bilmeyenlere "Sen" gibi
Anlatıp öğretsin ki
Dilden dile yürekten yüreğe
Yüreklerde ölmesin
Sevginin Ölümsüz Ebedi Gücü

24.01.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1074643/sevdam.html>

Aydınlığa Atılan Kör Neşterler

Karanlık günler varsa şu an
Geçmişte
Kendi dünyamız da
Kendi ellerimizle yarattığımız
Canavar ruhumuzun eserdir...

Hayaller nedir? Nasıl kurulur?
Kurulan hayaller nasıl yaşanılır/yaşatılır
Hiç bilemedik,
Belki de bilmek istemedik
Gönül güzelliğinden yoksun
Kullar
Dünyanın derdini çocuk yaşta
Küfeye yükleyip sırtımıza vurdular
Hadi "Sırtlan" dediler
Fitratında
Duyarlı, hassas, merhamet, vefa...yükü
Kocaman yürekler olarak aldırmadık
Gözlerimiz ışıl ışıl ışık saçtı
Dudaklarımız gülücükler yaydı
Afilli kan kırmızısı al yanaklar
Bir gün olsun yüzünü soldurmadı

Şelek şelek yük , yük değil
Onlara göre görevdi
Lâkin
Küçücük bedene onca yükü yükleyip
Görev sayan kullar
Kendi görevlerini unuttular
Fora yelken açtılar karanlığa...!

Onca yükün altından
Kalka bilir mi, ezilir mi...?
Küçücük yüreğin iki büklüm olup
Alev alev kör ateşlerde yanar mı
Heba mı yapılan onca zulüm...? diye
Düşünmediler,
Belki de düşünmek istemediler

Kör nefislerine
Aydınlık geleceği kurban verip
Karanlık geleceğe fora dediklerini
Kararmış gönlü kör gözler
Görüp farketse de uyanmak istemedi
Derin uykulardan
Bakarken kör olmak
Menfaat çıkar ilişkisinde
İşlerine geldi...

Sus konuşma
Büyüklerin işine karışma
Yediğin önünde yemedigin arkanda
Ne istedin de yapmadık
Biz yiyecek ekmek bulamazdık
Dedilerde dediler....

Yorgun bıkkın
Düşünmeyen, sorgulamayan
Üretmeden alan
Duyarsız, sorumsuz
Dinlemesini bilmeyen...

Gelecek vaatetmeyen
Bir nesle imza attılar...

Sözüm ona şimdilerde herkes
Ağıtlar yakıyor
Dürüstlük abidesi kesiliyor
Ha unutmadan
İşlenen suçlar her zaman olduğu gibi
Ya Allah ya bismillah diyerek
Arşın arşın yıkılıyor
Yoksun masum kanadı kırık
Kızıl kıyamet olsada direnen
Aydınlık kokan
Bir kaç yigit yüreğe....

Kendini görmeyen görmek istemeyen
Bir neslin yetiştirdiği her nesil
Gelecekte
Aydınlığa giden yolda ilerlemeye atılacak
En büyük kör neşterdir...!!!
Aydınlık günler karanlığa gebeyse
Her karanlık eserde biraz da olsa
Kendi imzamız var....

Haydi Millet olarak uyanıp
Haydi hep birlikte
Ya Allah ya Bismillah diyip
Fora Aydnlık Neslin Altına
Imza Atmaya Fora....!!!! diyelim.
27.01.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1074968/aydinliga-atilan-kor-nesterler.html>

Gönül Sarayından Kalkıp Giderim

Gönlüme yar diye seçip,
Ömrünü ömrüme can yoldaşı bildiğim yâr
Yaban ellere atmayıp Can Kulağıyla dinlersen
Hercai saydığın gönlümden, hicran dolu gönlüne
Son bir çift sözüm var...!

Düşünmeden ettiğin
Binbir türlü vaatlerle dolu sözlerin gölgesinde
Sevda denilen umman denizlere yelken açtım
Gönlüm sevda denizinde yol aldıkça
Anladım ki
Yüreğim aşk ateşinde yanıp kavruldu,
Kavrulduça
Ruhumda ki susuz çorak topraklar da
Sevdanın bin bir dili çiçekler boy verdi
Ah sevgili yarım ah
Canımı/canını yakıp kavuran ateş
Sönmeye mahkum saman alevi miydi ki
Severken vaz geçtin
Rabbimden reva mı seven yüreğe yaptığın bu zulüm
Haydi söyle ateşten parça ateş karası sevdam...!

Yüreğim yüreğine koşarken
Tenim aşkın kor ateşlerde yanarken
Gözümde yoktu
Ne para pul, ne de başka yürek
Has bahçemin hakkaniyet kalemi
Sevdana diz çöküp dualar etti gün boyu
Gönül sazımdan dökülen
İnci tanesi nağmeler yüreğine dem vururken
Eriyip yok olduğumu
Görmez misin
Görmezden mi gelirsin..?
Haydi söyle, gönüldağımda boy veren mert yüreklim

Ahu bakışlı, ürkek yürekli, yaralı ceylan misali
Yüreğin yüreğim de boynu bükük yaralı kaldı
Seven yüreğimi, devasa yüreğine
Misafir edip namerde muhtaç etmek mi yakışırdı
Yoksa
Bağrına basıp baş tacı etmek mi yakışırdı..?
Haydi söyle gönlümün tek efendisi can yarım...!

Şimdilerde kalmasa da senden bana tek Şüheda
Onurum bir defa değil bin defa kırılrsa da
Yüreğim dilenci olup el açsa da yüreğine
Gözlerime bin defa mil çekip boyasan da al kana
Seven gönlüm sevmeyen gönlünde oyuncak olup
Güz gülleri gibi savrulsa da ordan oraya
Yüreğin vazgeçsede yüreğimde yaktığı alev topu ateşten
Unutma ki
Sevmek yürek ister
Seven yürek, yüreğini korkak alıştırıp
Sevdiği yürekten vazgeçmez, geçemez
Bilmez misin,
Bilmezden mi gelirsin...?
Haydi söyle gönlümü çalan aşk hırsızım...!

Sevdam yalansa gönlüne, yoksam gönlünde

Bu sevda da tek suçlu yanan yüreğimse
Allah şahidim olsun ki
Yönün Kiblem olsa bakmam bir daha
Kalkıp giderim
Gönül sarayından gönül sarayıma
Razı olur yaşarım kendi dünyamda
Gönlünde gönlüme reva gördüğün Cenneti yada Cehennemi
Haydi yeter artık susma! Yeter ki ses ver Cantanem...!

31.01.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1075420/gonul-sarayindan-kalkip-giderim.html>

Yolum Hak Yolu

Toprak koksa da her anım
Vazgeçmedim, vazgeçmem
Doğru bildiğim yoldan
Boncuk boncuk olsa da gözler
Yürek karalar bağlasa da
Gamzeler unutsada gülmeyi
Yürürüm kendi yolumda
Benim yolum hak yolu..

Vicdan susup kör olsa da
Heyhat geçen ömürler de
Vicdanım dile gelir hak yolunda
Meşakkatli olsa da
Yarına umutla bakan yollar
Musalla taşı gittiğim yol da
Bir değil bin defa boy gösterse de
Eyvallah der gene de boyun eğmem
Gittiğim özgürlük yolundan

İman giderse naçizane bedenden
Yolum yol değil bilinsin isterim
Mayam bozuk değil çok şükür
Sol gösterip sağ vurmam
İnsan olmaktır hedefim
Bilirim ki fani dünya da
Cellat gelmeden başa
Gönüllerde taht kurup
Yüreğim de yanan hak yoluna
Hayırla vuslata ermektir

Vicdanı rehber olan
Merhameti yoldaş yapan
Sevgiyi saygıyı ışık eden
Vatanı, Bayrağı, Kuran'ı Kerim'i
Baş tacı edip kadir kıymet bilen
..... varsın çıksın yoluma
Sakın ha sakın
Karışmasın yoluma başka yollar
Herkes edebini takınıp yolunu bilsin

İnsanlık
Özgürlük
Mustafa Kemal Atatürk
Hak Hukuk Adalet
Türk İslam
Vatan, Bayrak, Ezan
..... yolu yolumdur
Yolum nağmerde boyun eğmez
Bu böyle bilene
Yoluma bir değil bin CAN feda olsun
Yolu yolumdan geçenlere selam olsun

05.02.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1076830/yolum-hak-yolu.html>

Bir Tutam Sevda anları

Rabbime gece gündüz yalvardığım
Sevgiye doyamadığım anlardan
Senden Geriye
Cam kırıklarıyla dolu bir yürek kaldı
Can yakıyor, can yaktıka
Sevmeye/sevilmeye değer tüm saatleri
ıkarmak istiyorum
İstedike yenileri ekleniyor
Vazgeiyorom
"Kanasın kanaya bildiği kadar" diyor
Susuyorum...!

Alev alev yanan ateŖte
Ruhun nasıl can ekiŖtiđini
Hicran geçen mrn
Burunda buram buram toprak koktuğunu
Dönülmez yolların çıkmaz sokaklarında
Gönlün deli divane olup inlediğini
Uykusuz gecelerde
Yüreğin kr sağır eden karanlık sessizliğini
Susuz kalan ruhun
llerde serap peŖinde nasıl koŖtuđunu
..... bilmek istemezsin ey sevgili..!

Bırak bahaneleri gel otur sol yanıma
Otur ki açılsın has bahçenin gönül kapısı
Yürekten yüreğe
Masallar değil hikayeler fisıldayalım
GneŖle ay olalım karanlık dünyamıza
Yıldızlar dönüp pervane olsun
Gönülden kopup gelen sevdanın gücüne
Sanma ki terk eder gerçek sevenler meylini
Kurtlar, kuŖlar Ŗahit oldu Rabbin yazgisına..!
Gr artık ey sevgili...!

mrden giden gidene
Diz çöktüm varlığın da yokluğuna her an
Varsın bozguna uğramasın inanan yürek
Gel koma beni alnıma yazılan adından
Anladım ki
Kaçmak zm değil alna yazıldı adımız
Meyletmem/ meyledemen gayrı
Bedeli peŖin ödendi bu sevdanın
Yüreklere kalmadı borcumuz...!

Biliyorum ki
Tekrarı yok artık bu vagon son vagon
Ömrümüzün son deminde
Kalbe dŖt bir tutam sevda anı
İster vuslat dolu mutluluk Ŗarkısı alalım
İster hicran dolu hüzün Ŗarkısı alalım
Yeter ki
Gönülden alalım
alalım ki
Gönülden kopup gelen ahenkli melodiye
Diz ksn Kâinat'ta ki tüm yürekler..!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1077652/bir-tutam-sevda-canlari.html>

Geldik Gidiyoruz

Tertemiz geldik dünyaya
Etrafta olup bitenleri
Saf bakışlarla
Konuşmadan
Tanımaya, anlamaya çalıştık
Gülücükler saçtık herkese herşeye

Günler geçtikçe ömürden
Büyüdük, serpildik, boy verdik
Zaman içinde
Bazen
Kırıldık, ezildik, canımız yandı...
Bazen ise
Sevdik/sevildik, mutlu/mutsuz.. olduk
Kimimiz ders aldı
Kimimiz ders almadı
Yaşananlardan

Kimimiz
" Ben yaşadım onlarda yaşasın"
Kimimiz
" Ben yaşadım onlar yaşamasın"
dedi
Hal böyle olunca
Kimileri
Unuttu, unutturdu
Kirletti tertemiz doğuşu
Kimileri
Unutmadı, unutturmadı
Aydınlık, umut...saçtı evrene

Yüreklere
Ne ekersek onu hasat ederiz
Yaşam, ömür
Bizim
Bizle
Doğar/büyür/ölür
O yüzden
İnsanlığa
Hayırla gelen doğuş
Hayırlı geçsin ki
Hayırla son bulsun..
Heyhat ömre
Heyhat
Geldik gidiyoruz...

11.02.2017 Ankara 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078112/geldik-gidiyoruz.html>

Yolunu Yol Bil

Adamlık, insanlık nedir
Bilmeyen karşısın da
Gel de sus susa bilirsen
Amma velakin
Seviyedir insanı edepli kılan
Sen gel uyma bunlara
Laftan anlamayıp olsada
Hakları dayak
Lakin gel uyma sen bunlara
La havle çek, var git yoluna

Gücü, ilim/irfan,
Yolu, hak yolu
Yüreği sevgi, saygı
..... olanları baş tacı yap
Yolu eğri,
Yolu yol olmaktan çıkmış
Çakıl taşlarını ise
Yolun bir kenarına al bırak

ve

Yolunu doğru yol bilip
Arkasında durabildiysen
Gönülden gönüle köprü
Kurduysan/ kurabildiysen
Yolunu yol bil,
Yolunu yol bilenlerle
Baş koyduğun insanlık yoluna
Arkana bakmadan devam et

12.02.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078314/yolunu-yol-bil.html>

Sizle İnsanlık Ölmez

Anaya, baciya laf atarlar
Erdem, değer, namus bilmezler
Yürek desen
Sanal da mangal kadar
İcraata gelince koflar
Yalakalık diz boyu
Dilleri başka
Yürekler başka konuşur
Boyun eğerler en ufak menfaate
Dik duruş nedir bilmezler
Bak hele bak sen şu ırsızlara

Yedikleri ekmeğe ihanet ederler
Vatan, Millet, Din... derler
Yemedikleri halt,
Kırmadıkları ceviz kalmaz
Vefa, saygı, sevgi nedir?
Bilmezler
Sonra çıkar vaaz verirler
Sığırırlar kendileri gibi bir kaç edepsiz
Aydın, yürekli görünce sinerler köşeye
Bak hele bak sen yüreksiz edepsizlere..

Dilde başlayıp dilde biten hiç bir sözün
Gönüller de yoktur hükmü bilesin
Yürekten kopup gelen varsa
İnsan gibi birkaç tavır/ davranış
Gönüller de vardır hükmü bilesin
Hiçbir şey bilip yapamıyorsan
Sen seni bil otur edebinle
Lafla gemi yürümez,
Sizle insanlık ölmez....!!

12.02.2017Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078832/sizle-insanlik-olmez.html>

Sevda Ateşi

SEVDA ATEŞİ

Meçhul denizlerde
Ağır aksak yol alan
Geminin rotası gibi
İki tarla arasında kalan
Yürek pare gönlüm
Aşkın kısır döngüsünde
Sevdaya "Rastgele" diyerek
Deniz deryası gönlümde
Ağır aksak rota çiziyor...

Dümen kırıp yol aldıkça
Ruhumda esen fırtınalara
Kimi zaman suskunluğu
Kimi zaman çığlıkları
..... heybemde azık edip
Arafat dağı aratmayan
Gönlümde uyuyan aşk ateşine
Zaman zaman "Fora" derken
Zaman zaman da "Eyvallah" diyorum

Gönlümde yatanlar
İki bilinmeyen denklem gibi
Bazen kalpten çözüm bulurken
Bazen de boğazım da düğüm düğüm olup
Yutkunamadan
Aşka buğulu bakan gözlerde
Derinliklere inmeden kayboluyor.

Biliyorum ki
Sevda ateşiyle oyuncak olunmaz
"Ah" dedikçe yürek,
Kör ateşlerde yüreğin yanar
Kırk bahanen olsa da yüreğinde
Vebali geçti mi boynuna
İki Cihan bir araya gelse de
Elinle yaktığın kor ateşlerde
Yanan yüreğe/yüreğine bulunmaz çare

Aşktan anlayana ise
Sevda öyle bir ateştir ki
Vefasız, hercai yürekleri
Kör ateşlerde alev alev yakarken
Sevdaya yürekten inanların
Yüreğinde başlar yüreğinde biter

22.02.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1080782/sevda-atesi.html>

GÖNÜL DAĞIM

Gönül dağıma karlar yağsa da
Hasbahçemin gülleri talan olsa da
Bülbüller susup konmaz olsa da
Yüreğimden akan gözyaşları
Gözlerden kanlı irin olup aksa da
Koklamam üstüne senden başka gül

Gönlüm deli divane olup yollara düşse
Seyyah olup diyar diyar gezse de yaban ellerde
Sarıp sarmaladığın göğsünde avuttuğın
Ateşten yanıp tutuşan bi çare gönlümde
Hicranın vuslat olduğu karlı dağım eriyip yok olsa da
Aramam, bulmam istemem senden başka karlı dağ

Gönlüm gönlünde oyuncak olsa, çalsan da yerden yere
Zehir zemberek zehir akıtsan da gönlünden gönlüme
Kadir kıymet bilmeyip koklasan da binbir çeşit gül
Herkesi dost bilip düşman bilsende sen diye inleyen gönlümü
Bir gün olsun nice oldu hali, aç mı susuz mu...? diye
Düşmesede aklına, vazgeçmem, geçemem yüreğime attığın kor ateşten

Sen iki dudak arasına yazarken sevdanı
Ben alnıma kazıdım sevda diye adını
Uğruna feda ederken değerleri an be an
Cehennem kokusu sarsa da dört bir yanımı
Rabbime dualar eyledim, yüreğine an be an
Cennetin baş köşesinde misafir ettiğin
Kullarından eyle diye...

26.07.2017 Pınar ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104021/gonul-dagim.html>

Bir Gider Bin Geliriz

Aç susuz kaldık, namerde boyun eğmedik
Bir heves uğruna namusu kurban vermedik
Namus, vatan millet, bayrak, din uğruna
Canımızı siper ettik, dar ağacına giderken
Şahadet şerbetini içip, eyvallah dedik..

Namusumuza göz dikenleri, amenna diyip
Aynı sofrada oturup kadeh kaldırmadık..
Kadın, çoluk çocuk, genci yaşlısı ayak yalın
Cepheden cepheye koşarken düşünmedik
Keseler dolsun, evlatlarımız gemicikler alsın

Bizler şanlı bir milletin çocukları olarak
Gözlerimizi açıp dünyaya nam saldı
Sevmelere kıyamadığımız ana kuzularımıza
Bu Vatan uğruna ellerine kınalar yakıp
Askere yollayıp Vatan sağ olsun dedik...

Dalgalan Ey Nazlı Hilal, Sen yeter ki dalgalan
Dalgalan ki şahadet şerbetini içen yiğitlerin
Gözü yaşlı analarımızın, bacılarımızın..
Doğmadan yetim kalan çocuklarımızın..
Başı önünde, boynu bükük, yüreği kan ağlamasın

Namerde boyun eğersek, kopsun başımız
Bu Vatanı peşgeç çekersek, lal olsun dilimiz
Unutursak şahadet şerbeti içen Şehitlerimizi
Cehennem ateşinde kavrulsun yüreklerimiz
Doğru bildiğimiz yolda Ölmek var dönmek yok

Bilmeyenler bilsin, öğrenemeyenler öğrensin
Yolumuz Mustafa Kemal Atatürk'ün yoludur
Dönersek yolumuzdan bir adım geri bilinsin ki
Analarımızdan emdiğimiz ak süt haram zıkkım olsun..
Türk Doğduk Türk Ölürüz, Bir Gider Bin Geliriz...!

27.07.2017 Pınar ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104153/bir-gider-bin-geliriz.html>

Yürek Yarası Gönülde Dile Geldi

Ansızın bir sonbahar akşamı çıktın karşıma
Öyle candan, öyle doğal davrandın ki
İşte dedim "dürüst sevgi dolu adam gibi adam"
Hiç aklımda yokken sonbahar yaprakları gibi
Binbir dilde sevgi tohumları ektin Can evime

Hele birde her telefon konuşmasının arkasına
"Allah'a emanet ol, bol bol dua et, namaz kıl.."diyerek,
Telefon kapamaların yokmuydu beni benden alan
İster istemez san ki;
Rabbim, "işte dualar edip istediğin yarı,
Karşına çıkardım, duaların kabul oldu" der gibiydi

Günler gelip geçiyor sevdan yüreğime kazanıyor
Rabbime her gece dualar ediyordum varlığın için
Sanki umutlarım, hayallerim tek tek vucu buluyor
İcimde saklı kalıp kilit üstüne kilit attığım
Sevgiye, inanca, güvene, dair ne varsa günden güne
Can bulup, varlığınla tüm benliğime kök salıyordu

Ansızın bir ilk bahar sabahı kara bulutlar çöktü
Dost dediğin insanlar sinsice saldırırken sevgime
Düşman bildin tertemiz, çıkarsız gül kokan sevdamı
Acımadan yapıştırdın tokatı en afillisinden suratıma
Aldırmadım karlı dağım dedim koştum arkandan
Namusun, sevdanın yanında esemesi mi okunurdu ki...?
Hiçe saydım değer verdiğim ne varsa onuru, gururu....

Anlatamadım sevdamın büyüklüğünü kalbine
Aşladığın tüm değerleri yok saydın birer birer
Düştükçe üstüne sevgiyle hor görüp zehir akıttın
Gönlümde kurduğun gönül tahtını söküp attın
Olsun be deli gönlümün deli sevdası gönül yarım

Değil mi ki ben seni Allah katında gönül parem saydım
Değil mi ki ben seni Can dan öte Can saydım
Cennetten vazgeçip sana olan sevdamı cennet saydım
Var git sevdama karalar bağla, deli divane say
Ne olur ki ...?
Yeter ki...
Rabbimin ikrarı olsun kalbimin sende kalan yarısı

Ben seni her şeyinle, her halinle sevip yüreğime eş seçtim
Zerre elem, keder değsin istemedim her zerreme Can diye yazdım
Parmağımda ki alyansı, iki cihanda nikahım saydım
Şayet bir gün
Kavlime haram getirirsem boynumun borcu olsun
Sine girerken ak kefenim kara kefenim olsun...!

28.07.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104455/yurek-yarasi-gonulde-dile-geldi.html>

Musalla Taşına Giderken Yüreğini, Yüreğim Saydım

Anlamadın sana olan yüce sevgimi
İcine ettin tüm duygularımın
Üstüne çıktın vaaz verdin
Duyan de sen değil ben buldum sanır
Al senin olsun tüm dünya tüm insanlar
Sen iyi ol varsın beni kötü bilsinler
Her şeyi bilen gören var elbet bu dünya da

Sanma ki kalır bu dünya sana
Elbet bir gün hesaplasırız Mahşer denen yerde
Hasbahceme katıksız sevgimi koydum
Rabbime hayır dualarla adını yazdım
Ciğer parem saydım her yeni doğan günde
Ciğerime kor ateşler attın, hiçe saydın gönlümü
El alemi güldürdün, düşmanını dost bildin

Nara geldi hasbahcede solan güller, bülbüller,
Etrafında döne döne eridim muma döndüm
Verdiğin sözleri unutup koydun tek başıma
Sığıp yaslandığım omuzun koydu beni her illete
Yapma etme gözümün nuru, Can parem dedikçe
Yüreğimden gözlerime akan kanlı gözyaşlarım
Sele döndü, her damlası al kanlara boyandı..

Vardır elbet bir çaresi sevdadan anlamaz yüreğin
Varsın gitsin, bin bir çeşit güle, koklasın dursun
Şayet, bir gün anlarsa o vicdandan yoksun gönlün
Can evine batan güllerin amansız diken acısını
Bil ki yüreğime ettiğin kara tohumdur, yediveren
Sevda denen yolda, başımı koydum Seni yar bildim
Musalla taşına giderken yüreğini, yüreğim saydım....

Artık var git yoluna..!
Halden anlamaz...
Dilden anlamaz...
Gönülden yoksun yarım..
Kalmadı halim Sana giden
Yol tükendi, Ben tükendim..

02.07.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1104902/musalla-tasina-giderken-yuregini-yuregim-saydim.html>

Gün Ola Harman Ola Babayığitler Er Meydanında

Gülen gözlerim, sevgi dolu bakışlarım vardı
Her şeye rağmen umutla bakan bir çift göz
Unuttum gülmeleri ışıltılı sevgi dolu bakmayı
Gelen vurdu giden vurdu, dert üstüne dert ekledi
Kime abla, kardeş arkadaş sevgili dedimse
Sırtımdan vurup, hançerleri sapladı al kanları buladı

Boşverdim artık her şey masal oldu, bin cefaya razıyım
Yeter ki onlar sağ olsun, onlar iyi olsun,
Varsın gitsin Ben insan olamadım, onlar olsun ne çıkar
Adalet, hak hukuk kaldımı ki canımdan can
kopsun

Pınar ne yaptıysa kendine yaptı, dertten derde girdi
Kim duydu kim suçluluk duydu...?
Pınar çağıldı durdu kendi çaldı kendi söyledi
Adı çıktı dokuza inmedi sekize, Tek suçu vardı
Bir yudum sevgi her yüze güleni dost bildi...

Şimdilerde yükledi sırtına küfe, düştü yollara
Aklı oldu virane, yüreği oldu pare pare yara
Kim duydu kim gördü dün için sensin diyenler
Bugün oldu bir numaralı düşman hepsi inkar
Vurun abalıya elbet bir gün vurur abalıda size
Vardır elbet bir bilen, gören bir duyan oda vurur
Atış serbest nasıl olsa bu dünya sizin dürüstlük ağır

Yüklenen küfe konacak bir gün teraziye ağır gelecek
Terazinin bir gözü yandım anam desede yoktur ilacı
Mazlumun ahı yakacak çare olmaz yapılan ibadet
En büyük şahadet şerbetimdir, Mevlaya düştüğüm gün
Kuldan gelene değil mevlamdan gelene razı bu gönül
Gönül gözüdür insan insan yapan, körse gözün
Boşadır tüm insanlık bunu bilir bunu söyler
İkrarı saklıdır Rabbim de gün ola harman ola
Babayığitler er meydanının da göreliliğe gele yürek

16.07.2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1107123/gun-ola-harman-ola-babayigitler-er-meydaninda.html>

GÜNAHSIZ MASUM SEVDA

Bir ayrılık saati daha geldi çattı, hiçler dünyasından
Hüzün yaprakları savrulurken yüreğimi deldi geçti
Yüreğim al kanlara boyandı, buda geldi geçti anam
Ömrüme yar diye bel bağladığım karlı dağım
İflah olmaz dertlere buladı da ak kefeni gönlüme biçip
Ölmeden diri diri mezara soktu da arkasına bakmadan gitti

Derdim dert değil, Rabbim onca derdin arasında
Zerreden ibaret, sırat köprüsünden ince, baldan tatlı..!
Gönlüm meyletmez artık başka yare Senden gayrı
Senin verdiğin Canı Sen almayıp evlatlarıma bağışlar iken,
Yar diye koynuma alıp ömrüne ömrümü adadığım kulun
Canımı candan can bildiğim evlatlarımdan aldıda gitti..

Gönlü gönlüme eş, sözünü namus bildiğim karlı dağım
Nağmeler yapıp yeminler ederken mukaddes değerler üzerine
İstememiştım ki
Evde ki nazlı yarin yüreğinden gözlerine bir damla aksın gözyaşı
Yüreği kor ateşlerde yanıp ateşten gömlek giyip karalar bağlasın..
Rabbim den tek isteğimdi
Koynuma alıp katın da yar, eş bellediğim kulun
Yüreğimde yanan kor ateşlere bir damla su olup söndürsün
Mukaddes katın da gönlünde/gönlümde gül kokulu eş olum/olsun da
Yüreğlerimiz huzuruna gelirken günahsız gül koksun..

Günahsızdı sevdam amma velakin
Sevda, sevgi bilmeyen dertten anlamaz yürekler
Yürekler de iflah olmaz onmaz yaralar açıp pare pare etti
Kendini bilmez, görmez, Sen'den korkmaz vefasız kulların
Hırsları, egoları, pis nefisleri uğruna lekeledi sevgimi sevdamı
Gökyüzünün yedi kat katmanın da yürekleri verdi kor ateşi
İnanmışım güvendiğim tüm helal değerlere haram rubası giydirip
Gül kokusu yerine yüreklerimize attı bir bir gazap tohumları

Ben aciz bir kulum;

Niyetleri eğrisi doğrusuyla en iyi bilen gören Yüce Rabbim
Günahlarımla sevaplarımla el açıp, geldim huzuruna,
Semaya doğru göğsümü gere gere dualara ahlara karşı
Çıktığım sevda yolunda olduysa art niyetlerim,
Cehennem ateşlerine at beni, yoksa art niyetlerim
Ahlaksız edepsiz kullarının ellerine koma beni
Mükafatına da cezana da razıyım yeter ki senden gelsin

07.09.2017 Ankara P.Çetin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1115669/gunahsiz-masum-sevda.html>

GÖNÜL DENEN DERGAHIN NEFİS YOLU

Ey gamlı dertli deli gönül dert edip ötme gamlı gamlı
Gönül dağın da rengarenk gül kokulu çiçekler açtır
Tezdir bülbülün sinelere konup gönle göre şakıması
Sen yeterki çıktığın yolda nefsine ah almayı değil
Gönül gözünle bakıp yaşamayı yaşatmayı tercih et
Nefsine azık edip geçit vermez dağlara ser ol ışık ol

Şerde ki hayır da, hayırda ki şerde O'nda saklı
Neylese Mevlam güzel eyler! O'nu söyler O'nu biliriz!

Bilmez misin her kulun bir sınavı vardır nefis yolunda?
Kimi gönülden Allah der yüreğinde can bulur geçer
Kimi dilden Allah der yüreğinde son bulur kalır
Kimi gönül gözünü kapar Allar der nefsi ataşe atar
Bilirsin ki Rabbin yarattığı kul dediğin varlık çeşit çeşit
Doğrusu/eğrisi, riyakarı/sinsisi, zengini fakiri O'nda saklı

Sorsan hepsine hepsi kendi çapında doğru Müslüman
Düşünüp de koymaz ki yürekten bir kere elini göğsüne

Kimi kul helali/ haramı bilir katmaz helale haramı
Kimi kul helali/haramı bilmez katar helale haramı
Kimi kul helali/haramı ne bilir ne bilmez yaşar gider
İkrarı kulda değil yeri göğü Yaradan Allah da saklı
Gönül denen dergah elbet bulacaktır hasbahçe yolunu
İnsan denen her kul alacaktır gönlüne düşen nasibi

Ankara 25.09.2017 P.Çetin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119428/gonul-denen-dergahin-nefis-yolu.html>

KALPLE DİYAR DİYAR GEZİNTİ

Gözlerimiz kapalı gidiyoruz
Geçmişe, bugüne, yarınlara!
Ne çok inanmışız
Sahte gülüşlere
Sahte sevgilere
Ne çok güvenmişiz
Her "seni seviyorum" diyene
Seviyor ! diye
Ne çok hayallerimiz yıkılmış
Çocukluğumuz da, gençliğimiz de
Ne çok duygularımız sömürülmüş
Hevesler ihtiraslar uğruna
Ne çok umutlarımız feda edilmiş
Bencileyen duygular, çıkarlar uğruna

.....
Terazinin bir gözüne kendimizi
Bir gözüne onları koyup
Düşünüp; sorgulayıp, tarttık mı..?
Ne kaybettik ne kazandık
Ne kaybettiler ne kazandılar
İnsanlık, adamlık adına!
Eminim terazi dile gelir
" Dur, haksızlık etme bana,
Kaldıramam bunca yükü..!
Vicdanın, merhametin, adaletin
Ağır gelir tartısı
Giremem bunca vebale
Herkes gitsin kendi yolunda
Hak Teala dadır tartısı" ..!

.....
Şimdilerde belki de
Doğru bildiğimiz yolda
Seyyah olup geziyoruz
Diyar diyar...
Bazen konaklıyor
Bir yudum su içiyor
Bazen gece gündüz demeden
Yol alıyoruz
Yüreğimizin derinliklerinde
Yüreğimizi görenlere selam verip
" Allah razı olsun " diyor
Yüreğimizi yüreği gibi görenlere de
" Rabbim gönlünce versin " diyip
Arşın arşın adımlıyoruz
Geleceğin bilinmezine
Ne çıkarsa bahtımıza
" Cenab-ı Allah'tandır
Cenab-ı Allah kerim " diyip
Bizle birlikte tüm kulları
Yaradana havale edip
Şükrediyoruz..!
Dünümüze, bugünümüze, yarınımıza..!

.....
Kim bilir, kim bilebilir ki..?
Kimin ne olduğunu, ne olacağını..
Kimbilir belki de Bize düşen
Kalbimizle kalpere doğru diyar diyar
Uzun bir yulculuğa çıkıp

Payımıza düşene, paylarına düşene..
" Eyvallah! " demektir..
Kim bilir, kim bilebilir ki..?
Kalplerde ki;
Yaşananları, yaşatılanları, yaşanacakları..
Yaşamadan, görmeden..!

28.09.2017 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1120411/kalple-diyar-diyar-gezinti.html>

Sevgiye dair ne varsa yaşanır azizim

Sevginin açamadığı yürekte kilit yoktur açmasını bilene
Yeter ki sevgiye yürekten inan, yalan katma
Sevgiyi bilenler sevgiden anlar kol kanat gerer
Sevgiyi bilmeyenler gönülleri soldurur zamansız
Gönlünü sevgiden anlamayan namert yüreklerle değil
Sevgiyi yüreğinde yaşatan mert yüreklerle yola çık ki
Sevgiyi gönüllerde meze yapanlara meze olma be azizim

İnsan dediğin kul sevgi kelebeğine benzer inan ki
Kimine göre yürekte sönmeyen ışık olur ışık saçar
Kimine göre dilde harcanan bozuk para gibi harcanır
Kimine göre insanı insan yapan değer olur boy verir
Öyle anlar olur ki sevgi çiçekler açtırır gönüllerde
Öyle anlar olur ki sevgi açan çiçeği soldurur yüreklerde
Öyle anlar olur ki sevgi yüreği tek yürek yapar be azizim

Hani derler ya sevginin olduğu yer güllük gülüstanlık
İnanma her sevgi diyen yüreğe namerdi var mertti var
Kimi sevgiler vefayı iyi bilir kimi sevgiler hıyaneti iyi bilir
Ayırt etmek gerek gönül gözünle bakacaksın sevgiye
Kaybeden sen olmayacaksın hiçbir zaman seviyorsan
Kazanan olacaksın sevginin hakkını sonuna kadar
Vermek yaşamak yaşatmak için gönüller de be azizim

Sevgi bir muammadır gönüllerde kimse bilemez sonu
Emek ister iki bedende gerekirse bir çok bedende
Tek bedende birleşip tek yürek olmaktır ölümüne
Dilden dile değil gönülden gönüle/ gönüllere akmaktır
Bedeli ne olursa olsun ödemektir bedelini can pahasına
Sevgi, yolu yokuşa sürmez, yokuş yolu düze çevirir bilen
Sevgiye dair ne varsa herkes hakettiği şekilde yaşar be azizim

08.10.2017 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1120928/sevgiye-dair-ne-varsa-yasanir-azizim.html>

ŞEHADET ŞERBETİ İÇMEK

Kahpe bir kurşunun koparıp aldığı
Cansız beden kara toprağa verilirken
Gözleri boncuk boncuk bir çocuk..
Kara toprağı delip geçen
Yağmur damlaları gibi
Göğsü delinircesine, iç çekerek
Avluda toplanan kalabalığa dönerek
Çaresiz yalvaran bakışlarla
" Şehadet Şerbeti İçmek" ne demek?

Dünyadan bi haber masum bir çocuğun
Dilinden ansızın dökülen soru karşısın da
Yürekler sustu, diller lal, gönüller suspus oldu
Kançanağı sinelerden gözlere
Al kırmızısı gözyaşları aktıda aktı..!
Aktıkça yer gök derin bir sessizliğe büründü
Büründükçe sanki
Yer gök elden giden insanlığa
Sessiz sedasız ağıtlar yakıyordu..!

Velakin gel gör ki
Namert yürekler banamısın demedi
Ayakları hiç gitmedi, elleri hiç birleşmedi
Gönülleri bir olup kana kana içemedi
Vatan, Bayrak, Özgürlük.. uğruna can verip
Abı hayat suyundan...
İşte bu yüzden
Namert yüreklerin harcı değildi
Şehadet şerbeti içip
Şehit mertebesi vuslatına ermek..

Gözü yaşlı masum yetim çocuğum
" Şehadet Şerbeti İçmek" demek
Namert yüreklerin hiç bilip gitmediği
Vatan, Bayrak, Özgürlük uğruna çıkılan
Yüce hak yolunda
Mert yüreklerin, geride gözü yaşlı, boynu bükük
Ana-baba, yar, evlat bırakıp
" Ölmek var dönmek yok" diyerek
Can veren Mehmetçik' lerin
Dünyaya buram buram gül kokusu salarak
Cennette kevser suyunu kana kana içmesidir.

20/10/2017 Ankara Pınar ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123143/sehadet-serbeti-icmek.html>

KALDIRIM TAŞLARI SIRILSIKLAM

Kaldırım taşları bu akşamda sırlıklam,
Her taşı, bir bir yerinden oynuyor delicesine!
Geçmişten geleceğe ayak izlerini saya saya
Saydıkça bitap düşüyor bırakıyor ruhunu..!
Kapıya gelen Azrail de olsa buyur edecek
Çaresiz ağırlayacak en afillisinden..!!!

Kimler geldi geçti! Dile gelse de söylese..!
Dertlisi dertsizi, ayığı sohoşu, akıllısı delisi...
Küfesi doldu doldu boşaldı da
Bir gün olsun ah etmedi lime lime olmuş sinesi
Ayaklarla aşına oldu gece gündüz demeden
Her yağın yağmurda siyahlar giyindi, dualarla

Güneşi görünce umutlandı! Gözyaşlarına gün doğdu!
Gülümseyerek karşıladı, birbirinden ağır misafirleri
Köhneleşmiş taşlara rağmen durmadan hasbahal etti!
Basıp geçen ayaklara, gönüle giden ezeli yolda
Yüreklerle umut oldu, yoldaş oldu, yaren oldu..!
Düşünmeden meydan okudu durdu zamana..!

Kaldırım taşları sırlıklam,
Hüzünden mi, mutluluktan mı bilen yok..?
Bilen, bilmek isteyen olmasa da,
İslandıkça buram buram toprak koktu her taşı
Koktukça misafirleri sarıp sarmaladı
Dili olsa da akıtsa dökse içini , kanarcasına boşaltsa
Göz be göz olmuş pınarlardan, sırladığı her küfeyi

Sormayın, sorgulamayın, nicedir hali..?

Şimdilerde hancı kaldırım taşları;
Gözleri uzaklara dalarak, basıp geçen onca yolcuya
Kimi zaman ağlıyor
Ağladıkça, her taşı sırlıklam olup üşüyor, üşütüyor..!
Kimi zaman ise gülümsüyor,
Gülümsedikçe her taşı güneş olup ısınıyor, ısıtıyor..!

24.10.2017 Pınar ÇETİN Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1123872/kaldirim-taslari-sirilsiklam.html>

GÜNAYDIN BENLİK

Ruhumu engin denizlerin derinliğinde,
Gecenin sessizliğine bırakıyorum!
Dalgaların hırçınlığında kaybolmak,
Bedenimin her zerresinde hissetmek,
Gizemli hazinenin sırrına varmak,
Yaşama yeniden sarılmak istercesine..!

Kopan onca fırtınalar arasında,
Unutulmaya yüz tutmuş benliğimizi,
Buğulu, bitap gözlerle izliyorum!
Heyhat ömüre ne çok anlar saklamış,
Ne çok kendimizle kavgalar etmişiz,
Yüreklere dokunmadan kazanmak uğruna..!!

Güz yaprakları gibi sararıp kuruyan,
Kanadı sürekli kırılan kuşlar misali,
Ordan oraya savrulan, savruldukça,
Çocukluğu, ruhunun derinliklerine hapsedip;
Beyhude bir hayatta menfaat, hırs, ego uğruna
Gönül gözümüzü kör, hiçlik erdemini feda ederken ,
İnsan olmanın erdeminden yoksun var olmuşuz..!!!

Kör olsada gözler, açık olsun gönül gözü,
Olsun ki içinizde ki gerçek hazineye ulaşın!

Haydi asılalım küreklere en afillisinden,
Hora Bismillah hora. .!
Hora yelken açalım hora..!
İçimizde unutturulan çocuğu yeniden keşfetmeye!
Güneş olup yeniden yeniden doğup yürekleri ısıtalım.
Beyhuda hayata elvada, hep çocuk kalmaya eyvallah!
Günaydın İnsanlık Adına Hiçlik Kervanında Gark Olmaya..!!!!

05/12/2017 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1131647/gunaydin-benlik.html>

TÜRK MİLLETİ

TÜRK MİLLETİ

Yorgun ruhumuzu yazdık alkanla yüreğimize
Şiirlerle bezeyip türkülerle yoğurduk tek tek
Nesilden nesile aktarılınsı ebedileşsin diye
Fayda etmedi uyanmadı satılmış ruhlara
Sanki kaybolmuştu tüm us, bakan gözlerde
Uyan diye can alıcı ezgiler çağlarken dizelerde
Hayasızca, şuarsuzca gülüyordu kayıp giden benlik

Gözü dönmüş canavarlar olta atarken meydanlarda
Ayakları çıplak, gözlerleri korkudan alev çocuklar,
Kalem tutmadan silahı savaşı öğrenmiş solmuştu
Dövünen yüreği ateşten gömlek analar, babalar ise
Kınalı kuzularını beklerken gözleri kapıda, ıraklara dalarak
Yoksulluktan düşkün ocaklarına düştü kara haber
" Hain saldırıda Şehit düştü, başınız sağolsun" haberi

Mahşer yeri yürekleri alev alev yanarken ciğerparelerine
Dalınan derin uykudan gene de uyanmadı şuurular
Görünmeyen eller sanki bağlamıştı elleri, ayakları
Diplerinde ki ebedi çöküşü görmüyor, duymuyorlardı,
Geleceği düşünmeyi, ileriye bakmaya kapatılmıştı
Bir dilim ekmekle anı yaşamaya gebe bırakılmıştı
Kader diyip boyun eğmekten başka ne gelirdi ki elden
Geçim derdine düşmekten, okumaktan alıkonmuş halk

Lakin hainler unutmasın, unuttuysa hatırlasın...!
Şanlı bir tarihe imza atan Türk Milleti unutmaz hainleri
Vakti zamanı gelince tokat gibi yapıştırıp verecek dersi
Vatan, Bayrak, Din Namustur her Türk evladında
Namusa dil, el uzatan tüm eller kırılır kökünden
Canpare kınalı ciğerpare Mehmetçikler can verirde
Çiğnetmez çiğnetemez namus bildikleri
Vatan Topraklarını
Şanlı Türk Milleti Hür Doğar, Hür yaşar, Hür Ölür!!!

11.12.2017 Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1132943/turk-milleti.html>

KALP HIRSIZI

Ilık bir sonbahar sabahında
Güz yaprakları savruldukça
Savrulan ömrüm geliyor aklıma
Geldikçe haybiye giden zamanda
Pare pare olmuş yüreğim
Kanadıkça kanıyor ki
Kalbim acıyor derinlerde

Acımadan yıkılan hayallerim,
Yeşermeden solan umutlarım,
Mutluluğunu düşünmekten
Mutsuzluğumu düşünmeyen insanlığım,
Yüreğimin pare pare dökülüşü...
Aklıma geliyor, geldikçe de
Kalbim yerinden sökülüyor amansızca

Halbu ki hayatın bana getirdiği
Onmaz kalp yaraları karşısında
Soğuk soğuk terler döküp,
İliklerime kadar donarken
Kalp hırsızı yarimin
Aralıksız yağın sevgi yağmuru
Güneş olup yüreğimi ısıtıp
Yarınlarıma umut oldu ...

Nerden bilebilirdim ki
Kalp hırsızı yarın kapıma gelip
Kalbimi çaldığın da
Nasır olmuş yüreğime
Güneş değil aslında toprak olduğunu..?
Kim derdi ki
Karanlıklar içinde bırakıp
Yaşarken öldüreceğini..?

Kalbimi söküp aldığın günlerin yeri
Onmaz yaralar açsada
Bir şeyin hesabını yapamamışsın
Be kalp hırsızı!
Yüreğin güzelliğini kara yüreklerin
Söküp atamayacağını..!

Yalancı baharların muştusunu andıran
Yalancı sevgi çiçeği yağmurlarını
Alıp gittiğin günden bu yana
Kalp hırsızı bilesin ki
Gözlerim daha güzel bakıyor..
Kalbim daha coşkulu atıyor..
Yüreğimde ki sevgi tohumları
Boy boy renga renk çiçekler açıp,
Yarınlarıma umutla bakıyor...!!!!

Ey benim kalbinin celladı kalp hırsızı yarım
Biliyor musun bilmem ama?
Yalancı sevgi yağmurları, gerçek sevgi yağmurlarını
Gölgeleyemez
Mahkum edemez
Celladı olamaz...
Unutma ki ancak içinde ki
Gerçek sevgi yağmurları
Yarınları, yaşama sevincini, mutluluğu, umudu...
Sonsuza kadar ebidileştirir...

Kalp hırsızı olmadan önce iyi düşün
Ey kalp hırsızı..!!!!

15.12.2017Ankara P.ÇETİN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1133486/kalp-hirsizi.html>

GÜLDE ATEŞDE CENNETTE CEHENNEMDE SENDE SAKLI

Yağan yağmur toprağa karıştıkça,
Vuslat, hicran, özlem kokan kokusu,
Sanki yüreğimin gerçek kokusuyla buluştu.
Yıllar süren sancılı gecelerden sonra,
Derin uykulardan uyanıp benliğime kavuşmayı,
Meğer ne çok özlemiş, ne çok sesini duymaya,
İhtiyaç duymuş, hasret çekmişim.
Uyan yüreğim uyan, uyanki sönmesin ışığın...!

Gaflet uykusuna dalıp, vefasız yürekler yüzünden
Hiçler kervanında gark olmayı,
Sevdayla kol kola, omuz omuza ,
Aynı ruhda tek yürek olup kutsal mertebeye giden yolda yürümeyi,
Kendi yüzümle aynada yüz yüze gelmeyi,
Aylar var ki unutmuş, unutulmasına muücade etmişim..
Düşünmeden yok etmişim yürekte ki miski amber kokuyu!

Yağan yağmur damlalarının, toprağa düştükten sonra
Saldığı miski amber kokusunu,
Ruhuna, tüm benliğimle içine çekip,gücünü hissederek,
Gri bulutlardan sonra doğan binbir renkteki gökkuşağı gibi
Karanlık, sisli anlardan arınıp, aydınlık huzur dolu anlara
Bebek olarak yeniden dünyaya gelip anadan doğmak gibi
Halbu ki varmıydı, varmıdır daha güzel bir duygu, cosku!

Haykırıyorum delicesine, yeri göğü inletircesine
Hemde en delicesinden haykırıyorum...!
Dilim lal gözlerim kör olsada,
Hicran pare pare etsede vuslatı,
Susmuyor yüreğimin gül kokulu sesi, susmayacak da..
Ne kadar geçilmez, geçit vermez olsanızda
Dağlar, taşlar, vefasız, hoyrat, can alıcı kullar..
Susmayacak, susturulamayacak, Dünya dursada...!!!

İnsanlık yolunda insan kalmaktır hedefim,
Sevgi, aşk, merhamet, vicdandır ışığım,
Hak-adalet-hukuk, din-dil, zengin- fakir demeden,
Hak yolunda dönemlerle mücadeledir aşım,
Tek kalsam da, bir dilim ekmeğe muhtaç kalsamda,
Bildğim hak yolunda ilerleyeceğim durmadan..
Tüm vefasız, acımasız, hastalıklı yüreklere inat...

Zalim, menfaat düşkünü imandan yoksun kulların
Yüreğinde oyuncak olsa da yüreğim
Sabrı, inancı yüreğimde gözyaşı yapar
Küfemi sırtıma yükler, naaşımı yoluma ışık yapar
Gül kokulu kınalı kuzuların kokusunu içime çeker
Karşıma çıkan kim ne olursa olsun çiğner geçerim..!

Sönmez, söndüremez içimde yanan ebedi ışık
Unutmasın ki Yaradanın yarattığı aciz kul..!
Dünyadan ebediyete elbet göçüp gideceğiz bir gün,
Kim ne olursan ol bilesin ki,
Yüreğin/mizde ki benliktir Bizi Biz yapan..
İki cihanda ki eserindir yüreğinde beslediğin tohumlar
Gülde, Ateş de, Cennet'te, Cehennem de Sen de Saklı,
Yüreğin Kadar Yol Alır, Yüreğin Kadar Var Olursun..!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1134825/gulde-atesde-cennette-cehennemde-sende-sakli.html>